

การเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT
ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

พัชรพร มุสิโก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

การเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT
ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

THE ENHANCEMENT OF FAMILY ACCEPTANCE IN LGBT HIGH SCHOOL STUDENTS
THROUGH NARRATIVE COUNSELING THEORY

PATCHARAPORN MUSIGO

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF SCIENCE
IN COUNSELING PSYCHOLOGY
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ พัชรพร มุสิโก ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญภา กุลนภาค)

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาศ แหนจอน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญภา กุลนภาค)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาศ แหนจอน)
..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ประชา อินัง)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. สฎายุ ธีระวณิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเยี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

64920651: สาขาวิชา: จิตวิทยาการปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการปรึกษา)

คำสำคัญ: การยอมรับของครอบครัว/ นักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT/ การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

พัชรพร มุณีโก : การเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง. (THE ENHANCEMENT OF FAMILY ACCEPTANCE IN LGBT HIGH SCHOOL STUDENTS THROUGH NARRATIVE COUNSELING THEORY) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: เพ็ญภา คุณภาค, กศ.ค., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, Ph.D ปี พ.ศ. 2568.

การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ พ่อหรือแม่ นักเรียนมัธยมศึกษา 1-3 โรงเรียนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดระยอง ที่มีความสมัครใจเข้าร่วมวิจัยจำนวน 16 คน ซึ่งการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางการประมาณขนาดตัวอย่างของ เครซี่ มอร์แกน กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ .05 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาโดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบวัดการยอมรับของพ่อแม่ โดยนำทฤษฎีที่เกี่ยวกับการยอมรับของพ่อแม่ของ รูชเนอร์ (Rohner,2005) โปรแกรมการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง แบ่งออกเป็นการปรึกษา 8 ครั้ง ครั้งละประมาณ 45-60 นาที การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่ม และหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างจึงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบคู่โดยใช้วิธีบอนเฟอโรนี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่ม LGBT ที่ได้รับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องในกลุ่มทดลองมีคะแนนการยอมรับของครอบครัวสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และพ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดระยอง กลุ่มทดลองมีคะแนนการยอมรับของครอบครัว ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องช่วยให้การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT มีการยอมรับเพิ่มขึ้นได้

64920651: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY; M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: FAMILY ACCEPTANCE/ LGBT HIGH SCHOOL STUDENTS/ NARRATIVE COUNSELING THEORY

PATCHARAPORN MUSIGO : THE ENHANCEMENT OF FAMILY ACCEPTANCE IN LGBT HIGH SCHOOL STUDENTS THROUGH NARRATIVE COUNSELING THEORY.

ADVISORY COMMITTEE: PENNAPHA KOOLNAPHADOL, Ed.D JUTHAMAS HAENJOHN, Ph.D. 2025.

This quasi-experimental research aimed to study the enhancement of family acceptance in LGBT high school students through narrative counseling theory. The sample consisted of 16 fathers or mothers of secondary school students in grades 1-3 of a school in Rayong Province who volunteered to participate in the research. The sample group was obtained by opening the Crazy Morgan sample size estimation table and setting the confidence level at .05. The researcher selected the sample group by purposive sampling, divided into two groups: an experimental group of 8 people and a control group of 8 people. The research instrument was a parent acceptance scale using Rohner's theory of parental acceptance (Rohner, 2005). The narrative theory consultation program was divided into 8 consultations, each lasting approximately 45-60 minutes. Data analysis used descriptive statistics and repeated measures variance, one between-group and one within-group type. When differences were found, pairwise comparisons of means were made using the Bonferroni method. The results of the research found that LGBT students who received narrative theory consultation in the experimental group had higher family acceptance scores than the control group in the post-test period. And the follow-up period was statistically significant at the .05 level, and the fathers or mothers of the first to third year secondary school students at a school in Rayong Province, the experimental group, had family acceptance scores in the post-experimental and follow-up periods that were higher than the pre-experimental periods, statistically significant at the .05 level. It can be concluded that consulting the storytelling theory helped increase acceptance of the families of LGBT secondary school students.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความสะดวกช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี ประธานกรรมการ วิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญภา กุลนาคล รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาศ แหนจอ น ดร.ประชา อินัง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องและแนวทางอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนการให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุติมา สรเศรษฐ และ นพ.เวทิส ปทุมศรี ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือและโปรแกรมที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่มีค่าอย่างยิ่งแก่ผู้วิจัยจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนมาโดยตลอด รวมทั้งโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ที่อนุญาตให้ใช้เวลาในการศึกษาควบคู่กับการทำงานและขอขอบคุณตนเองที่มีความมุ่งมั่นและความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการทำงานวิจัยครั้งนี้จนประสบผลสำเร็จ สุดท้ายนี้คุณประโยชน์และคุณค่าอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่แม่เพ็ญภาภรณ์ บุรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งในอดีตและและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จราบเท่าทุกวันนี้

พัชรภาพร มุสิโก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉุ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
บทที่ 2	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับของครอบครัว.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT	46
บทที่ 3	55
วิธีดำเนินการวิจัย	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
การดำเนินการวิจัย	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง.....	62
บทที่ 4	63
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
บทที่ 5	74
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
อภิปรายผลการวิจัย	75
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	79
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก	85
ภาคผนวก ข	87
ภาคผนวก ค	91
ภาคผนวก ง.....	94
ภาคผนวก จ	100
ภาคผนวก ฉ	145
ประวัติย่อของผู้วิจัย	148

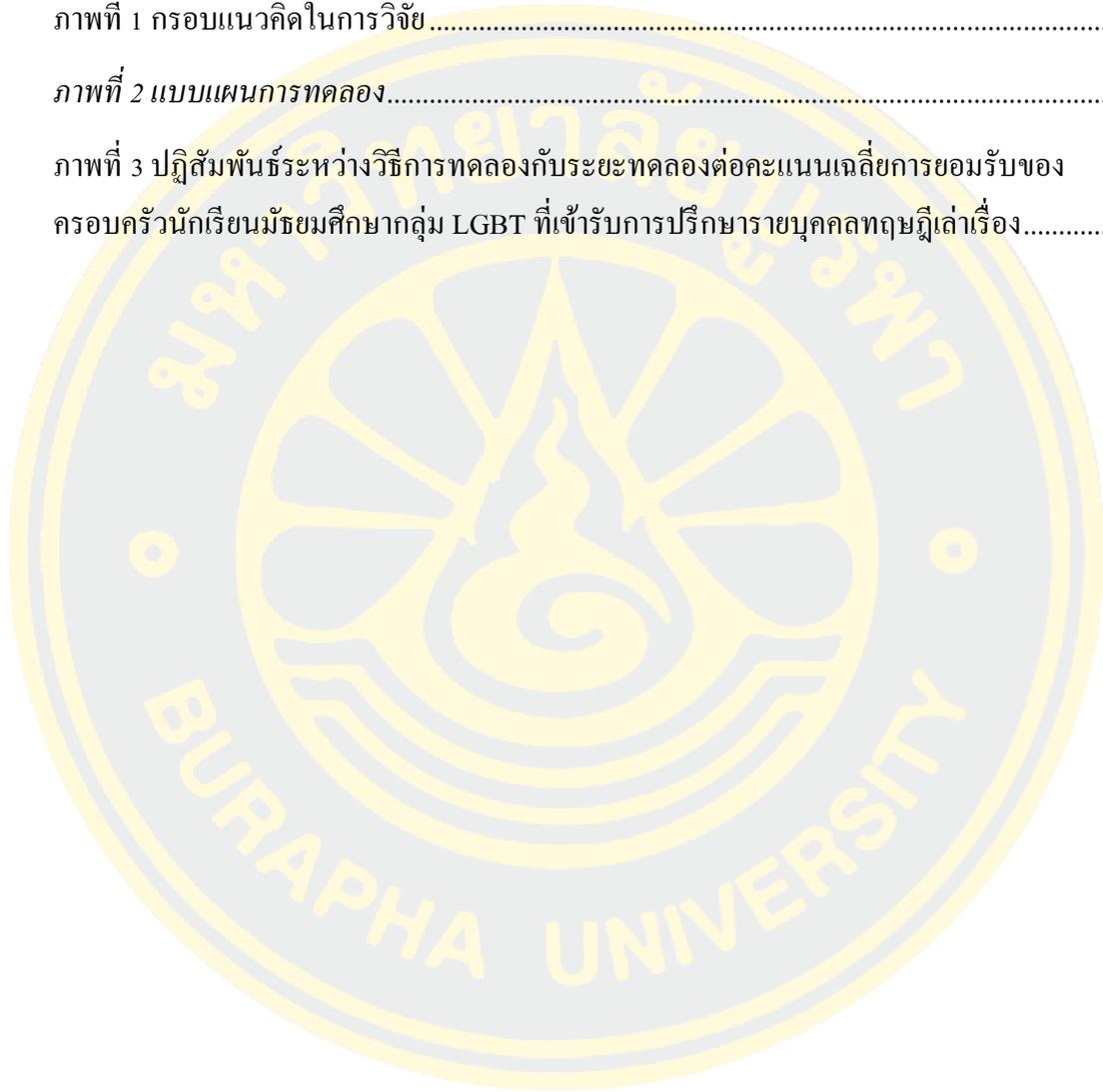
สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ผลรวมคะแนนของแบบวัดตามมาตรวัดลิเคอร์ต (Likert Type Scale) หรือ Likert's Method of Summated Rating	57
ตารางที่ 2 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	61
ตารางที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล	65
ตารางที่ 4 ผลการทดสอบค่า Mauchly's test of sphericity กลุ่มตัวอย่าง	67
ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง.....	68
ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล	70
ตารางที่ 7 ผลการทดสอบค่า Mauchly's test of sphericity ในกลุ่มทดลอง	71
ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลอง.....	72
ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT ที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Bonferroni	73

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
ภาพที่ 2 แบบแผนการทดลอง.....	58
ภาพที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะทดลองต่อคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของ ครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่เข้ารับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง.....	69

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

โลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงของสังคม การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของสื่อ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงของผู้คนในสังคมด้วย ปัจจุบันเมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป รูปแบบการดำเนินชีวิต ทักษะคิด การเปิดรับสื่อเปลี่ยนไป ทำให้การยอมรับในความแตกต่างของผู้คนในสังคมนั้นก็ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามไป รวมไปถึงเรื่องเพศอีกด้วย ในปัจจุบัน โควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต รวมถึงกลุ่ม LGBT ซึ่งกลุ่ม LGBT หมายถึง กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือเพศทางเลือก เป็นกลุ่มคนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศ หรือรสนิยมทางเพศที่แตกต่างไปจากคนส่วนใหญ่ในสังคม โดยคำว่า LGBT ย่อมาจาก ตัวอักษร L - Lesbian กลุ่มผู้หญิงรักผู้หญิง G - Gay กลุ่มชายรักชาย B - Bisexual หรือกลุ่มที่รักได้ทั้งผู้ชาย และผู้หญิง T - Transgender คือกลุ่มคนข้ามเพศ จากเพศชายเป็นเพศหญิง หรือเพศหญิงเป็นเพศชาย ซึ่งกลุ่มนี้ในช่วงโควิด-19 ก็ทำงานที่บ้านมากขึ้น สถานการณ์เช่นนี้มีผลต่อการใช้ชีวิต และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของคนกลุ่ม LGBT คือเมื่อพวกเขาไม่ได้รับการสนับสนุน ถูกปฏิเสธ หรือเลือกปฏิบัติโดยเฉพาะจากสมาชิกในครอบครัวทำให้ LGBT จำนวนมากถูกบังคับให้ต้องปิดบังตัวตน และบ้านอาจจะไม่ใช่พื้นที่ปลอดภัย จึงนำมาซึ่งความวิตกกังวล เกิดภาวะซึมเศร้า หรือแม้กระทั่งการฆ่าตัวตาย สถานการณ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก เช่น สหรัฐอเมริกา จากการสำรวจของ The Trevor Project องค์กรไม่แสวงกำไรของอเมริกาเพื่อการป้องกันการฆ่าตัวตายในเยาวชนเพศทางเลือก พบว่าในปี 2563 เยาวชน LGBT 42% คิดฆ่าตัวตาย 70% ระบุว่าสุขภาพจิตแย่ ในช่วงโควิดระบาดหนัก 48% ต้องการคำปรึกษา และมีเพียง 1 ใน 3 บอกว่าสมาชิกในบ้านยอมรับ คนในกลุ่ม LGBT ขณะที่ SMYAL (Supporting and Mentoring Youth Advocates and Leaders) องค์กรไม่แสวงกำไรในสหรัฐอเมริกาซึ่งทำงานสนับสนุนเยาวชน LGBT ให้ข้อมูลว่ามีการใช้สารเสพติดเพิ่มมากขึ้น โดยสาเหตุหลักมาจากการไม่ได้รับการยอมรับ ถูกกดขี่ และการเลือกปฏิบัติ ซึ่งพวกเขาอาจพบได้ทั้งในโรงเรียน ที่ทำงาน และสังคมทั่วไป แต่จากการศึกษาพบว่าบ้านซึ่งน่าจะเป็นสถานที่ปลอดภัยที่สุดกลับกลายเป็นที่ซึ่งกระทำความรุนแรงให้กับกลุ่ม LGBT มากที่สุด (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ,2565)

ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง “สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3” ทำการสำรวจระหว่างวันที่ 8-10 มิถุนายน 2565 จากประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป กระจายทุกภูมิภาค ระดับ

การศึกษา และอาชีพทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,310 หน่วยตัวอย่างเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อเพศที่ 3 ในประเด็นต่าง ๆ การสำรวจอาศัย การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็นจากบัญชีรายชื่อฐานข้อมูลตัวอย่างหลัก (Master Sample) ของ “นิด้าโพล” สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบง่าย (Simple Random Sampling) เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์กำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 97.0 โดยมีผลสำรวจดังนี้ ยอมรับได้ 90.61 % ไม่สามารถยอมรับได้ 9.31 % (นิด้าโพล, 2565:ออนไลน์) จากการสำรวจของนิด้า ไม่ยอมรับแค่ 9.31 % ถึงแม้จะมีจำนวนน้อย แต่ทำให้เกิดผลต่อนักเรียนกลุ่ม LGBT เพราะถ้าคิดตามประชากรของทั้งประเทศก็เป็นกลุ่มที่มีจำนวนไม่น้อยที่ต้องการการยอมรับจากครอบครัว โดยมักจะเห็นในสังคมทั่วไปว่ายังคงมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกเชิงลบที่มีต่อ LGBT ทำให้ถูกลดคุณค่าและทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงหรือการกระทำไม่เหมาะสมต่อ LGBT ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย การชก ต่อย การพูดเหยียดหยาม และการ Bully ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคนในสังคมไทยบางส่วนยังไม่ให้การยอมรับต่อ LGBT (พงศกร กลับทุง และพิชญ อภิสมมาตร โยธิน, 2565) จากปัญหาดังกล่าวจึงมีผลกระทบต่อนักเรียนกลุ่ม LGBT ซึ่งกลุ่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของทุกเชื้อชาติ ศาสนา และสังคม วัยรุ่นกลุ่มนี้มีภาวะทางเพศบางอย่างแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งแบ่งเพศออกเป็นเพียง 2 เพศ (gender binary) ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง ในบางสังคมโดยเฉพาะเมื่อในอดีตนั้นได้ยึดถือว่ามีเพียง 2 เพศเท่านั้นที่เป็นปกติ ความแตกต่างทั้งในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ และการแสดงออกทางเพศที่ไม่สอดคล้องกับเพศกำเนิดแบบ gender binary นั้น คือ ความผิดปกติ รวมถึงบางครั้ง ยังมีการตีตราทางสังคม (societal stigma) การเลือกปฏิบัติ (discrimination) และการปฏิเสธสิทธิพลเมือง สิทธิมนุษยชน (denial of civil and human rights) อีกด้วย ในปัจจุบัน ทางแพทย์จะระบุชัดเจนว่าความหลากหลายทางเพศทั้งด้านอัตลักษณ์ทางเพศและรสนิยม ทางเพศนั้นไม่ใช่โรคและไม่ใช่วิธีการวินิจฉัย โดยเฉพาะการวินิจฉัยในกลุ่มคนข้ามเพศ (transgender) นั้น DSM-5 ได้เปลี่ยนชื่อการวินิจฉัย gender identity disorder (อัตลักษณ์ทางเพศผิดปกติ) เป็น gender dysphoria (ความไม่สอดคล้องของเพศสภาพที่ตนรับรู้กับเพศกำเนิด) โดยระบุว่าไม่ใช่ความผิดปกติทางจิตใจ แต่เป็นภาวะที่วินิจฉัย เพื่อการดูแลเฉพาะและเพื่อป้องกันความเสี่ยงของภาวะอื่น ๆ ที่พบร่วมกันได้บ่อย โดยแยกการวินิจฉัยในเด็กและ วัยรุ่นเป็นบทเฉพาะซึ่งต่างจากผู้ใหญ่ เนื่องจากมีลักษณะจำเพาะที่แตกต่างกัน และองค์การอนามัยโลกวางแผนที่จะถอดถอนภาวะข้ามเพศออกจากความผิดปกติทางจิตในบัญชีการจำแนกโรคฉบับที่ 11 (International Classification of Disease-11: ICD-11) และใช้คำวินิจฉัยว่า gender incongruence แทน (ฉันท์สุดา พงศ์พันธ์ผู้ภักดี, 2564:489-511) แม้ทุกวันนี้ภาพของประเทศไทยจะดูมีเสรี เปิดกว้างให้กลุ่ม LGBT ได้ทั่วไป ไม่ต้องหลบซ่อน แต่ในความเป็นจริงแล้ว สังคมไทยกลับยังมีพื้นที่ที่ปิดกั้น และไม่ได้เปิดออก ยอมรับกลุ่มคนเหล่านี้อย่างเต็มที่ หรือ

แม้จะมีการยอมรับ ก็เป็นการยอมรับอย่างมี 'เงื่อนไข' โดยในกลุ่ม LGBT จะแสดงอาการเด่นชัดขึ้นในมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเริ่มที่อายุประมาณ 13-15 ปี เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากมาย หลายอย่างทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม และสติปัญญาเด็กจะเริ่มปรึกษาเพื่อนมากขึ้น หลีกเลี่ยงที่จะปรึกษาพ่อแม่ เพราะเด็กต้องการพัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ เริ่มมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ รวมไปถึงอารมณ์เริ่มแปรปรวน เพราะฮอร์โมน เริ่มสนใจเพศตรงข้ามและหมกมุ่นเรื่องเพศมากขึ้น เป็นวัยอยากรู้อยากลอง เป็นวัยที่ ประสบกับความยุ่งยากและปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่าน เข้ามาในชีวิต ทั้งจากปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย ครอบครั้ว การเงิน โรงเรียน เพื่อน ความสัมพันธ์ กับเพศตรงข้าม ความรัก และจากเหตุการณ์ใน ทางลบต่าง ๆ และเนื่องจาก เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านฮอร์โมนเพศ อย่างมากทั้งอยู่ในช่วงในการปรับตัวหลายด้านพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กวัยมัธยมกำลังเข้าสู่วัยรุ่นเต็มตัวแล้ว ยิ่งบรรดาเด็ก Gen Z ของศตวรรษที่ 21 ด้วยแล้ว คำถามเกี่ยวกับตัวเองคงมีมากมาย **พัฒนาการทางร่างกาย** การเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางร่างกาย ของวัยที่กำลังเจริญเติบโต และสิ่งสำคัญฮอร์โมนทางเพศ ที่ทำให้เด็กชายจะเริ่มเป็นหนุ่มขึ้น ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายของเด็กแต่ละคน อาจช้าบ้างเร็วบ้าง ถึงแม้อายุเท่ากัน แต่อาจเปลี่ยนแปลงไม่พร้อม **พัฒนาการทางจิตใจ** โกรธ รัก กลัว ยังคงเป็นพื้นฐานทางอารมณ์ **พัฒนาการทางสติปัญญา** เด็กวัยนี้ ยังเป็นเด็ก Gen Z ของศตวรรษที่ 21 ด้วยแล้ว พวกเขาเปิดกว้างทางความคิด รับฟังผู้อื่นชอบแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ชอบคิดวิเคราะห์ ให้ได้เพื่อให้ได้ข้อมูล คำตอบ อย่างมีเหตุมีผล พวกเขาพร้อมและสามารถรับผิดชอบในงาน หรือแก้ไขในเรื่องยากบางเรื่อง และตัดสินใจได้ด้วยตนเอง พวกเขาชอบเก็บข้อมูลและนำเสนอความคิดเห็น ตลอดจนสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น แต่ในช่วงวัยนี้บวกกับสังคมรอบตัว พ่อแม่ ผู้ปกครองก็ต้องคอยเพิ่มความคิดทางมโนธรรม และจริยธรรมไว้ด้วย **พัฒนาการทางสังคม** เพราะความคิดที่ต้องการการยอมรับจากผู้อื่น จากครอบครั้วและสังคมภายนอก (โครงการทูลุฎปัญหา,2563)

จากประสบการณ์ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูแนะแนว ในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งมีนักเรียนกลุ่ม LGBT มาขอรับการปรึกษาการยอมรับของครอบครั้ว โดยต้องการการยอมรับที่จริงจัง ความเป็นตัวตนที่แท้จริงเพราะถ้ามีความปิดบังไปนาน ๆ ยิ่งทำให้รู้สึกอึดอัด รวมถึงเสียงที่จะถูกละเมิดสิทธิที่จะได้รับการเคารพ ปกป้อง ค้ำครอง อย่างเท่าเทียมกับคนกลุ่มใหญ่ รวมทั้งการถูกตีตราเป็นกลุ่มเสียงต่าง ๆ จึงทำให้กลุ่มนี้บางส่วนหรือบางสถานการณ์ไม่เปิดเผยตัวเองต่อครอบครั้ว จากการสังเกตจากการบอกเล่าเรื่องราวส่วนตัวของนักเรียนถึงการไม่ยอมรับจากครอบครั้ว นักเรียนกลุ่ม

LGBT ยังไม่เคยปรึกษาอย่างจริงจัง เมื่อรู้ว่าตัวเองมีความชัดเจนว่า อยู่ในกลุ่ม LGBT เพราะมีความกังวล กลัวพ่อแม่ตำหนิ รับผิดชอบไม่ได้ แสดงพฤติกรรมเชิงลบ และการใช้ชีวิตในครอบครัวที่ไม่เหมือนเดิม จึงทำให้กลุ่มนักเรียนกลุ่ม LGBT บางส่วนเลือกที่จะเข้ามาขอรับการปรึกษาคณะแนะแนว เพื่อร่วมกันหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับนักเรียนและครอบครัว เพราะกลุ่ม LGBT เป็นกลุ่มเปราะบางและเข้าถึงยาก มีข้อจำกัดมากมาย ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรม ในวารสารระดับนานาชาติได้มีการอภิปรายกระบวนการเก็บข้อมูลในกลุ่มเปราะบางต่าง ๆ เช่น กลุ่มผู้ใช้สารเสพติด กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย และกลุ่มพนักงานขายบริการ (Urada & Simmons, 2014; Parsons, Vial, Starks, & Golub, 2013) ประเด็นการจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยที่อยู่ในกลุ่มเปราะบาง (Descartes, Asencio, & Blank, 2011) และอุปสรรคต่าง ๆ ในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง (Patel, Doku, & Tennakoon, 2003) เป็นต้น ซึ่งงานวิจัยเหล่านี้มีประโยชน์สำหรับนักวิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการวิจัยกลุ่ม LGBT ที่ทำได้ องค์ความรู้ที่ตรงกับความเป็นจริงมากขึ้น และเป็นวิธีการวิจัยที่ไม่ทำให้เกิดผลกระทบทางลบต่อกลุ่มผู้เข้าร่วมการวิจัย ในบริบทสังคมไทย ซึ่งแตกต่างจากบริบทของต่างประเทศประเทศไทยยังไม่พบการตีพิมพ์บทความ ที่กล่าวถึงประเด็นอันเกี่ยวข้องกับวิธีวิทยาในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่ม LGBT ในลักษณะดังกล่าวยกเว้นบทความภาษาอังกฤษหนึ่งเรื่อง (Ojanen et al., 2014) ที่มีการกล่าวถึงประเด็นเพศภาวะ (gender) และเพศวิถี (sexuality) ในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนไทย การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน LGBT โดยเฉพาะดังนั้นการทำการวิจัยในกลุ่มนักเรียนที่เป็น LGBT ในสังคมไทยยังขาดแนวทางและวิธีวิทยาในการเข้าถึงกลุ่มนี้ ที่จะทำให้เข้าถึงทั้งนักเรียน LGBT ที่มีการแสดงออกถึงอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มและที่ไม่เปิดเผย อัตลักษณ์ดังกล่าวให้ผู้อื่นทราบ จึงทำให้ในบทบาทครูแนะแนวมีโอกาสในการเข้าถึงกลุ่มนักเรียน LGBT ได้มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น จึงมีความจำเป็นต้องรวบรวมปัญหาในการเข้าถึงกลุ่มนักเรียน LGBT ในการทำการวิจัยมีประโยชน์ต่อกลุ่มประชากรนี้

จากการศึกษาวิจัยโครงการ “Family Acceptance Project” ของ Ryan (2010) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับของครอบครัวและปัญหาด้านสุขภาพ ของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมข้ามเพศ ได้แก่ กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นชายรักชาย (Gay) หญิงรักหญิง (Lesbian) คนรักสองเพศ (Bisexual) และกะเทย (Transgender) ซึ่งในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับครอบครัว คือ การไม่ยอมรับของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ทำให้ลูกมีภาวะเป็นโรคซึมเศร้า มีส่วนเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด และ ที่ความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย ปฏิกริยาที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองแสดงออกต่อลูก จะส่งผลทางลบซึ่งมีผล ต่อจิตใจและมีความเสี่ยงที่จะฆ่าตัวตาย 8 เท่า มีความเสี่ยงต่อภาวะซึมเศร้า 6 เท่า และเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด มากกว่า 3 เท่า โดยปฏิกริยาเชิงลบจากพ่อแม่ นั้นมีทั้งการแสดงออกด้วยการกระทำรุนแรงทางร่างกาย หรือการแสดงออก ด้วยคำพูด

เชิงลบ การศึกษาดังกล่าวให้ข้อเสนอแนะว่า การตอบสนองในทางบวกของพ่อแม่ด้วยความใจเย็น แทนที่จะปฏิเสธ แต่เป็นการไม่ยอมรับในตัวคนของคุณ ก็จะช่วยทำให้ลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ และสภาวะจิตใจของคุณดีขึ้น

การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องเป็นการให้การช่วยเหลือแก่บุคคลวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ โดยการให้การเล่าเรื่องซึ่งจะช่วยให้คุณจะสามารถถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองออกมา การให้คำปรึกษาวิธีนี้ช่วยให้นักเรียนมัธยมในกลุ่ม LGBT ได้เรียนรู้เรื่องราวของตัวเอง และทฤษฎีนี้จะช่วยส่งเสริมให้คุณสามารถพิจารณาตนเอง ซึ่งหลักการขอทฤษฎีการปรึกษาแบบเล่าเรื่องเป็นวิธีเฉพาะที่ใช้ทำความเข้าใจปัญหาและผลกระทบของปัญหาที่มีต่อบุคคล โดยให้คุณถ่ายทอดเรื่องราวออกมาอย่างครบถ้วน ดังนั้นเรื่องราวแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันตามวิถีชีวิตของแต่ละบุคคลไป การเล่าเรื่องจะช่วยให้นักเรียนมัธยมในกลุ่ม LGBT สามารถถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองออกมา เพื่อนำไปสู่การสร้างเรื่องราวใหม่มาแทนเรื่องราวเดิม ๆ ที่ยังคงติดค้างอยู่ โดยผู้ให้การปรึกษาสามารถพิจารณาตนเอง เพื่อการค้นพบตนเองและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองจากเรื่องราวใหม่ที่สร้างขึ้น

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการยอมรับของครอบครัวของนักเรียนมัธยมกลุ่ม LGBT เพื่อเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวอย่างแท้จริงทั้งทางกายและทางใจ เพราะในสังคมไทยยังมีความเสี่ยง ทั้งเรื่องการยอมรับ ความสัมพันธ์กับคนอื่น ผลกระทบในเรื่องการเรียน แต่เมื่อเขากล้าที่จะเปิดเผยตนเองแล้ว ที่สำคัญคือครอบครัวเองก็ต้องกล้าสนับสนุนและอยู่เคียงข้าง เพราะถ้าครอบครัวไม่สนับสนุน ก็ไม่มีใครแล้วที่จะสนับสนุนและยอมรับได้ดีเท่ากับครอบครัว จึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาสุขภาพของเยาวชน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ สำคัญที่ครอบครัวจะพาก้าวข้ามความเปราะบาง ช่วงวิกฤติของชีวิต เพื่อให้เขาได้พัฒนาสุขภาพได้เต็มที่ และมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติต่อไป

คำถามการวิจัย

การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องสามารถเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT เพิ่มขึ้นหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องต่อการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT

สมมติฐานการวิจัย

1. กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง คะแนนหลังการทดลอง และคะแนนระยะติดตามผล การทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
2. กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง คะแนนหลังการทดลอง และคะแนนระยะติดตามผลการทดลอง สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้รับการปรึกษาเกิดการยอมรับของครอบครัว เพื่อการใช้ชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม เสริมสร้างสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีต่อไป
2. ได้โปรแกรมการให้การศึกษาเพื่อช่วยเหลือพ่อหรือแม่ เกิดการยอมรับ นักเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่ม LGBT
3. เป็นแนวทางให้กับครอบครัว สถาบันการศึกษา นำแนวทางการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ไปพัฒนาเพื่อเสริมสร้างการยอมรับนักเรียนกลุ่ม LGBT ที่เหมาะสม

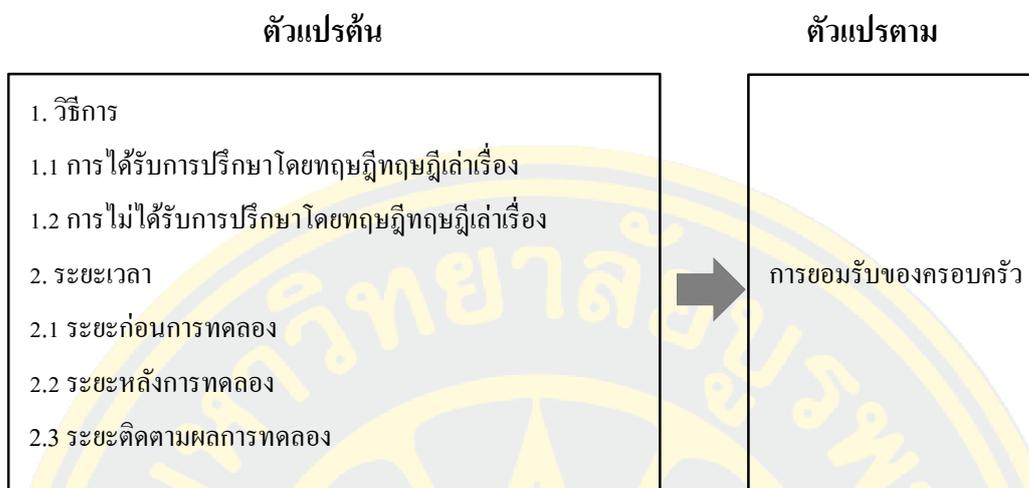
ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง

กลุ่มตัวอย่าง คือ พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมกลุ่ม LGBT ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนแห่งหนึ่งใน จังหวัดระยอง จำนวน 16 ครอบครัว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การยอมรับของครอบครัว หมายถึง การที่พ่อหรือแม่ แสดงออกต่อลูกในนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT เป็นการแสดงถึงการยอมรับลูก การแสดงความรัก ความเอาใจใส่ พร้อมอยู่เคียงข้างลูกและเผชิญ ความจริง อย่างเหมาะสม

นักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT หมายถึง นักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งใน จังหวัดระยอง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT คือบุคคลที่มีพฤติกรรม แสดงออกไปเป็นเพศตรงข้าม

โปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง หมายถึง หลักการและเทคนิคที่สามารถนำมาใช้กับนักเรียนมัธยม LGBT ได้ การออกแบบ โปรแกรมและการสร้างกิจกรรมให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของการยอมรับของครอบครัวนักเรียน LGBT มีทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้ โดยวัดจากองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านดังนี้ ด้านที่ 1 ความอบอุ่นของพ่อหรือแม่ ด้านที่ 2 ความใส่ใจของพ่อหรือแม่ ด้านที่ 3 ความเป็นมิตรของพ่อหรือแม่ ด้านที่ 4 การยอมรับตัวตนที่แท้จริงของลูก

การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้รับการปรึกษา พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT โดยมีเป้าหมายให้ครอบครัวการยอมรับนักเรียนศึกษากลุ่ม LGBT ซึ่งหลักการของทฤษฎีเล่าเรื่องนี้เป็นวิธีการเฉพาะ ที่ใช้ทำความเข้าใจปัญหาและผลกระทบของปัญหาที่ต่อกลุ่ม LGBT การเล่าเรื่องจะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาสามารถถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองออกมา เพื่อนำไปสู่การสร้างเรื่องราวใหม่มาแทนที่เรื่องราวเดิม ๆ ที่ยังติดค้างอยู่เป็นการให้การปรึกษาที่

มุ่งเน้นประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับบริการมองเห็นแนวทางใหม่ ที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ต่อไป มีเทคนิค ได้แก่ เทคนิคการช่วยให้บุคคลอธิบายปัญหาของตน ทักษะการสร้างความคุ้นเคย เทคนิคการกระตุ้นให้ผู้รับบริการปรึกษาเล่าเรื่องให้ครบถ้วน เทคนิคการเชื่อใจให้ผู้รับบริการปรึกษาตั้งชื่อให้กับปัญหา เทคนิคการนำปัญหาออกสู่ภายนอก เทคนิคการใช้ภาษาอุปมาอุปไมย เทคนิคการตรวจสอบความกตัญญูด้านวัฒนธรรมที่ทำให้ปัญหาฝังอยู่ภายใน เทคนิคการถอดบทสนทนาภายในออกมาสู่บทสนทนาภายนอก เพื่อการปรึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษารเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการ
ปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทาง
ในการวิจัยโดยนำเสนอสาระสำคัญเรียงตามหัวข้อดังนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับของครอบครัว

ความหมายของการยอมรับของครอบครัว

ความสำคัญการยอมรับของครอบครัว

แนวคิดที่เกี่ยวข้องของการยอมรับของครอบครัว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับของครอบครัว

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ประวัติและความเป็นมาของทฤษฎีเล่าเรื่อง

ความหมายของทฤษฎีเล่าเรื่อง

หลักการสำคัญ

ขั้นตอน ทักษะและเทคนิคการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีเล่าเรื่อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ความหมายของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

สถานการณ์ LGBT ในปัจจุบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับของครอบครัว

ความหมายของการยอมรับของครอบครัว

การยอมรับของครอบครัว หมายถึง การเห็นด้วย แต่เป็นการรู้และเข้าใจต่อประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลนั้น ๆ อย่างแท้จริง สามารถใช้ชีวิตร่วมกัน ในที่นี้จะกล่าวถึงการยอมรับจากครอบครัว คือ พ่อ หรือ แม่ และลูกที่เป็นนักเรียนศึกษากลุ่ม LGBT

Ansari and Qureshi (2013) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ของการยอมรับหรือปฏิเสธของพ่อแม่กับการเห็นคุณค่าแห่งตนของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นเด็กวัยรุ่น อายุ 14-17 ปี จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบวัด PARQ (Parental acceptance – rejection questionnaire) และแบบวัดการเห็นคุณค่าแห่งตน (Self esteem scale) ผลการศึกษาพบว่า การยอมรับของพ่อแม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเห็นคุณค่าแห่งตนของเด็กวัยรุ่น ในขณะที่การปฏิเสธหรือไม่ยอมรับของพ่อแม่มีผลในด้านลบต่อการเห็นคุณค่าแห่งตนของเด็กวัยรุ่น

Ahmed, Rohner. Khaleque and Gielen (2010) ที่ทำการศึกษาผลของการนำทฤษฎีการยอมรับหรือปฏิเสธของพ่อแม่มาใช้ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวอาหรับ ซึ่งในการศึกษาวิจัยนี้เป็นการสำรวจตรวจสอบตัวของทฤษฎี และค่าความเที่ยงตรง ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการยอมรับหรือปฏิเสธของพ่อแม่ จากการศึกษาวิจัยมากกว่า 100 งานการศึกษา ซึ่งทำให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนและสนับสนุนเต็มที่ให้การยอมรับหรือปฏิเสธพ่อแม่สามารถนำมาใช้กับประชาชนชาวอาหรับได้

Ryan (2010) ให้ความหมายว่า หมายถึง ปฏิสัมพันธ์และการแสดงออกของพ่อแม่หรือสมาชิกในครอบครัวถึงความใส่ใจต่อความรู้สึกของบุตรที่มีต่อการแสดงออกต่ออัตลักษณ์ทางเพศ โดยพยายามทำความเข้าใจบนข้อมูลที่เป็นความรู้กับสิ่งที่เกิดขึ้น ขอรับความคิดเห็นบนพื้นฐานกฎเกณฑ์และข้อจำกัดที่เหมาะสม

Eugster (2007 อ้างถึงใน กาญจรัตน์ อินทุรัตน์, 2554) ให้ความหมายการยอมรับของพ่อแม่ว่า หมายถึง ความสามารถในการที่พ่อแม่จะรู้ว่าเด็กต้องการอะไร โดยปราศจากความคาดเดา เป็นการยอมรับด้วยความรู้สึก ไม่ได้เป็นการยอมรับต่อพฤติกรรมที่เด็กกระทำตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์และข้อจำกัดที่ เหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้สึก ใส่ใจต่อความคิด เข้าใจว่าต้องการอะไร และมองเห็นบุตรเป็นคนสำคัญพร้อมที่จะใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข

Rohner (2005) ให้ความหมายว่า หมายถึง การที่พ่อแม่แสดงออกถึงคุณภาพของความผูกพัน ความรัก ความอบอุ่น ความรู้สึก ความคิดและพฤติกรรมทางบวกที่พ่อแม่มีต่อบุตรโดยไม่มีท่าทีรังเกียจ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี พร้อมทำหน้าที่ความเป็นพ่อแม่

อรุณรัตน์ วัฒนผลิน (2542) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับผู้คิดเชื่อเอชไอวี/ เอ็ดส์ในครอบครัวไทยในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสุรินทร์ พบว่าการให้ความหมายของการยอมรับของ

ครอบครัวและการปฏิบัติในการอยู่ร่วมกับเอดส์ มีความแตกต่างกันไม่มากนัก และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความแตกต่างกันในการปฏิบัติในการอยู่ร่วมกับกับผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยเอดส์ อาจขึ้นอยู่กับ การขัดเกลาทางสังคมที่เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว รวมถึงพฤติกรรมในอดีตของผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยเอดส์ยังอาจมีอิทธิพลต่อการกำหนดระดับของการยอมรับของครอบครัว ด้วยเช่นกัน

เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา (2547) ที่ศึกษาการยอมรับของบิดา มารดา ของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ที่เป็นสาวประเภทสอง พบว่า ร้อยละ 58 ของแม่ที่มีลูกเป็นสาวประเภทสอง สามารถยอมรับในลูกชายของตนที่เป็นสาวประเภทสองได้ ซึ่งแม่จะให้ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยของลูก การสำเร็จการศึกษา การได้ทำงานที่ดีการไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและการเป็นคนดี รากรณ คงฉันทมิตรกุล (2554) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับการยอมรับของครอบครัวต่อพฤติกรรมข้ามเพศของบุตรชายวัยรุ่นและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับของครอบครัว และสุขภาพจิตของบุตรชายวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมข้ามเพศ ได้แก่ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ความเข้มแข็งทางใจ และภาวะซึมเศร้า ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการยอมรับของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า การยอมรับของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และความเข้มแข็งทางใจ ของบุตรชายวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมข้ามเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสัมพันธ์ทางลบกับภาวะซึมเศร้าของบุตรชายวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมข้ามเพศ ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT หมายถึง สิ่งที่พ่อแม่ แสดงออก ต่อบุตรกลุ่ม LGBT เป็นการแสดงถึงการยอมรับบุตรตามความเป็นจริงในตัวคนที่บุตร เป็น แสดงออกด้วยความรักและความเอาใจใส่ พร้อมอยู่เคียงข้างบุตรและเผชิญความจริง อย่างเหมาะสม ไม่รู้สึกแตกต่าง มีกำลังใจและมีความสุข ในการใช้ชีวิต พร้อมเรียนรู้และพัฒนาทักษะ การดูแลสนับสนุนช่วยเหลือให้บุตร สามารถเติบโตอย่างเต็มศักยภาพ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี พร้อมใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างเป็นสุข และเป็นคนดีของสังคมต่อไป

ความสำคัญของการยอมรับของครอบครัว

การยอมรับของครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างความเป็นตัวตนที่แท้จริงของบุตรที่เป็นนักเรียนกลุ่ม LGBT เพราะครอบครัว หรือ พ่อแม่ คือผู้ใกล้ชิดกับบุตรตั้งแต่เกิดมาบนโลกใบนี้ ให้ชีวิต ให้ความรัก ความอบอุ่น สนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง หน้าที่ของพ่อแม่จึงสำคัญกับบุตรในการสร้างพลังบวกการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง เหมาะสมในทุก ๆ ด้านของชีวิต

Ansari and Qureshi (2013) ค้นพบว่า การยอมรับหรือปฏิเสธของพ่อแม่มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาความคิด พฤติกรรมและการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของเด็กวัยรุ่น โดยการยอมรับหรือ

ปฏิเสธความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเองและการทำหน้าที่ของเด็กวัยรุ่น เด็กวัยรุ่นที่ได้รับการยอมรับจากพ่อแม่มักจะเป็นเด็กที่มีความมั่นใจในตัวเองมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการยอมรับจากพ่อแม่

Ryan (2010, pp. 207-210) ได้ค้นพบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการยอมรับของครอบครัวว่ามีผลที่ดีทั้งต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง, การสนับสนุนทางสังคม และสุขภาพโดยทั่วไปของบุตรวัยรุ่น นอกจากนี้การยอมรับของครอบครัวยังเป็นสิ่งที่ช่วยป้องกันปัญหาสุขภาพเชิงลบ เช่น ภาวะซึมเศร้า, การใช้สารเสพติด และการมีความคิดและพยายามฆ่าตัวตาย ปฏิบัติการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง แสดงออกต่อลูก จะส่งผลกระทบต่อจิตใจ มีความเสี่ยงที่จะฆ่าตัวตาย 8 เท่า มีความเสี่ยงต่อภาวะซึมเศร้า 6 เท่า และเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด มากกว่า 3 เท่า โดยปฏิบัติการเชิงลบจากพ่อแม่ นั้นมีทั้งการแสดงออกด้วยการกระทำรุนแรงทางร่างกาย หรือ การแสดงออกด้วยคำพูดเชิงลบ การตอบสนองในทางบวกของพ่อแม่ ด้วยความใจเย็น แทนที่จะปฏิเสธไม่ยอมรับในตัวตนของลูก ก็จะช่วยช่วยลดความเสี่ยงด้านสุขภาพและสภาวะจิตใจของลูกดีขึ้น

Rohner (2007, pp.4-5) ได้กล่าวว่า มนุษย์ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตามมีความต้องการพื้นฐานที่อยากจะได้รับการตอบสนองในด้านบวก (เช่น ต้องการความรัก ความอบอุ่น และความเห็นชอบ) จากบุคคลที่เขาให้ความสำคัญที่สุด อย่างเช่น พ่อแม่ หรือบุคคลใกล้ชิดสนิทสนม ซึ่งการตอบสนองในด้านบวกนี้เป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการตามปกติหรือยุดิความรักได้ ซึ่งถ้าไม่ได้รับการตอบสนองอาจเป็นผลกระทบในด้านลบต่ออารมณ์ความรู้สึก ลักษณะบุคลิกภาพ พฤติกรรมการแสดงออก นอกจากนี้แนวคิดนี้ยังคาดการณ์ว่าการปฏิเสธหรือการไม่ยอมรับมีแนวโน้มทำให้เกิดอารมณ์รุนแรง ก้าวร้าว ซอบซึ้ง ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง ไม่มั่นใจ อารมณ์ไม่มั่นคง

Hildebrand (1994 อ้างถึงใน ชูศรี เลิศรัตน์เดชากุล, 2547) กล่าวว่า ความสำคัญของพ่อแม่ที่มีการกล่าวไว้ในทฤษฎีโครงสร้างครอบครัว ได้กล่าวถึงระบบย่อยต่าง ๆ ในครอบครัว และ ระบบย่อยที่มีความสำคัญมากในการดำรงรักษาและคงไว้ซึ่งความสมดุลของครอบครัว คือ ระบบย่อยพ่อแม่ ซึ่งกล่าวว่าระบบย่อยพ่อแม่ที่เหมาะสม คือ พ่อแม่ต้องช่วยกันคิด ช่วยกันทำและมีวิธีการบริหารจัดการและดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน หากพ่อแม่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน แต่วิธีการที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้นแตกต่างกัน วิธีการที่ปฏิบัติก็อาจเกิดความขัดแย้งระหว่างพ่อกับแม่ ดังนั้นควรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ราภรณ์ คงฉันทมิตรกุล (2554) ได้อธิบายเกี่ยวกับการแสดงออกของการยอมรับของครอบครัวว่า ปฏิบัติการที่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองแสดงออกในทางปฏิเสชนั้น ไม่ว่าพ่อแม่จะรู้สึกอย่างไร มีปฏิกริยาอย่างไร โกรธ เสียใจ ผิดหวัง อับอาย ร้องไห้ ดูว่าลูกอย่างไรรุนแรง ทำร้ายลูก การกระทำเช่นนี้ เป็นการทำลายความเชื่อใจและความรู้สึกรักใคร่ของลูกต่อบิดามารดา ที่เป็น

ผลกระทบต่อจิตใจลูกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งไม่ได้ช่วยทำให้สถานการณ์ดีขึ้นแต่อย่างไร แต่ถ้าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองแสดงออกในทางบวกและยอมรับในตัวคนที่เป็นอยู่ของลูก ก็จะทำให้สภาพจิตใจดีขึ้น

อรุณรัตน์ วัฒนผลิน (2542) ได้กล่าวถึงการยอมรับของครอบครัว เป็นกลไกทางจิตที่สำคัญประการหนึ่งในการแก้ปัญหา เอาชนะความเครียดและอุปสรรคต่าง ๆ การยอมรับจะช่วยบุคคลในการคลายความเครียด ความอึดอัดคับข้องใจ ความทุกข์ใจ และสมาชิกในครอบครัวล้วนได้ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ในการเผชิญหน้ากับปัญหา จนกระทั่งสามารถสังเคราะห์ ความคิดเห็นตระหนักรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยสติปัญญา รวมทั้งสำนึกถึงปัญหาด้วยอารมณ์และจิตใจ อันจะนำไปสู่การแสวงหาวิธีการที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการกระทำที่แสดงออกให้สมาชิกทุกคนได้รับรู้ว่ามี การให้การยอมรับและการยอมรับเกิดขึ้น ในครอบครัว และผลที่ตาม ของการยอมรับของครอบครัวคือ การดำรงอยู่ของครอบครัว สุขภาพของสมาชิกในครอบครัวในทางตรงกันข้าม การไม่ยอมรับของความครอบครัวส่งผลต่อความรู้สึกทางค่านลบต่อสมาชิกในครอบครัว ทั้งความรู้สึกที่เป็นภาระจนทำให้สมาชิกในครอบครัวตกอยู่ในภาวะกดดัน เสี่ยงต่อการถูกสังคมนตีตรา ก่อให้เกิดภาวะความกดดันทางจิตจนไม่สามารถแบกรับไว้ได้อีก

ศิริรัตน์ คุปต์วุฒิ (2545) กล่าวว่า ความร่วมแรงร่วมใจ เป็นสิ่งสำคัญ นำมาซึ่งการร่วมปฏิบัติพันธกิจที่ต้องเกิดขึ้นในครอบครัวให้สำเร็จ อันได้แก่ ภารกิจด้านพัฒนาการ (Developmental) เป็นหน้าที่ของครอบครัวในการที่จะช่วยเหลือผลักดัน ให้สมาชิกพัฒนาไปอย่างเหมาะสม ตามขั้นตอนของพัฒนาการ ภารกิจยามวิกฤต (Crisis task) เป็นความสามารถของครอบครัว ในการจัดการกับภาวะวิกฤตที่เกิดกับครอบครัวอย่างไม่คาดฝัน การสร้างสายสัมพันธ์อันดี ความผูกพันของสมาชิกในครอบครัว (Affiliation) ความหวังใจที่มีต่อกันและสามารถตอบสนอง ทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการเผชิญปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ (Problem-solving) เพื่อหล่อหลอมเยาวชนให้มีคุณภาพผู้สังคม

การยอมรับคือสิ่งสำคัญสำหรับลูก ๆ ไม่มีสิ่งใดสำคัญไปกว่าการได้รู้ว่าพวกเขาเป็นที่ยอมรับของพ่อแม่ ไม่เฉพาะกับเด็ก ๆ ที่มีความหลากหลายทางเพศเท่านั้น แต่ลูก “ทุกคน” ต้องการให้พ่อแม่ยอมรับตัวตน และความสามารถของพวกเขา เพราะเด็กแต่ละคนเกิดมาแตกต่างกัน พ่อแม่ควรยอมรับในตัวลูก ไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไรก็ตาม เพื่อให้ลูกรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง โดยเฉพาะเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ ความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง จะช่วยให้ลูกฝ่าฟันแรงปะทะต่าง ๆ จากสังคมและใช้ชีวิตอย่างมีความสุขได้ ช่วยให้ลูกยืนหยัดอย่างสง่างาม แม้ว่าสังคมจะเปิดกว้างเรื่องความหลากหลายทางเพศมากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันการBully หรือรังแกเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ ก็ยังคงมีให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากมีคนบางกลุ่มที่ยังไม่เข้าใจว่าความหลากหลายทางเพศ

เป็นเรื่องธรรมชาติ เป็นรสนิยม ไม่ใช่ความผิดปกติ ถึงแม้เด็ก LGBT จะได้รับการยอมรับของพ่อแม่ และครอบครัว แต่เมื่อออกสู่สังคม ก็อาจตกเป็นเป้าของการ Bully ได้

สิ่งสำคัญคือ พ่อแม่ ควรอธิบายให้ลูกฟังว่า ถึงแม้สังคมจะเปิดกว้างมากขึ้น แต่ก็ยังมีคนที่ ไม่เข้าใจ ซึ่งไม่ได้เป็นความผิดของลูก แต่เป็นปัญหาของพวกเขาเองต่างหากที่ไม่ยอมเปิดใจ หาก ลูกหลีกเลี่ยงคนกลุ่มนี้ได้ ก็ควรหลีกเลี่ยง เพราะความปลอดภัยสำคัญที่สุด หากลูกรู้สึกท้อแท้ เสียใจ กับการถูกรังแก ควรให้กำลังใจ และทำให้ลูกรับรู้ว่าคุณยอมรับตัวตนของเขาเสมอไม่ว่าจะอย่างไร เพราะแรงสนับสนุนของพ่อแม่คือรากฐานที่มั่นคงที่สุดสำหรับลูก LGBT (Government Equalities Office :(GEO),2017)

พ่อแม่และครอบครัว เป็นความสัมพันธ์แรกที่เกิดขึ้นในชีวิตลูก ไม่เพียงแต่เลี้ยงดูเด็กคนหนึ่งให้เติบโต แต่ยังเป็นคนสำคัญที่จะช่วยให้ลูกมีความมั่นคงในจิตใจ พ่อแม่เตรียมความพร้อมให้ ลูกได้เผชิญโลกกว้างได้ แต่ไม่อาจควบคุมทุกอย่างในชีวิตของพวกเขาได้ พ่อแม่สามารถเลือกได้ว่า จะเป็นใครในชีวิตลูก ระหว่างคนที่ลูกหวาดระแวง หรือ คนที่ลูกเชื่อใจ และต้องโฟกัสที่การเป็นตัว ของตัวเองของลูกมากกว่าการเป็นคนดีตามอุดมคติที่สังคมตั้งขึ้น (www.thaihealth.or.th,2565)

การยอมรับ LGBT ในสังคมไทย ในยุคสมัยที่แปรเปลี่ยนและความคิดผันแปร ไปทำให้กลุ่ม เพศทางเลือก (LGBT) ได้มีบทบาทมากขึ้น และสามารถเปิดเผยตัวตนได้อย่างเสรีในสังคมไทย แต่ อีกมุมมองหนึ่งของสังคมกลับมีการปิดกั้นและไม่ได้เปิดยอมรับอย่างเต็มที่ ในขณะที่ประเทศไทย ได้รับการยอมรับจากนานาชาติว่าเป็นดินแดนที่ยอมรับความแตกต่างและความหลากหลาย แต่จาก การสำรวจแสดงให้เห็นว่าชีวิตของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) ในประเทศไทย นั้นยังคงถูกจำกัดสิทธิในการแสดงออกทางเพศด้วยการเลือกปฏิบัติ โดยมีการควบคุมการ แสดงออกทางเพศอยู่ 2 รูปแบบ ได้แก่ การควบคุมอย่างเป็นทางการและการควบคุมอย่างไม่เป็น ทางการ การควบคุมอย่างเป็นทางการ คือการควบคุมที่มีกฎหมายเข้ามารองรับ ซึ่งจะเห็นได้จากที่ กลุ่ม LGBT ได้ออกมาเรียกร้องสิทธิสมรสอย่างเท่าเทียม โดยเรียกร้องให้แก้ไขกฎหมายสมรส เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการแบ่งแยกความไม่เสมอภาคของคนรักต่างเพศกับกลุ่ม LGBT ออกจาก กัน รวมถึงสิทธิที่คู่สมรสควรจะได้รับอย่างคู่สมรสตามเพศสถานะที่สังคมยอมรับ การควบคุมอย่าง ไม่เป็นทางการ คือการที่คนในสังคมเป็นผู้ควบคุม โดยวิธีการควบคุมอย่างไม่เป็นทางการนั้นมี หลากหลายวิธี ตั้งแต่การนิทาว่าร้าย การถูกระรานและการกลั่นแกล้ง ซึ่งการกระทำเหล่านี้ก็ล้วน แล้วแต่สภาพแวดล้อมของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้ผลการสำรวจยังแสดงให้เห็นว่าในสังคมไทยยังมี ความเชื่อและทัศนคติในด้านลบต่อกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้เกิดเป็นอุปสรรคอัน สำคัญที่ทำให้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศไม่สามารถแสดงและพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่

ซึ่งปัจจัยของความเชื่อและทัศนคติด้านลบที่กล่าวมานั้นก็มาจากทั้งสถาบันครอบครัว เพื่อน สถาบันการศึกษา และสถานที่ทำงาน ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการถูกจำกัดสิทธิในทางเพศด้วยเหตุผลใดก็ตาม คนในสังคมไทยควรจะเคารพในเรื่องของสิทธิมนุษยชนของกันและกัน เนื่องจากว่าไม่ว่าจะเป็นเพศใด ทุกคนล้วนมีสิทธิและเสรีภาพที่เท่าเทียมกัน (มูลนิธิหมอบ้าน, 2565: ออนไลน์)

ดังนั้น เพื่อให้บุตรที่มีคุณภาพและได้รับการดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มศักยภาพ พ่อแม่จึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ หากพ่อแม่เต็มไปด้วยความเครียด ความกดดัน การไม่สามารถเผชิญปัญหาตามจริง ไม่เปิดใจยอมรับและเรียนรู้ อาจนำมาซึ่งผลกระทบต่อบุตร ทำให้บุตรขาดโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ (จิราภรณ์ อรุณากุล, 2558)

สรุป ความสำคัญของการยอมรับของครอบครัว การที่พ่อหรือแม่ ไม่แสดงพฤติกรรมเชิงลบ ทั้งวาจาและการกระทำ เข้าใจในความคิด ความรู้สึก มีความเห็นใจ ไม่รังเกียจ จึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อบุตรทั้งภาวะปกติ ภาวะวิกฤติที่จะทำให้ก้าวข้ามปัญหาอย่างเหมาะสม จากการยอมรับที่เกิดขึ้นในความรู้สึกของ พ่อหรือแม่ รวมทั้งการแสดงออกถึงการยอมรับที่แท้จริง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องของการยอมรับของครอบครัว

การพัฒนาของรูชนอร์ ในเรื่องการยอมรับของพ่อแม่ ซึ่งมีการพัฒนาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1986 จนกระทั่งล่าสุด ปี ค.ศ. 2016 ได้ให้มุมมองเกี่ยวกับการยอมรับของพ่อแม่ว่า เป็นคุณภาพ ของความผูกพัน ความรัก ความอบอุ่น ความรู้สึก ความคิดและพฤติกรรมทางบวกที่พ่อแม่มีต่อบุตร โดยไม่มีท่าทีรังเกียจ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีพร้อมที่จะทำหน้าที่พ่อแม่ โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับที่มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมยอมรับจนถึงการปฏิเสธ ประกอบด้วย 4 มิติ สามารถสรุปได้ดังนี้คือ มิติแรกเป็นการแสดงออกถึงความรักความอบอุ่น (Warmth/ Affection) มิติที่สอง มีการแสดงออก ที่รับรู้ได้ถึงความเย็นชา ไม่ใส่ใจ (Coldness/ Lack of affection) มิติที่สาม แสดงออกถึงความไม่เป็นมิตรและมีความก้าวร้าว (Hostility/ Aggression/ Undifferentiated/ Rejecting และในมิติที่สี่ เป็นการแสดงความเฉยเมย ไม่ใส่ใจ มองข้ามและทำเหมือนบุตรไร้ตัวตน (Rohner, 2005) ซึ่งการศึกษาดังกล่าวได้มีการศึกษาในหลากหลายบริบท วัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ทั้งในวัฒนธรรมตะวันตก และตะวันออก โดยการยอมรับของพ่อแม่ตามแนวคิดของรูชนอร์ที่เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการยอมรับจนกระทั่งถึงการปฏิเสธของพ่อแม่ มีกรอบทฤษฎีที่เป็นแนวทางในการพัฒนาทฤษฎีคือ ทฤษฎีย่อยบุคลิกภาพ ทฤษฎีย่อยการปรับตัว ทฤษฎีย่อยระบบสังคมและวัฒนธรรมที่มีการอธิบายการยอมรับ การปฏิเสธของพ่อแม่ ดังนี้ คือ

ทฤษฎีการยอมรับการปฏิเสธของพ่อแม่ (Parental acceptance-rejection theory: PAR Theory) (Rohner, 2005; Rohner & Khaleque, 2008) ที่มีการปรับปรุงใหม่เมื่อปี ค.ศ. 2012 ได้กล่าวเกี่ยวกับทฤษฎีการยอมรับการปฏิเสธของพ่อแม่ว่าเป็นทฤษฎีที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence-based theory) ของพัฒนาการทางด้านสังคมและวิถีการดำเนินชีวิต (Life span) ประกอบด้วย การทำนายและการอธิบายสาเหตุ สถานการณ์ และสิ่งต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับ การยอมรับ-ปฏิเสธ ระหว่างบุคคลในสังคมของชาวอเมริกันและทั่วโลก ที่เริ่มมีการศึกษาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1986 เป็นต้นมา ประกอบด้วย ทฤษฎีย่อย ดังนี้ ทฤษฎีย่อยด้านบุคลิกภาพ (Personality subtheory) ทฤษฎีย่อยด้านการแก้ไขปัญหา (Coping subtheory) และทฤษฎีย่อยด้านระบบสังคม วัฒนธรรม (Sociocultural system subtheory) ในส่วนของ PART ได้ให้ความสำคัญต่อพ่อแม่ ที่เป็นผู้ดูแลเด็กโดยตรง ซึ่งอาจเป็นทั้งพ่อแม่ทางสายเลือดหรือพ่อแม่อุปถัมภ์ การยอมรับ-ปฏิเสธ ของพ่อแม่ (Parental acceptance and rejection) ได้แบ่งเป็น 4 มิติ ดังนี้ คือ

มิติที่หนึ่ง ด้านความอบอุ่นของพ่อแม่ (The warmth dimension of parenting) ส่วนนี้เป็นความต้องการที่มนุษย์ทุกคนปรารถนาที่จะได้รับ ซึ่งเริ่มจากประสบการณ์ที่เด็กได้รับความรักมากหรือน้อยในวัยเด็ก จากผู้เลี้ยงดูหลัก ดังนั้น มิติด้านความอบอุ่นจึงกลายเป็นคุณภาพของอารมณ์ด้านความผูกพันระหว่างพ่อแม่และเด็ก ทั้งด้านทางร่างกาย คำพูด อารมณ์ และพฤติกรรมต่าง ๆ ของพ่อแม่ที่แสดงถึงการยอมรับของพ่อแม่ คือ อารมณ์ การใส่ใจ การดูแล ห่วงใย สนับสนุนหรือการแสดงความรัก ซึ่งเด็กสามารถรับรู้ได้จากพ่อแม่หรือผู้ดูแล ส่วนด้านพฤติกรรมการแสดงความรัก ที่พ่อแม่มีต่อลูก ทั้งทางร่างกายและการใช้คำพูดที่แสดงเป็นพฤติกรรม รู้ถึงความรู้สึก การดูแล สนับสนุนความสะดวกสบาย การใส่ใจ การให้กำลังใจ การให้คำแนะนำความห่วงหาอาทรที่มี ต่อลูก มีสัมพันธภาพใกล้ชิดกับลูก เช่น พ่อแม่กอดจูบ หอมก๊อและสัมผัส การยกย่อง ชมเชย

มิติที่สอง มีการแสดงออกที่รับรู้ได้ถึงความเป็นชา ไม่ใส่ใจ (Coldness/ Lack of affection) เป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมและอารมณ์ที่แสดงถึงความเป็นชา ความเฉยเมย แสดงถึง การไม่มีความรักต่อกัน ไร้ความรู้สึก ไม่แยแส ไม่พูดคุย ไม่ใส่ใจความเป็นอยู่ มีสัมพันธภาพ ห่างเหิน ใจร้อน โกรธไม่พอใจหงุดหงิดต่อลูกง่าย หรือปฏิบัติต่อลูก หรือพ่อแม่อาจจะถูกมองว่า ไม่แยแสที่จะใส่ใจต่อความรู้สึกที่มีต่อลูกหรือรับรู้ที่จะรู้สึกไม่สนใจหรือมีความสนใจที่จำกัดต่อลูก

มิติที่สาม แสดงออกถึงความไม่เป็นมิตรและมีความก้าวร้าว (Hostility/ Aggression) พฤติกรรมและอารมณ์ที่แสดงถึงความก้าวร้าวและไม่เป็นมิตรต่อกัน เช่น การแสดงความโกรธ

ความไม่พอใจ หรือมีพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อลูก เป็นการรุกราน แสดงออกโดยการทาบตี ผลัก ขว้างปา สิ่งของใส่ลูก และใช้วาจาก้าวร้าว เช่น เหน็บแนม คำ ตะโกน ดูถูกความคิด สร้างความ อับอาย ให้แก่ลูก

มิติตีลี่ เป็นการแสดงความเฉยเมย ไม่ใส่ใจ มองข้ามและทำเหมือนบุตรไร้ตัวตน (Undifferentiated/ Rejecting) เป็นการแสดงพฤติกรรมและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่ยอมรับ เป็น ความรู้สึกที่เด็กรับรู้ได้ว่า พ่อแม่ไม่รัก ไม่สนใจ ไม่ใส่ใจดูแล งามได้ ถูกมองข้าม ถูกกระทำ เหมือน ไม่มีตัวตน

ทั้งนี้ ตามการศึกษาที่คำนึงถึงบริบททางสังคมผู้พัฒนาทฤษฎี จึงให้ข้อสังเกตว่า การยอมรับ หรือการปฏิเสธของพ่อแม่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic) (Kagan, 1974, 1978 cited in Ronald et al., 2012) ดังนั้น เพื่อทำความเข้าใจเรื่องการปฏิเสธ จึงต้อง ประกอบด้วย อารมณ์ของ ผู้ใหญ่และ เด็ก บุคคลต้องเข้าใจสัญลักษณ์ตามธรรมชาติและของวัฒนธรรมต่าง ๆ ให้มีความสำคัญกับการเข้าใจ สัญลักษณ์จากพฤติกรรมที่แสดงออก การแปลความหมายที่อยู่บนพื้นฐานด้านวัฒนธรรมของ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความรักของพ่อแม่ ทำให้เกิดความเข้าใจ ที่ครอบคลุมใน กระบวนการยอมรับตามบริบทนั้น ๆ แต่พ่อแม่ในทุก ๆ ที่อาจแสดงออกถึง การยอมรับที่มีระดับ แตกต่างกันไป วิธีการเหล่านี้มีความแปรผันอย่างมากในแต่ละวัฒนธรรม หรือขึ้นอยู่กับทำให้ ความหมายของตัวบุคคล ตัวอย่างเช่น ในบางที่ พ่อแม่อาจบ่นว่าลูก ๆ แต่วิธีการที่พวกเขาทำนั้นเป็น บริบททางสังคมหนึ่ง ๆ ที่อาจไม่มีความหมายใด ๆ ก็ได้และอาจมี ความหมายที่แตกต่างกันอย่าง มากในอีกสังคมหนึ่ง ดังนั้นการวิจัยในแต่ละบริบทที่มีความต่าง ในวัฒนธรรมต้องมองหาคำที่ สามารถใช้เพื่อบรรยายพฤติกรรมของพ่อแม่ โดยที่ไม่ใช่คำที่เป็น การตัดสินหรือการประเมิน แต่ จากการศึกษาวิจัยในหลากหลายวัฒนธรรม พบว่า 25% ของพ่อแม่ ในสังคมทั่วโลก มีพฤติกรรมที่ แสดงออกถึงการยอมรับหรือการปฏิเสธตามการให้คำจำกัดความ ที่ให้ไว้งานวิจัยนี้ (Rohner, 2015) จำกัดความนี้มาจากมาตรฐานทางสังคม ดังนั้น จากงานวิจัยในวัฒนธรรมอื่น ๆ เรื่องการยอมรับ-ปฏิเสธของพ่อแม่เป็น เป้าหมายใหญ่ คือ การอธิบายว่า การรับรู้ประสบการณ์ทั้งของเด็กและผู้ใหญ่ ว่าพฤติกรรมใดที่เรียกว่า การยอมรับ และพฤติกรรมใด เรียกว่า การปฏิเสธ โดยระมัดระวังเรื่อง วัฒนธรรม ศาสนา ความเชื่อ เพศ หรือความแตกต่างของ ชนชั้นในสังคม

จากทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวข้องของการยอมรับของครอบครัว ที่มีการยอมรับ ที่ประกอบไปด้วย ความรัก ความอบอุ่น การให้ กำลังใจ และการเป็นที่ปรึกษาปัญหาให้กับลูก รวมถึงการดูแล

ห่วงใย เอาใจใส่ ไปจนถึงพฤติกรรม ที่แสดงออกถึงการไม่ยอมรับ ได้แก่ การแสดงความเย็นชา แสดงถึงความเมตตา ไม่เป็นมิตร ก้าวร้าว ไม่สนใจ ไม่ใยดี และทอดทิ้ง

สรุปได้ว่า แนวคิดที่เกี่ยวข้องของการยอมรับของครอบครัว จะเห็นได้ชัดเมื่อพ่อแม่เกิดการยอมรับ พฤติกรรมที่ตามมา คือ ทำที่ที่อบอุ่น การให้กำลังใจและการเป็นที่ปรึกษาปัญหาให้กับลูก รวมถึง การดูแลห่วงใย เอาใจใส่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสุขของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่เกิดความเครียด หรือมีภาวะเปราะบาง (Auerbach et al., 2011) ในขณะที่เดียวกันพ่อแม่ก็เกิดความทุกข์ใจจากความผิดหวังอับอายและรู้สึกแปลกแยกในสังคม ไม่มีแรงจูงใจในการทำหน้าที่ แต่เมื่อพ่อแม่เกิดการยอมรับลูก ย่อมหมายถึง การมีพลังและส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำหน้าที่พ่อแม่ในการที่จะแสดงศักยภาพ ความเป็นพ่อแม่ในการดูแลลูกให้ มีความสมบูรณ์ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตใจ มีการพัฒนาศักยภาพที่มีในตัวลูกอย่างเต็มที่ ด้วยการให้ความรัก ความเอาใจใส่ อบรมสั่งสอน ดูแลความเป็นอยู่ด้านกายภาพ และด้านจิตใจ มีปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมเหมาะสม ช่วยเหลือ ยกย่อง และให้กำลังใจ (Barnes et al., 2006) และเมื่อเกิดการยอมรับหัวใจสำคัญของการยอมรับ คือ ความรักอย่างไม่มีเงื่อนไขและความพร้อมในการสนับสนุนช่วยเหลือที่เรียกว่าการสนับสนุนลูก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับของครอบครัว

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมกลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีการวิจัยที่ค่อนข้างจำกัด ดังนี้

Jenkins and Hunter (2005) ศึกษาลักษณะการดำเนินชีวิตทางเพศในประเทศไทย จากกลุ่มบิดามารดา พบว่า มารดาให้การยอมรับบุตรชายที่เป็นสาวประเภท 2 มากกว่าบิดา ถึงร้อยละ 22 โดยมารดายอมรับได้คิดเป็นร้อยละ 66 ส่วนบิดาให้การยอมรับบุตรชายที่เป็นสาว ประเภท 2 ร้อยละ 40 ส่วนกลุ่มกะเทยในประเทศไทย พบว่า ร้อยละ 58 ของครอบครัว มารดา ให้การยอมรับบุตรชายที่มีพฤติกรรมข้ามเพศได้มากกว่าและยอมรับได้ก่อนบิดา

Ryan and Futterman (1997) ที่ศึกษาปัญหาสุขภาพของบุตรวัยรุ่นในกลุ่มที่เป็นชาย รักชาย หญิงรักหญิง คนรักสองเพศ และกะเทย ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ควรสนับสนุนให้แพทย์ มีโอกาสพูดคุยกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง เพื่อให้การตอบสนองเป็นไปในแนวทางที่สนับสนุนให้ กำลังใจ เมื่อรับรู้รสนิยมทางเพศของบุตรและเน้นว่าครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นเป็นคนรักเพศเดียวกัน ครอบครัวควรเผชิญกับข้อเท็จจริงและหลีกเลี่ยงการตอกย้ำซ้ำเติมบุตร การยอมรับของครอบครัว แม้เพียงน้อยนิดจะส่งผลต่อความสุขในอนาคตของบุตรวัยรุ่นที่เป็นชายรักชาย หญิงรักหญิง คนรักสองเพศ และกะเทย

เปรมปรีดา ปราโมช ณ อุษยา (2547) ศึกษาการยอมรับของบิดามารดาของผู้ติดเชื้อ เอชไอวีและเอดส์ที่เป็นสาวประเภทสอง พบว่า ร้อยละ 58 ของแม่ที่มีบุตรเป็นสาวประเภทสอง สามารถยอมรับในบุตรชายของตนที่เป็นสาวประเภทสองได้ ซึ่งแม่จะให้ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยของบุตร การสำเร็จการศึกษา การได้ทำงานที่ดี การไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และการเป็นคนดี

ราภรณ์ คงนันทมิตรกุล (2554) ได้กล่าวไว้ว่า การยอมรับในพฤติกรรมข้ามเพศของบุตรวัยรุ่นจากบิดามารดาและครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิต และความสุขของบุตรวัยรุ่นในอนาคตความผูกพันของบิดามารดากับบุตรวัยรุ่นนั้น มีอิทธิพลมหาศาลโดยเฉพาะผลกระทบต่อความรู้สึกที่มีต่อกัน บางครั้งบุตรวัยรุ่นไม่สนใจว่าคนอื่นจะมองตนว่าเป็นอย่างไร แต่จะสนใจและให้ความสำคัญกับความรู้สึกของบิดามารดามากกว่าว่าจะยอมรับความต้องการของบุตรได้หรือไม่ และเมื่อใดที่วัยรุ่นไม่สามารถข้ามพ้นสภาวะดังกล่าวได้ผลที่ตามมาอาจรุนแรงได้ การให้ความรักความอบอุ่นทำความเข้าใจในสิ่งที่บุตรเป็นอยู่และยอมรับในตัวคนที่บุตรเป็นของบิดามารดา จึงเป็นสิ่งสำคัญมากสิ่งสำคัญ ประการแรกที่บิดามารดาควรเข้าใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับสนิยมทางเพศที่ผิดไปจากบรรทัดฐานดั้งเดิม หรือผิดไปจากความคิดความเชื่อกระแสหลักของสังคมนั้น ไม่ใช่ความผิดปกติทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ แต่เป็นตัวคนที่แท้จริงที่วัยรุ่นเป็นอยู่ ซึ่งหากบิดามารดา หรือครอบครัวเข้าใจในความหลากหลายนี้ก็จะทำให้ยอมรับในรสนิยมทางเพศของบุตรและ สามารถช่วยเหลือบุตรได้

บังอร เทพเทียน (2556) ศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางเพศของพวกเรักเพศเดียวกัน ใช้การสัมภาษณ์ แบบเจาะลึกกับคนรักเพศเดียวกัน จำนวน 11 ครอบครัว เป็นชนชั้นกลางกลางที่อาศัยอยู่ใน กรุงเทพมหานคร และไม่เคยเปิดเผยตัวเองต่อสาธารณะ วิธีการที่ใช้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ Snow ball technique ผลการศึกษาพบว่า มีคนรักเพศเดียวกันที่สามารถเปิดเผยว่าตนเองกับ สมาชิกในครอบครัวเดิมของตนเองเพียง 3 ราย เท่านั้น จากทั้งหมด 22 ราย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า อิทธิพลความคิดเรื่อง “ครอบครัว” ส่งผลกระทบต่อชีวิตของคนรักเพศเดียวกันจึงเกิดความรู้สึก ขัดแย้งทางจิตใจ เมื่อพบว่า ตนแตกต่างจากบุคคลอื่นทำให้ต้องปกปิดพฤติกรรมของตนไม่ให้ผู้อื่น ทราบในการดำเนินชีวิตคู่ของคนรักเพศเดียวกัน สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่จะดำเนินชีวิต ตามที่ตนต้องการมากกว่าจะอยู่ภายใต้กรอบที่สังคมกำหนด ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการศึกษา คนรักเพศเดียวกันในแง่มุมต่าง ๆ จะทำให้เราเห็นภาพของวัฒนธรรมทางเพศที่หลากหลายยิ่งขึ้นรวมทั้งองค์ประกอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่ที่ทำหน้าที่ให้กำเนิดบุตรและให้การอบรมเลี้ยงดู เพื่อให้เติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป

จากการศึกษาวิจัย ของนักวิจัยจาก Family acceptance project ซึ่งเป็น โปรเจกการศึกษา ที่สำคัญสำหรับวัยรุ่น LGBT และครอบครัว ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการยอมรับและการตอบสนองของครอบครัวต่อตัวตนของเด็กที่เป็น LGBT ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับสุขภาพและสุขภาพจิตของเยาวชน (Ryan & Diaz, 2005) พบว่า การยอมรับของครอบครัวและผู้ดูแลเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันปัญหาและยังสามารถช่วยเยาวชนที่เป็น LGBT ได้พัฒนาความมั่นใจในตนเอง และมีความยืดหยุ่น ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการรวบรวมอัตลักษณ์ที่เป็นด้านบวก และการมีสุขภาพดีท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ไม่ค่อยเป็นมิตร ในทางตรงกันข้ามการปฏิเสธของครอบครัวและผู้ดูแล มีผลเสียต่อสุขภาพอย่างร้ายแรง เยาวชน LGBT ที่ครอบครัวและผู้ดูแลปฏิเสธสนิมทางเพศ ในช่วงวัยรุ่นมีรายงานว่ามีความวิตกกังวลที่จะมีภาวะซึมเศร้า มีความผิดหวังและมีปัญหาการเสพ สารเสพติด มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในระดับที่สูงกว่าสูงกว่าเพื่อนที่ครอบครัวและผู้ดูแลให้การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศ การยอมรับและการปฏิเสธจากครอบครัวยังส่งผลกระทบต่อ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การเข้าถึงการสนับสนุนทางสังคมและความพึงพอใจในชีวิตด้วย

โดยสรุป ถ้าถูกปฏิเสธจากการรับเข้าเป็นพวกเดียวกันกับคนส่วนใหญ่ในสังคม การตัดสินใจทางสังคมเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครอบครัวไม่ยอมรับในบุตรที่มีพฤติกรรมข้าม เพศ และยังพบว่าหลายครอบครัวพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงบุตรของคนใหม่พฤติกรรมและบทบาททางเพศให้ตรงกับเพศกำเนิดของตนเอง ซึ่งการกระทำเช่นนี้ ก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตโดยตรงกับบุตร คือ การไม่กล้าแสดงความเป็นตัวตนที่แท้จริงกับผู้ปกครอง และทำให้บางรายถึง ขึ้นหนีออกจากบ้าน เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ประวัติและความเป็นมาของทฤษฎีเล่าเรื่อง

การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ได้พัฒนาขึ้นโดย Michael White นักสังคมสงเคราะห์ (Social Worker) ที่ Dulwich Center ในเมือง Adelaide ประเทศ Australia โดยที่ White ได้อธิบายถึงรายละเอียดอย่างลึกซึ้งในการสร้างเทคนิคที่เหมาะสมสำหรับการช่วยเหลือผู้รับการปรึกษาให้เล่าเรื่องราวชีวิตของตัวเองขึ้นมาใหม่ โดยมีงานเขียนที่มีชื่อเสียงมากมาย (White, 1989; 1991; 1995; 1997; 2000 cited in Goldenberg & Goldenberg, 2008) White เป็นครูผู้สอนด้านการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เขามีต้นแบบจาก Gregory Bateson โดยเฉพาะการสังเกต การตีความหรือการให้ความหมายของมนุษย์ต่อสิ่งมีชีวิตบนโลกใบนี้ แต่ต่อมา White ได้ปฏิเสธแนวคิดแบบไซเบอร์เนติก (Cybernetic) ของBateson และปรับเปลี่ยนให้อยู่ในแบบของการเล่าเรื่องแบบอุปมาอุปมัย โดยทั้งนี้เขาได้รับอิทธิพลแนวความคิดแนวสตรีนิยม (Feminist จาก

ภรรยาของเขาเอง คือ Cheryl White และได้แนวคิดค่านามานุษยวิทยา (Anthropology) จากเพื่อนร่วมงานของเขา คือ David Epston จากศูนย์ Family Therapy Center เมือง Auckland ประเทศ New Zealand (White & Epston, 1990 cited in Goldenberg & Goldenberg, 2008)

David Epston (1994; Epston & White, 1992 cited in Goldenberg & Goldenberg, 2008) นักสังคมสงเคราะห์และนักบำบัดครอบครัว ซึ่งเป็นนักสังคมสงเคราะห์และนักบำบัดครอบครัวที่มีความสนใจด้านมานุษยวิทยา (Anthropology) และการเล่าเรื่อง (Story telling) นำเสนอแนวคิดการเล่าเรื่องแบบอุปมาอุปไมย (Metaphor thinking) ให้กับ White Epston เป็นที่รู้จักในเรื่องการสร้างสวรรค์ในการบำบัดครอบครัวด้วยจดหมาย (Therapeutic letters) ซึ่งทำให้เน้นให้เกิดการสนทนาที่มีเป้าหมาย คือ การเล่าเรื่องราวในชีวิตอีกครั้ง (Re-authoring)

ความหมายของทฤษฎีเล่าเรื่อง

Goldenberg (2008) กล่าวว่า การเล่าเรื่อง (Narrative therapy) นำมาใช้ในการปรึกษาเพื่อช่วยให้ได้เข้าถึงแก่นในเรื่องราวของแต่ละบุคคล ผ่านการเล่าเรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตของบุคคลนั้นทำให้รู้ถึงสาเหตุของปัญหาว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร ซึ่งปัญหาที่ล้มเหลวเกิดจากความเชื่อข้ออ้างความไม่มั่นใจของบุคคล ที่ทำให้แสดงออกมาด้วยความรู้สึกพ่ายแพ้ พร่ำพรรณนาถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ท้ายที่สุดแล้วบุคคลจะสร้างเรื่องราวใหม่ที่เป็นไปได้จริงขึ้นมาทดแทนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ให้เป็นเรื่องราวในแง่บวกที่ดี เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ได้ตระหนักและบอกเล่าให้ผู้ให้การปรึกษารับรู้ เรื่องราวที่เกิดขึ้นแตกต่างไปแล้วแต่ละบุคคล ในเหตุการณ์เดียวกันอาจมีความหมายแตกต่างกันขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับการแปลความหมายของแต่ละบุคคล การแปลความจึงเป็นตัวบอกถึงสาเหตุที่แท้จริงของแต่ละเรื่องราวได้เป็นอย่างดี

White (2007 อ้างถึงใน เพียวร์ รีนรอย, 2562) กล่าวว่า ทฤษฎีการปรึกษาเล่าเรื่องคือ การช่วยให้ บุคคลเข้าถึงแก่นของเรื่องราวในแต่ละบุคคลหรือครอบครัวได้เป็นอย่างดี การลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้รู้ถึงสาเหตุของปัญหาว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร โดยผ่านการเล่าเรื่องจากบุคคลในครอบครัวนั้น ๆ ดังนั้น แก่นโครงเรื่อง ของบุคคลย่อมแตกต่างกันตามชีวิตของแต่ละบุคคลไป การเล่าเรื่อง (Narrative) จะช่วยให้ผู้รับการปรึกษา มองเห็นแนวทางใหม่ ๆ ที่จะนำไปแก้ไขปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้นได้ต่อไป

Michael White (2000 อ้างถึงใน ชนิษฐา วัฒนา, 2558) กล่าวว่า การเล่าเรื่องเป็นแนวทางการ ปรึกษาที่ช่วยให้บุคคลเข้าถึงแก่นเรื่องราวของตัวเองหรือครอบครัวได้เป็นอย่างดี ซึ่งการลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ จะทำให้รู้ถึงสาเหตุของปัญหาว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร โดยผ่านการเล่าเรื่องของ

บุคคลนั้น ๆ ดังนั้นเค้าโครงเรื่อง ของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไป การเล่าเรื่อง (Narrative) จะช่วยให้ผู้รับการปรึกษามองเห็นแนวทาง

ใหม่ ๆ ที่จะนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ต่อไป

Epston (1994 อ้างถึงใน เพียว รีนรอย, 2562) กล่าวว่า ทฤษฎีการปรึกษาเล่าเรื่อง เป็นการบรรยายถึงการสนทนาที่มีจุดประสงค์ คือ การเล่าเรื่องเหล่านั้นขึ้นมาใหม่อีกครั้ง

Casey (1992 อ้างถึงใน จรรยา รัชสิริเจริญ, 2552) กล่าวว่า การทำการวิจัยโดยใช้ทฤษฎีการเล่าเรื่อง เป็นวิธีการศึกษาโลกแห่งประสบการณ์ของมนุษย์

Labov (1972 อ้างถึงใน จรรยา รัชสิริเจริญ, 2552) กล่าวว่า การเล่าเรื่องเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เป็นประสบการณ์โดยตรงของบุคคลหนึ่ง และให้บุคคลนั้น ได้ถ่ายทอดออกมา โดยการบอกเล่าและบันทึกไว้

ัญญา พรหมรักษ์ (2550) กล่าวว่า การเล่าเรื่อง เป็นการพูดคุยแบบไม่เคร่งครัด ใช้แนวคำถามเปิดกว้างที่มีประเด็นเฉพาะเจาะจง เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้เล่าเรื่องจากประสบการณ์จริงในชีวิต

กิติพัฒน์ นนทปัทมคุลย์ (2552) กล่าวว่า ทฤษฎีการปรึกษาเล่าเรื่อง คือ วิธีการเฉพาะที่ใช้ทำความเข้าใจปัญหาและผลกระทบของปัญหาที่มีต่อบุคคล หรืออาจจะอธิบายว่า ทฤษฎีการปรึกษาเล่าเรื่อง คือ วิธีการเฉพาะที่ใช้พูดคุยกับบุคคลถึงชีวิตของผู้รับการปรึกษาและปัญหาที่ผู้รับการปรึกษาเผชิญอยู่

กรรณิการ์ แสนสุภา (2556) กล่าวว่า การให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่อง คือ การปรึกษาที่มุ่งเน้นประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล การเล่าเรื่องจะช่วยให้บุคคลสามารถถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองออกมาเพื่อนำไปสู่การสร้างเรื่องราวใหม่มาแทนที่เรื่องราวเดิม ๆ ที่ยังคงติดค้างอยู่ โดยผู้ให้การปรึกษามีหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้รับการปรึกษาให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวออกมาได้อย่างครบถ้วนและส่งเสริมให้บุคคลสามารถพิจารณาตนเองเพื่อการค้นพบตนเองและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองจากเรื่องราวใหม่ที่สร้างขึ้น

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีการปรึกษาเล่าเรื่อง คือ กระบวนการที่มุ่งเน้นประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล การเล่าเรื่องจะช่วยให้บุคคลสามารถถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองออกมา เพื่อนำไปสู่การสร้างเรื่องราวใหม่มาแทนที่เรื่องราวเดิมที่ยังคงติดค้างอยู่ โดยผู้ให้การปรึกษามีหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้รับการปรึกษาให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวออกมาได้อย่างครบถ้วนและส่งเสริมให้บุคคลสามารถพิจารณาตนเองเพื่อการค้นพบตนเองและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองจากเรื่องราวใหม่ที่สร้างขึ้น

หลักการสำคัญ

หลักการสำคัญของการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

1. การให้การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องมีศูนย์กลางอยู่ที่ประสบการณ์ชีวิตของบุคคล Goldenberg (2008 อ้างถึงใน กิตติพัฒน์ นนทปัทมะคุลย์, 2552) กล่าวว่า การให้การปรึกษาเล่าเรื่องมีศูนย์กลางความสนใจอยู่ที่การแสดงออกของบุคคลในประสบการณ์ชีวิตของตน การแสดงออกซึ่งประสบการณ์ชีวิตของบุคคลจะเป็นเรื่องราวของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และการแสดงออกดังกล่าวทำให้บุคคลนั้นมีการกระทำที่มีการแปลความหมายและการกระทำดังกล่าวก็เป็นการให้ความหมายต่อโลกของบุคคลนั้น ทั้งต่อตนเองและคนอื่น ๆ ซึ่งความหมายจะไม่สามารถเกิดขึ้นก่อนที่ บุคคลจะมีการตีความประสบการณ์ของตนเอง และทุก ๆ เรื่องที่เกิดขึ้นจึงมีผลต่อการแสดงออกถึง ประสบการณ์ชีวิต การให้ความหมาย การตีความหมายประสบการณ์ชีวิตที่มีประสิทธิภาพมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นมีทรัพยากรที่ช่วยในการตีความ (Interpretive resources) ที่จะช่วยให้มีกรอบแนวคิดที่เหมาะสมได้เพียงใด

การแสดงออกซึ่งประสบการณ์ชีวิตของบุคคล เป็นสิ่งนำไปสู่การดำเนินชีวิต โดยมีผลกระทบอย่างแท้จริงต่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตของบุคคล ทั้งนี้ การแสดงออกมีผลต่อการสร้างโครงสร้างของประสบการณ์ชีวิต ขณะเดียวกันก็เป็นสิ่งที่เกิดตามมาจากการแสดงออกมีฐานะเป็นสถานะการสร้างของชีวิตที่มีการเปลี่ยนผ่าน การกระทำที่เกิดขึ้นในโลกนี้เป็นสิ่งที่ถูกชี้แนะโดย การให้ความหมาย การกระทำใด ๆ ที่มีลักษณะเฉพาะพิเศษออกไป ก็จะเป็นผลมาจากการสร้างความหมายที่มีความเฉพาะเจาะจงในเรื่องนั้น อันเป็นความหมายเฉพาะที่เกิดขึ้นจากกระบวนการตีความหมายนั่นเอง ทั้งนี้ การแสดงออกซึ่งประสบการณ์ชีวิตของบุคคลจะอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมเสมอ โดยความรู้และการปฏิบัติของชีวิตจะเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดด้วยวัฒนธรรมเสมอ การให้ความหมายหรือตีความหมายประสบการณ์ของบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. การกระทำที่เป็นการตีความหมายทุกอย่าง จำเป็นต้องอาศัยกรอบแนวคิด ที่มีจุดยืนที่ประสบการณ์ของบุคคลที่อยู่ในลักษณะเดียวกันกับบุคคลที่เล่าเรื่อง ตลอดจนต้องอาศัยกรอบแนวคิดที่เป็นการนำเหตุการณ์เฉพาะในชีวิตของบุคคลผู้หนึ่ง ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับเหตุการณ์ชีวิตของผู้อื่น

2. ประสบการณ์ชีวิตของบุคคลจะปรากฏขึ้นในลักษณะเป็นเส้นตรงแนวยาว (Linearity) ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตบุคคลนั้น ได้เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งของช่วงประสบการณ์ชีวิตอันยาวนานของบุคคล โดยเราไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงการดำรงอยู่ในแต่ละช่วงเวลาของชีวิตได้

3. บุคคลแต่ละคนจะใช้ชีวิตอยู่กับความหมายที่หลากหลาย โดยมีความสอดคล้องและ ร่วมความหมายเดียวกันกับความหมายของบุคคลอื่น ๆ ที่บุคคลนั้นดำรงชีวิตอยู่

4. การให้ความหมายของประสบการณ์ในระยะแรก อาจจะถูกคลุมเครือ ไม่ชัดเจนและ อาจเกิดกระบวนการเจรจาต่อรอง ตามแต่กระบวนการที่แต่ละบุคคลให้ความหมาย

โครงสร้างของเรื่องเล่าช่วยสร้างกรอบแนวความคิดหลัก ๆ ให้กับบุคคลในการดำเนินชีวิตของตน และจากกรอบแนวความคิดนี้ บุคคลแต่ละคนจะเชื่อมโยงเหตุการณ์ชีวิตของตนอย่างได้เรียงเป็นลำดับเหตุการณ์และเป็นไปตามประเด็นเรื่องเฉพาะในแต่ละเรื่องของตน ในโครงสร้างของเรื่องเล่า การอธิบายเหตุผลแบบได้เรียงเป็นเส้นตรง (Linear causality) เป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่อย่างโดดเด่น กล่าวคือ เหตุการณ์หนึ่งจะเป็นพื้นฐานของการนำไปสู่เหตุการณ์อื่น ๆ ได้เรียงกันไปเสมอ

2. เรื่องราวที่ซุ่มอึมไปด้วยปัญหา (Problem-saturated stories)

กล่าวโดยรวม แนวคิดการบำบัดแบบเรื่องเล่ามีความเชื่อพื้นฐานว่า อัตลักษณ์ของบุคคลเป็นผลมาจากการปรับคัดแปลงจากเรื่องราวหรือเรื่องเล่า ทั้งในเชิงเฉพาะตนของแต่ละบุคคลและในเชิงวัฒนธรรมโดยทั่วไป อัตลักษณ์ของบุคคลที่พบว่าเป็นปัญหา หมายถึงเรื่องราวที่ซุ่มอึมเต็มไปด้วยปัญหา (Problem-saturated stories) ของบุคคลนั้น เมื่อเรื่องราวของบุคคลถูกครอบงำด้วยปัญหา จึงทำให้เกิดการเบียดบังเรื่องราวทางเลือกที่พึงประสงค์ออกไป เรื่องราวที่น่าจะเป็นทางเลือกของชีวิตที่เป็นไปได้จริงหรือที่พึงประสงค์จึงกลายเป็นวาทกรรมที่ตกขอบ (Marginalized-discourses) ความรู้ที่ตกขอบและการแสดงอัตลักษณ์ที่ตกขอบ ทั้ง ๆ ที่เป็นวาทกรรมหรือเป็นเรื่องราวที่พึงประสงค์ ทว่าถูกทำให้เลือนหายหรือถูกลดคุณค่าลงโดยชุกวาทกรรมที่เป็นปัญหา ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มไปยอมรับหรือบุคคลและกลุ่มนั้นถูกชี้นำด้วยเรื่องเล่าเชิงวัฒนธรรมในด้านลบ

ตัวอย่างของวาทกรรมที่ครอบงำควบคุมชีวิตของบุคคล เช่น ลัทธิทุนนิยม บริโภคนิยม วิธีคิดการคิดที่คิดว่าชายเป็นใหญ่ และเพศวิถีแบบรักต่างเพศ เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น วิธีคิดแบบแยก คนเป็นสองขั้ว (Binaries) เช่น การมีสุขภาพที่ดี สุขภาพที่ไม่ดี (Healthy/ unhealthy) คนปกติ คนผิดปกติ (Normal abnormal) คนที่ทำหน้าที่ได้-คนที่สูญเสียการทำหน้าที่ (Function/dysfunction) เหล่านี้ เป็นวิธีคิดที่ละเอียดหรือมองข้าม ทั้งความสลับซับซ้อนของประสบการณ์ชีวิต และยังมองข้ามความหมายส่วนบุคคลและความหมายเชิงวัฒนธรรม ที่อยู่ในบริบทประสบการณ์ชีวิตของบุคคล

การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีความเชื่อพื้นฐานที่ว่า อัตลักษณ์ของบุคคลนั้นเป็นผลมาจากการปรับแต่งชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งจะพบได้ในเรื่องราวหรือการเล่าเรื่องของแต่ละบุคคลผู้ให้ การปรึกษาแบบเล่าเรื่องสนใจที่จะช่วยเหลือบุคคล ให้สามารถพรรณนาเรื่องราวของแบบแผน การดำรงชีวิตของตนเองออกมา ตลอดจนความเป็นไปได้ที่จะเชื่อมโยงกับเรื่องราวเหล่านั้น ในเวลาเดียวกัน ผู้ให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่องสนใจที่จะร่วมมือกันกับผู้รับการปรึกษาในการสืบค้นอิทธิพล

ต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อปัญหาของผู้รับการปรึกษาซึ่งรวมไปถึงตัวตนของผู้รับการปรึกษา และสัมพันธภาพ กับบุคคลอื่น ๆ ของผู้รับการปรึกษา การปรึกษาแบบเล่าเรื่องมีศูนย์กลางความสนใจอยู่ที่ผลกระทบของ ปัญหาที่มีต่อชีวิตของบุคคลนั้น โดยไม่มุ่งสนใจกับเนื้อหาของตัวปัญหา ไม่มองว่าปัญหาเป็นเรื่อง ภายในหรือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตผู้รับการปรึกษาแต่ประการใด ดังนั้น การปรึกษาแบบเล่าเรื่องจึง เป็นการสร้างระยะห่างที่ชัดเจน ระหว่าง “ปัญหา” กับ “ชีวิตของผู้รับการปรึกษา

กิตติพัฒน์ นนทปัทมะคุณ (2552) กล่าวว่า จากประสบการณ์ส่วนใหญ่ของผู้ให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่อง พบว่าบุคคลมักจะบอกเรื่องราวที่เป็นเชิงลบ เช่น ความล้มเหลว เรื่องราวที่เป็นทางตันเกี่ยวกับชีวิต เรื่องจินตนาการเพื่อฝัน การมองตัวเองในทางลบ เหตุผลที่รู้สึกถูกรอรับหรือไม่เพียงพอ ในการอธิบายเหตุผลว่าเหตุใดบุคคลจึงไม่คิดทำอะไรที่แตกต่างได้ การที่จะประสบความสำเร็จใน การเปลี่ยนแปลงของบุคคล จึงจำเป็นต้องสร้างเรื่องราวอื่นขึ้นมาเพื่อนำมาคิดวิเคราะห์และพิจารณา เพื่อหาทางเลือกในการค้นหาคุณค่า การตั้งข้อสันนิษฐานและหาความหมายของประสบการณ์ชีวิต ที่มีอิทธิพลต่อมุมมองของบุคคล บุคคลจึงต้องสร้างเรื่องราวใหม่ด้วยตนเองพร้อมกับเปิดใจให้กับ เรื่องราวใหม่ที่สร้างขึ้นมารวมถึงบุคคลจำเป็นต้องเขียนเรื่องราวในอนาคตของชีวิตขึ้นมาใหม่และ เปลี่ยนแปลงแนวทางการดำเนินชีวิตตามที่วางแผนไว้

โดยทั่วไปแล้ว หน้าที่ของผู้ให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่องนั้นคือ การร่วมมือกับผู้รับการปรึกษา ในการสำรวจหาทางเลือกสำหรับการดำเนินชีวิตของผู้รับการปรึกษา กระบวนการให้การปรึกษา จึงต้องมีการเคารพซึ่งกันและกัน การสนทนาแบบเล่าเรื่องจึงไม่มีการตำหนิ เนื่องจากผู้รับการปรึกษา คือผู้ที่รู้ดีที่สุดเกี่ยวกับชีวิตของตนเอง พร้อมกับมีความสามารถที่จะสร้างเรื่องราวที่เป็นทางบวกและ นำไปสู่มุมมองใหม่ สู่ความหมายใหม่ที่มีต่อประสบการณ์เดิมของพวกเขา และในท้ายที่สุด ก็จะนำไปสู่ การเกิดพฤติกรรมใหม่ได้สำเร็จ

ศูนย์กลางคือประสบการณ์ชีวิตของบุคคล

Goldenberg and Goldenberg (2008) กล่าวว่า การให้ทฤษฎีการปรึกษาแบบเล่าเรื่องมีศูนย์กลางความสนใจอยู่ที่การแสดงออกของบุคคลในประสบการณ์ชีวิตของตน ประสบการณ์ ชีวิตของบุคคลจะเป็นเรื่องราวที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวและการแสดงออกดังกล่าว ทำให้บุคคลนั้นมีการแปลความหมายการกระทำดังกล่าวของบุคคลนั้น ทั้งตนเองและคนอื่น ๆ ความหมายจะไม่สามารถเกิดขึ้นก่อนที่บุคคลจะมีการตีความประสบการณ์ของตนเอง ทุกเรื่องที่เกิดขึ้นจึงมีผลต่อการแสดงออกถึงประสบการณ์ชีวิต การให้ความหมาย การตีความหมาย ประสบการณ์ชีวิตที่มีประสิทธิภาพมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นมีทรัพยากรที่ช่วยในการตีความ (Interpretive resources) ที่จะช่วยให้มีกรอบแนวคิดที่เหมาะสมได้เพียงใด

ความหมายของประสบการณ์ของบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. การกระทำที่เป็นการตีความหมายทุกอย่าง จำเป็นต้องอาศัยกรอบแนวความคิดที่มีจุดยืนอยู่ที่ประสบการณ์ของบุคคลที่อยู่ในลักษณะเดียวกันกับบุคคลที่เล่าเรื่อง ตลอดจนต้องอาศัยกรอบแนวความคิดที่เป็นการนำเหตุการณ์เฉพาะในชีวิตของบุคคลผู้หนึ่งไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับเหตุการณ์ชีวิตของผู้อื่น

2. ประสบการณ์ชีวิตของบุคคลจะปรากฏขึ้นในลักษณะเป็นเส้นตรง (Linearity) ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตบุคคลนั้น ได้เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งของประสบการณ์ชีวิตอันยาวนานของบุคคล โดยเราไม่สามารถ จะเปลี่ยนแปลงการดำรงอยู่ในแต่ละช่วงเวลาของชีวิตได้

3. บุคคลแต่ละคนจะใช้ชีวิตอยู่กับความหมายหลากหลายที่แต่ละบุคคลตีความ สอดคล้อง และความหมายอาจจะตรงกันกับความหมายของบุคคลอื่น ๆ ที่บุคคลนั้นดำรงชีวิตอยู่

4. การให้ความหมายของประสบการณ์ในระยะแรกอาจจะคลุมเครือ ไม่ชัดเจน และอาจจะเกิดกระบวนการเจรจาต่อรอง ตามแต่กระบวนการที่แต่ละบุคคลให้ความหมาย

โครงสร้างของเรื่องเล่า

โครงสร้างของเรื่องเล่าจะช่วยสร้างกรอบแนวความคิดหลัก ๆ ให้กับบุคคลในการดำเนินชีวิตประจำวันของตน โดยกรอบแนวความคิดนี้ บุคคลแต่ละคนจะเชื่อมโยงเหตุการณ์ชีวิตของตนอย่างไ้เรียงเป็นลำดับเหตุการณ์และเป็นไปตามประเด็นเรื่องเฉพาะในแต่ละเรื่องของตน ในโครงสร้างของเรื่องเล่า การอธิบายเหตุผลแบบไ้เรียงเป็นเส้นตรง (Linear causality) เป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่อย่างโดดเด่นในโครงสร้างของเรื่องเล่า กล่าวคือ เหตุการณ์หนึ่งจะเป็นพื้นฐานของ การนำไปสู่เหตุการณ์อื่น ๆ ไ้เรียงกันไปเสมอ

เรื่องราวที่ท่วมทับไปด้วยปัญหา (Problem-saturated stories)

แนวคิดการปรึกษาแบบเรื่องเล่ามีความเชื่อพื้นฐานว่า อัตลักษณ์ของบุคคลเป็นผลมาจากการตัดแปลงจากเรื่องราวหรือเรื่องเล่าทั้งในเชิงเฉพาะตนของแต่ละบุคคลและในเชิงวัฒนธรรม โดยทั่วไป อัตลักษณ์ของบุคคลหรือกลุ่มที่พบว่าเป็นปัญหา หมายถึงเรื่องราวที่ถูกครอบงำ และท่วมทับไปด้วยปัญหา (Problem-saturated stories) ของบุคคลหรือกลุ่มนั้น เมื่อเรื่องราวของบุคคลถูกครอบงำด้วยปัญหา ทำให้เบียดบังเรื่องราวทางเลือกที่พึงประ สงค์ออกไป เรื่องราวที่น่าจะเป็นทางเลือกของชีวิตอันพึงประสงค์กลายเป็นเรื่องราวที่ตีบตัน ไปด้วยปัญหา (Marginalized-discourses) ความรู้ที่ตีบตันและการแสดงอัตลักษณ์ที่บิดเบือน ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องราวที่พึงประสงค์ แต่ถูกทำให้เลือนหายหรือถูกลดคุณค่าสมบัติลง โดยการสนทนาแต่เรื่องราวที่เป็นปัญหา ซึ่งบุคคล

หรือกลุ่มไปยอมรับเข้ามาเป็นของตัวเอง และถูกชี้นำด้วยเรื่องเล่าในทางลบ ตัวอย่างของวาทกรรมที่ครอบงำควบคุมชีวิต อาทิ ลัทธิทุนนิยม บริโภคนิยม วิธีคิดชายเป็นใหญ่ และเพศวิถีแบบรักต่างเพศ เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น วิธีคิดแบบแบ่งแยกคนเป็นสองประเภท (Binaries) เช่น การมีสุขภาพที่ดี-สุขภาพที่ไม่ดี (Healthy/ Unhealthy) คนปกติ-คนผิดปกติ (Normal/ Abnormal) คนที่มีประสิทธิภาพคนที่ไม่มีประสิทธิภาพ (Function/ Dysfunction) ชุดความคิดเหล่านี้เป็นวิธีคิดที่ละเอียดหรือมองข้าม ทั้งความสลับซับซ้อนของประสบการณ์ชีวิต และยังมองข้ามความหมายส่วนบุคคลและความหมายเชิงวัฒนธรรมที่อยู่ในบริบทประสบการณ์ชีวิตของบุคคล

ลักษณะและความสำคัญของการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

Goldenberg (2008) กล่าวว่าองค์ประกอบพื้นฐาน (Common elements) ของการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ว่ามีองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ประการ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีข้อสันนิษฐานเบื้องต้นว่า เรื่องเล่าหรือเรื่องราวของบุคคลเป็นสิ่งที่ปรับแต่งอัตลักษณ์ของบุคคล เมื่อบุคคลมีการประเมินผลกระทบหรือมองว่าปัญหานั้นมีอิทธิพลในลักษณะที่เป็นเรื่องราวที่กำลังครอบงำชีวิตของตนเอง

ประการที่สอง ผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษา เป็นผู้ร่วมกันเรียบเรียงเรื่องราวขึ้นใหม่ (Co-author) จากเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้รับการปรึกษาได้เล่าออกมา

ประการที่สาม การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ผู้ให้การปรึกษาจะเน้นย้ำให้ผู้รับการปรึกษานำปัญหาออกมาสู่ภายนอก (Externalizing) เช่น การให้บุคคลกำหนดชื่อของปัญหา เพื่อว่าบุคคลจะสามารถประเมินผลกระทบของปัญหาที่มีต่อชีวิต รวมถึงจะทำให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ว่าอิทธิพลเหล่านั้นส่งผลต่อชีวิตของบุคคลอย่างไร และสามารถประเมินผลได้ว่าบุคคลจะกำหนดจุดยืนต่อปัญหาอย่างไร ตลอดจนในท้ายที่สุด ให้ผู้รับการปรึกษานั้น สามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับตัวเองและเหมาะสมกับปัญหานั้น

ประการที่สี่ การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง จะเน้นและให้ความสำคัญที่ “ผลลัพธ์เฉพาะตน” (Unique outcomes) หรือ “ข้อยกเว้น” (Exceptions) ของปัญหาขจัดได้จากการคาดการณ์ของเรื่องราวหรือเรื่องเล่าของปัญหา

ประการที่ห้า การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องตระหนักอย่างยิ่งในผลกระทบจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจในบทสนทนาเชิงการปรึกษาซึ่งผู้ให้การปรึกษาต้องมีความตระหนักในการสร้างสัมพันธภาพ ที่ดีกับผู้รับการปรึกษา เพื่อมุ่งขจัดผลกระทบทางลบที่มาจากความเชื่อของผู้ให้การปรึกษา

Phillips (1993) กล่าวว่า การสร้างสัมพันธภาพนั้นเป็นทักษะที่สำคัญมากของการเล่าเรื่อง (Narrative) การประสบความสำเร็จในการเล่าเรื่อง (Narrative) นั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและผู้เล่า ความเชื่อใจจึงมีความสำคัญมากในการเล่าเรื่อง (Narrative)

Bruner (1990 อ้างถึงใน จรรยา รัปศิริเจริญ, 2552) กล่าวว่า ลักษณะของการเล่าเรื่อง (Narrative) ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องระยะเวลา วัฒนธรรม การวิเคราะห์ตีความ ซึ่งเรื่องเล่า นั้นประกอบไปด้วย 3 ส่วนเวลาที่มีความต่อเนื่องกันคือ ช่วงเริ่มต้น ช่วงกลาง และตอนจบ ซึ่งเหตุการณ์ ในแต่ละช่วงเวลาอาจเป็นการเล่าที่ไม่ประติดประต่อกัน แต่ผู้วิจัยต้องตีความวิเคราะห์ถึงความเชื่อมโยง ในเหตุการณ์ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงนั้น ๆ โดยยึดตัวผู้เล่าเป็นศูนย์กลางในการวิเคราะห์ ในการสะท้อน ความรู้สึกที่ปรากฏในการเล่าเรื่อง

ยศ สันตสมบัติ (2532) กล่าวไว้ว่า การเล่าเรื่อง เป็นการนำประสบการณ์และการแสดงออกมาเป็นกรอบในการศึกษามนุษย์และสังคมวัฒนธรรม ซึ่งการนำประสบการณ์และการแสดงออกมาใช้มีความจำเป็นที่ต้องแบ่งแยกระหว่างดังนี้ 1) ความเป็นจริง (Reality) ซึ่งหมายถึงสิ่งที่ดำรงอยู่หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง 2) ประสบการณ์ (Experience) หมายถึงความเป็นจริงที่จิตสำนึกของมนุษย์รับรู้ บุคคลสองคนอาจรับรู้เหตุการณ์เดียวกันแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในอดีต ความเข้าใจ และการแปลเหตุการณ์นั้น ๆ ของแต่ละบุคคล 3) การแสดงออก (Expression) เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตออกมาในรูปแบบของการบอกเล่า

ธัญญา พรหมรักษ์ (2550) กล่าวว่าการศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องเป็นการถ่ายทอดเนื้อหา ด้วยวิธีการเล่าเรื่อง โดยผู้ให้การศึกษาเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษา เล่าเรื่องราวของตนออกมา การเล่าเรื่องให้ผู้ให้การศึกษาได้รับรู้ถึงประสบการณ์การถูกทำร้าย หรือประสบการณ์ที่ฝังใจของ ผู้รับการปรึกษาผ่านเทคนิคการเล่าเรื่อง (Narrative) นั่นถือเป็นการเยียวยาผู้รับการปรึกษาวิธีหนึ่ง เพราะการพูดหรือการเล่าเรื่องให้ผู้อื่นได้รับรู้เป็นการทำให้ผู้รับการปรึกษาได้ปลดปล่อยความอับอายและเผยความลับที่ตรงไว้กับอดีตที่เจ็บปวด ซึ่งการใช้เทคนิคตามทฤษฎีเล่าเรื่องนั้นจะเป็นการสร้างพื้นที่ให้กับผู้รับการปรึกษา เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้ก้าวผ่านจิตสำนึกเก่าที่เคยถูกกดทับมาเป็นจิตสำนึกใหม่ด้วยตนเอง และเป็นการสร้างพลังอำนาจ (Empowerment) ให้แก่ตัวผู้รับการปรึกษาเอง

กิติพัฒน์ นนทปัทมะกุล (2552) กล่าวว่า การให้การศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องเป็นการให้การศึกษาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

ประการแรก การศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นทางเลือกเพื่อให้บุคคลเล่าเรื่องและเล่าเรื่องซ้ำๆ เกี่ยวกับกระบวนการเกิดและการดำเนินการที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในเรื่องราวชีวิตที่บุคคลที่ฟังใจจะเปิดเผย

ประการที่สอง การศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ทำให้ได้ทราบเหตุการณ์ชีวิตของบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะตน (Unique) ของบุคคลนั้น ซึ่งทำให้ได้ทราบเหตุการณ์ที่ขัดแย้งเหตุการณ์ที่มีความ

ไม่แน่นอน เหตุการณ์ที่อาจจะไม่อยู่ในความปกติธรรมดา ที่มีนัยสำคัญต่อทางเลือกของสถานการณ์ในปัจจุบัน ของบุคคลนั้น

ประการที่สาม การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องเป็นการย้ำความผูกพัน (Re-engagement) ผ่านทางเลือกปัจจุบันในชีวิตของบุคคล ทั้งนี้ การเล่าเรื่องเป็นการเชื่อมโยงทางเลือกในสถานการณ์ปัจจุบัน ให้เข้ากับประสบการณ์ในอดีตการเชื่อมโยงดังกล่าวยังได้ส่งผลทำให้บุคคลมองเห็น “ปัญหา” การที่บุคคลได้เรียบเรียงเรื่องเล่าใหม่ผ่านการตีความหมายโดยกระบวนการปรึกษาแบบเล่าเรื่องทำให้เข้าใจตนเองและสถานการณ์ที่ผ่านมาขึ้นมาดีขึ้น เหมือนได้เดินทางผ่านความหมายต่าง ๆ ไปจนพบแสงสว่างที่อยู่ปลายอุโมงค์มืดนั่นเอง

ประการที่สี่ การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นการสำรวจค้นหา (Exploration) ความรู้และทักษะทางเลือก ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการแสดงออก

ประการที่ห้า การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นการสำรวจค้นหาข้อเสนอต่อการดำเนินชีวิต

ประการที่หก การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นการพรรณนาความอย่างละเอียดประณีต (Thick description) ทั้งนี้ กระบวนการปรึกษาดำเนินการตามแนวทฤษฎีแบบเล่าเรื่องจะเป็นการปลุกสำนึกของบุคคล ให้อธิบายถึงเหตุผลว่าเหตุใดบุคคลจึงกระทำสิ่งที่ได้ทำลงไป อธิบายถึงความคิด ความปรารถนา ความนึกคิด อารมณ์ ความมุ่งมั่น ความหวัง ความตั้งใจ เป้าประสงค์ แรงจูงใจ ความใฝ่ฝัน ความลุ่มหลง ความหวังใย ค่านิยม ความเชื่อ ความเพ้อฝัน ความผูกพันและความโน้มเอียง ฯลฯ

ประการที่เจ็ด การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นการพรรณนาอย่างเข้มข้น (Rich description) โดยเรื่องราวทางเลือกของบุคคลในปัจจุบันมักจะเป็นเรื่องราวที่เชื่อมโยงไปสู่เรื่องราวทางเลือกในอดีต ของบุคคลเสมอ เป็นการเชื่อมโยงเรื่องราวที่ข้ามผ่านช่วงเวลาของชีวิตบุคคล

ประการที่แปด การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นการพรรณนาอย่างเข้มข้น โดยการบำบัด ทำให้เกิดการเชื่อมโยงเรื่องราวชีวิตของบุคคลในอดีตและปัจจุบัน เชื่อมผสานเข้ากับเรื่องราวชีวิต ของบุคคลอื่น อาทิ จุดมุ่งหมาย ค่านิยม และข้อพันระผูกพันต่อกันและกัน

ประการที่เก้า การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นการพรรณนาอย่างเข้มข้น โดยกระบวนการปรึกษาจะทำให้เกิดบริบทของการเล่าเรื่องและเล่าเรื่อง (Telling and retelling) ตลอดจนทำให้เกิดการเล่าเรื่องนั้นอย่างซ้ำ ๆ (Retelling of retellings)

ประการที่สิบ การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นกระบวนการที่นำไปสู่การสร้างการพรรณนาอย่างละเอียดประณีตและอย่างเข้มข้น ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การแสดงออก การดำเนินการ และการบอกเล่าเรื่องราวที่ตามมา

แนวทางการสนทนาในการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง (Map of narrative practice) (White, 2007) อ้างถึงใน กิติพัฒน์ นนทปัทมะคุณ, 2552) ซึ่งคำว่า “แผนที่” หรือ “Maps” นั้น ตามความหมายของ ไวท์คือ เป็นการสื่อถึงการเดินทางที่ต้องใช้สติปัญญาในการทำความเข้าใจ ซึ่งหนังสือที่ไวท์ เขียน นั้นก็เพื่อจะได้เป็น “แผนที่การสนทนาในการปฏิบัติตามทฤษฎีเล่าเรื่อง” ซึ่งได้กล่าวถึงแนวทางในการสนทนาไว้หกแนวทาง ได้แก่

1. บทสนทนาที่เน้นการนำปัญหาออกสู่ภายนอก (Externalizing conversations) มาจาก พื้นฐานการมองว่า “ปัญหาก็คือปัญหา บุคคลไม่ใช่ปัญหา” การใช้บทสนทนาที่เน้นการนำปัญหา ออกสู่ภายนอก มีแนวคิดสำคัญอยู่ที่การพิจารณาว่า เหตุการณ์ใดที่ผู้ให้การศึกษาควรพูดถึง ซึ่ง เหตุการณ์นั้นควรเป็นเหตุการณ์ที่มีความสำคัญต่อผู้รับการศึกษา การใช้บทสนทนาที่เน้น การนำ ปัญหาออกสู่ภายนอก ประกอบไปด้วยชุดคำถามสำคัญ ได้แก่

1.1 การตั้งคำถามในแนวการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ใกล้ตัวของ ผู้รับ การปรึกษากับค่านิยมความหมายของปัญหา

1.2 การตั้งคำถามเกี่ยวกับการกำหนดแผนที่แสดงผลกระทบของกิจกรรมปัญหาที่มีต่อผู้รับ การปรึกษา

1.3 การตั้งคำถามเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบของกิจกรรมปัญหาที่มีต่อผู้รับการศึกษา

1.4 การตั้งคำถามเกี่ยวกับการให้เหตุผลความถูกต้องต่อการประเมินผลข้างต้น

2. บทสนทนาที่เน้นการแต่งเรื่องขึ้นใหม่ (Re-authoring conversations) บทสนทนาที่เน้น การแต่งเรื่องใหม่ มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีด้านวรรณกรรมของ เจอโรม บรูเนอร์ (Jerome Bruner) อัน เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการอุปมาอุปมัยเรื่องเล่า (Narrative metaphor) ซึ่งจำแนกแยกแยะเรื่องราว ออกเป็นสองทัศนภาพ (Landscapes) ได้แก่ ทัศนภาพการกระทำ (Landscape of action) และทัศน ภาพแห่งจิตสำนึก (Landscape of consciousness) ทัศนภาพการกระทำ หมายถึงเรื่องราวที่เป็นวัตถุ รูปธรรม ของเรื่องลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเค้าโครงเรื่องและประเด็นสำคัญ ๆ ในเรื่องส่วน ทัศนภาพแห่งจิตสำนึก หมายถึงจิตสำนึกของตัวละครในเรื่อง และการสะท้อนของจิตสำนึกที่มีต่อ เหตุการณ์ในทัศนภาพแห่งการกระทำ เป็นสิ่งที่รับรู้หรือไม่รับรู้ในการกระทำ หรือเป็นสิ่งที่รู้สึก หรือไม่รู้สึก ในการกระทำและเป็นสิ่งที่รู้คิดหรือไม่รู้คิดในการกระทำนั้น

สำหรับในการนำมาประยุกต์ในการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องนั้น จากประเด็นหรือเค้าโครง ที่ ผู้รับการศึกษาเล่า ซึ่งผู้รับการศึกษาจะเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของสถานการณ์ ความยากลำบากที่เขาได้ประสบอยู่ เนื้อหาที่ผู้รับบริการเล่ามักจะเป็นความพ่ายแพ้ ความล้มเหลว ความไร้สมรรถภาพ ไร้ความสามารถ ความสิ้นหวัง ความไร้คุณค่า และความเปล่าประโยชน์ ซึ่ง ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นจุดเริ่มต้น ที่ผู้ให้การศึกษาจะใช้สำหรับการเริ่มต้นแต่งเรื่องขึ้นใหม่

(Re-authoring) อาทิ การถามถึงเหตุการณ์ สภาพการณ์ ลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ระยะเวลาและเค้าโครงเรื่อง (ซึ่งในทฤษฎีเล่าเรื่อง ใช้คำว่า “อรรถลักษณะ” มาแทนคำว่า “จิตสำนึก” เพื่อป้องกันความสับสน) บทสนทนาที่เน้นการแต่งเรื่องใหม่จะเป็นการช่วยปรับแต่งประเด็นหรือเค้าโครงที่เป็นความล้มเหลวพ่ายแพ้ต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานที่เชื่อมโยงไปสู่ประเด็นหรือเค้าโครงอันงดงาม และมีคุณค่าในชีวิตของผู้รับการปรึกษา

3. บทสนทนาที่เน้นการปรับแต่งสมาชิกภาพขึ้นมาใหม่ (Re-membering conversations) ผู้ให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่อง ใช้บทสนทนาที่เน้นการปรับแต่งสมาชิกภาพขึ้นมาใหม่ (Re-membering conversations) จากพื้นฐานความเชื่อว่า อรรถลักษณะของคนเราก่อรูปขึ้นมาจากการเชื่อมโยงชีวิตของบุคคลเข้ากับความเป็นสมาชิกภาพ อันประกอบขึ้นจากรูปลักษณะสำคัญ (Significant figures) และอรรถลักษณะของบุคคล ทั้งจากอดีต ปัจจุบัน และการคาดเดาในอนาคต บทสนทนาเพื่อปรับแต่งสมาชิกภาพ ขึ้นใหม่จะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาทบทวนสมาชิกภาพ ปรับลดลง หรือเพิ่มบทบาทความเป็นสมาชิกภาพ ของบุคคล ทั้งนี้ ถือเป็นการสร้างความผูกพันขึ้นมาใหม่ (Re-engagement) อย่างมีเป้าหมายเด่นชัด บทสนทนาที่เน้นการปรับแต่งสมาชิกภาพขึ้นมาใหม่ ประกอบด้วยการตั้งคำถามตามลำดับขั้น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่งเป็นการถามเพื่อต้องการทราบว่า รูปลักษณะมีผลต่อชีวิตของผู้รับการปรึกษาคอนนั้น อย่างไร

ขั้นตอนที่สองเป็นการซักถามเพื่อต้องการทราบถึงอรรถลักษณะของผู้รับการปรึกษาจากที่ผู้รับการปรึกษามองรูปลักษณะในขั้นตอนแรก

ขั้นตอนที่สามเป็นคำถามเพื่อต้องการทราบว่า รูปลักษณะนั้นส่งผลต่อผู้รับการปรึกษาอย่างไร

ขั้นตอนที่สี่เป็นคำถามเพื่อต้องการทราบว่า ของรูปลักษณะนั้นมีการส่งผลต่ออรรถลักษณะ และมีความสำคัญอย่างไร

4. บทสนทนาที่เป็นพิธีการกำหนดนิยามใหม่ที่ให้คุณค่า (Definitional ceremonies) ผู้ให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่องใช้บทสนทนาที่มีลักษณะเป็นพิธีการเพื่อกำหนดนิยามความหมายใหม่ที่ให้คุณค่า (Definitional ceremonies) เพื่อการยอมรับ (Acknowledge) หรือให้ระดับคุณค่าใหม่แก่ชีวิตของบุคคลบางครั้งบุคคลจะพบว่าพิธีการส่งผลให้ชีวิตบุคคลต้องต่ำต้อยด้อยค่าลงไปกว่าเดิม พิธีการที่ลดคุณค่าชีวิตเหล่านี้ ทำให้ชีวิตของบุคคลถูกพิพากษาถูกตัดสินวัดค่าไปตามปทัสถานที่ยังคงกำหนดสร้างขึ้น

พิธีการที่ให้ความหมายที่มีคุณค่าใหม่เป็นการจัดให้ผู้รับการปรึกษาได้มีทางเลือกในการพูดถึงหรือแสดงออกซึ่งเรื่องราวในชีวิตตนเอง ต่อหน้าผู้ชมผู้ฟังคนนอก (Outsider witnesses) ที่ได้รับ

การคัดเลือกมาอย่างรอบคอบ ผู้ชมผู้ฟังคนนอกเหล่านี้จะตอบสนองต่อเรื่องราวของบุคคล ด้วยการเล่าเรื่องราวใหม่ (Retellings) ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ได้รับการปรับปรุงใหม่-แต่งขึ้นใหม่ด้วย การยอมรับการเล่าเรื่องราวใหม่และการตอบกลับของผู้ชมผู้ฟังคนนอก จะทำให้เกิดเสียงสะท้อน (Resonance) ที่ทรงพลังอย่างยิ่งและเกิดการยอมรับอย่างสูงในการให้คุณค่าของบุคคลต่อสิ่งที่เป็น การกระทำในการดำรงชีวิตเพื่อนำไปสู่ประสบการณ์ชีวิตของบุคคล ที่ได้นำออกมาแบ่งปันร่วมกับ ผู้อื่น ขั้นตอนของพิธีการนิยามความหมายที่มีคุณค่าใหม่ มี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 การเล่าเรื่องราวชีวิตที่มีนัยยะสำคัญของบุคคล ที่เป็นศูนย์กลางของพิธีการนี้
2. ขั้นตอนที่ 2 การกล่าวตอบกลับเรื่องราวโดยผู้ชมผู้ฟังคนนอก ซึ่งในขั้นตอนนี้มีชุดบทสนทนาที่นำมาถามเพื่อต้องการทราบข้อมูล อีก 4 ชุด ได้แก่

- 2.1 ชุดคำถามที่ต้องการทราบประเด็นเฉพาะของการแสดงออก (Particularities of expression) ได้แก่

- 2.1.1 อะไรทำให้เกิดการดึงดูดความสนใจ ในเรื่องราวที่เล่า รวมทั้งอะไรทำให้เกิดการจุดประกายของจินตนาการ

- 2.1.2 อะไร เป็นคำเฉพาะ วลีเฉพาะ หรืออารมณ์เฉพาะ ที่เกิดขึ้นในเรื่องราวที่เล่า

- 2.2 ชุดคำถามที่ต้องการทราบประเด็นเกี่ยวกับ ภาพลักษณ์และการคาดการณ์ว่า จะมี การสะท้อนสิ่งใดเกิดขึ้นบ้าง ในด้านของการทำความเข้าใจและคุณค่าที่สอดคล้องกัน

- 2.2.1 อะไร คือภาพลักษณ์ที่ปรากฏขึ้นในใจ ในขณะที่ได้ฟังเรื่องราว

- 2.2.2 อะไร คืออุปมาอุปไมยเฉพาะ (Metaphors) ที่บ่งบอกชีวิตของบุคคล ภาพอดีตลักษณ์ ของบุคคลเป็นอย่างไร สัมพันธภาพเป็นอย่างไร หรือแบบแผนความหมายของชีวิตของบุคคลเป็นอย่างไร

- 2.2.3 ภาพของบุคคลสะท้อนเป้าหมาย ค่านิยม ความเชื่อ ความหวัง ความใฝ่ฝัน และพันธะผูกพันของบุคคลอย่างไร อะไรเป็นสิ่งที่ชีวิตของเขาหรือเธอต้องการ

- 2.2.4 ภาพลักษณ์เหล่านี้ บอกอะไร เกี่ยวกับชีวิตและอัตลักษณ์ของบุคคลได้บ้าง

- 2.3 การสะท้อน

- 2.3.1 ความสนใจของผู้ชมผู้ฟังเกิดขึ้นได้อย่างไร ทั้งในส่วนของความสนใจที่แสดงออกอย่างประจักษ์ชัดและไม่ชัด

- 2.3.2 ประสบการณ์ส่วนตัว ในประวัติของผู้ชมผู้ฟังที่ได้รับการปลุกฟื้นขึ้นมาจากการได้ยินได้ฟังเรื่องราวของบุคคล

- 2.4 การส่งถ่าย (Transport)

- 2.4.1 หนทางใดบ้าง ที่ผู้ชมผู้ฟังได้รับรู้ ต้องมีการเคลื่อนไหวไปจากเดิม

2.4.2 ส่วนไหน ที่ไต่บั้งที่ผู้ชมผู้ฟังเป็นฝ่ายลากพาการเล่าเรื่องออกไปจากจุดที่ที่ควรจะไปถึง

3. ขั้นตอนที่ 3 การพูดถึงการเล่าเรื่องของผู้ชมผู้ฟังคนนอก โดยบุคคลที่เป็นศูนย์กลางของพิธีการมุมมองของเรื่องเล่าและประเด็นต่าง ๆ จะถูกปรับคัดแปลงโดยโครงสร้างของพิธีการ ขั้นตอนทั้งสามขั้นตอนจะตอบรับกับประเด็นเฉพาะต่าง ๆ การซักถามในประเด็นต่าง ๆ ก็สอดรับไปกับประเด็นเด่น ๆ ที่พบการมีส่วนร่วมของผู้ชมผู้ฟังในกระบวนการให้การปรึกษาจะอยู่ใน ความดูแลรับผิดชอบของผู้ให้การปรึกษาการเล่าเรื่องราวของบุคคลจะเป็นศูนย์กลางของพิธีการ โดยตลอด

5. บทสนทนาที่เน้นผลลัพธ์เฉพาะตน (Conversations that highlight unique outcomes)

ผู้ให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่องใช้บทสนทนาที่เน้นผลลัพธ์เฉพาะตน (Conversations that highlight unique outcomes) ในการทำความเข้าใจด้านมุมมองต่าง ๆ ของประสบการณ์ชีวิตของบุคคล ทั้งนี้ ผู้ให้ การปรึกษาจะมีวิธีการตั้งคำถามในส่วนนี้ แบ่งเป็น 4 ประเภทคำถาม ได้แก่

5.1 การตั้งคำถามถึงการต่อร่องระหว่างประสบการณ์ใกล้ตัวกับนิยามความหมาย เฉพาะของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะว่ามีความลงตัวได้เพียงไร

5.2 การตั้งคำถามถึงแผนที่ ที่แสดงผลกระทบต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

5.3 การประเมินผลต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะและผลกระทบ

5.4 การให้เหตุผลความถูกต้องต่อการประเมินผลนั้น

เนื่องจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะมักจะได้รับการขัดขวางจากความทรงจำเดิมของบุคคล ผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องจึงจำเป็นต้องพยายามมีจุดยืน โดยไม่นำตนเข้าสู่ศูนย์กลาง และควรให้ความสำคัญกับผู้รับการปรึกษา เพื่อความสำเร็จในการสำรวจเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่นเดียวกับการปรับแต่งเรื่องขึ้นมาใหม่

6. บทสนทนาที่เน้นการพัฒนาแนวความคิดต่อชีวิตและการแสดงภาพลักษณ์ขึ้นมาใหม่ (Scaffolding conversation) ผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องใช้บทสนทนายกระดับแนวความคิด ต่อชีวิตและภาพลักษณ์ของบุคคลขึ้นมาใหม่ (Scaffolding conversations) โดยอาศัยพื้นฐานจากแนวคิด ทฤษฎี “พื้นที่การพัฒนาที่ใกล้ความจริงมากที่สุด” (Zone of proximal development) ของไวทสกอตส์ (Vygotsky) ที่อธิบายว่า “ระยะห่างระหว่างระดับการพัฒนาที่แท้จริง ถูกกำหนดโดยการแก้ไขปัญหา อิสระ กับระดับศักยภาพการพัฒนา ถูกกำหนดโดยการแก้ไขปัญห ภายใต้อำนาจชี้แนะของผู้ใหญ่หรือ ‘ได้รับความร่วมมือจากเพื่อนที่มีความสามารถ’ โดยนัยยะของ ทฤษฎีนี้คือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีความสำคัญในฐานะเป็นศักยภาพของทางเลือกไม่ใช่การ ควบคุมทางสังคม

บทสนทนาที่เน้นยกระดับแนวความคิดต่อชีวิตและภาพลักษณ์ขึ้นมาใหม่ แบ่งแนวทางของการสนทนาออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ระดับที่หนึ่ง การสนทนาระดับต้น (Low-level distance task) ผู้ให้การปรึกษาใช้บทสนทนาเพื่อส่งเสริมหรือกระตุ้นให้บุคคลอธิบายความหมายของเหตุการณ์ในโลกแห่งชีวิตของบุคคล ทั้งในส่วนของเหตุการณ์ที่อาจจะไม่ใช่เหตุการณ์ปกติหรือเหตุการณ์ที่ไม่ได้เป็นปรากฏการณ์โดยปกติ

ระดับที่สอง การสนทนาระดับกลาง (Medium-level distance task) ผู้ให้การปรึกษาใช้บทสนทนาเพื่อส่งเสริมหรือกระตุ้นให้บุคคลสร้างสัมพันธภาพเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ ของบุคคลเข้าไว้ด้วยกัน และพัฒนาเป็นหัวข้อพัฒนาการของความสัมพันธ์ในเหตุการณ์ชีวิตของบุคคล

ระดับที่สาม การสนทนาระดับกลาง-สูง (Medium-high-level distance task) ผู้ให้การปรึกษาใช้บทสนทนาเพื่อส่งเสริมหรือกระตุ้นให้บุคคลได้สร้างการสะท้อน การประเมินผล และการวางแผนการตระหนักรู้และการเรียนรู้จากหัวข้อความสัมพันธ์ดังกล่าว

ระดับที่สี่ การสนทนาระดับสูง (High-level distance task) ผู้ให้การปรึกษาใช้บทสนทนาเพื่อส่งเสริมหรือกระตุ้นให้บุคคล ได้กำหนดแนวความคิดเกี่ยวกับชีวิตและอัตลักษณ์ของตน จาก การรวบรวมสร้างความเข้าใจในรูปผลการตระหนักรู้และผลการเรียนรู้จากรูปธรรมของเหตุการณ์ และสภาพการณ์จริงของชีวิตบุคคล

ระดับที่ห้า การสนทนาระดับสูงมาก (Very high-level distance task) ผู้ให้การปรึกษาใช้บทสนทนาเพื่อส่งเสริมหรือกระตุ้นให้บุคคล ได้พัฒนาเค้าโครงของการดำเนินชีวิตใหม่ ซึ่งเป็นเค้าโครง ที่จะกลมกลืนสอดคล้องกับแนวความคิดเรื่องชีวิตและภาพลักษณ์ของบุคคลที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ ผู้ให้การปรึกษายังช่วยให้บุคคลได้กำหนดการคาดเดาหรือพยากรณ์ถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น จากการนำเค้าโครงนี้ไปปฏิบัติในอนาคต ตลอดจนช่วยให้บุคคลสามารถวางแผนการดำเนินการตามเค้าโครงที่ตนพัฒนาให้เป็นจริง

ขั้นตอน ทักษะและเทคนิคของทฤษฎีเล่าเรื่อง

Vromans and Schweitzer (2010 cited in Murdock, 2013) ได้จัดทำคู่มือการปรึกษา ทฤษฎีเล่าเรื่อง โดยมีขั้นตอน 5 ขั้น คือ 1) การสร้างสัมพันธภาพ (Establishing relationship) 2) การเล่ารายละเอียดของเรื่องราวที่เป็นปัญหา (Eliciting problem stories) 3) การทำลาย โครงสร้างหลักของเรื่องราว (Deconstructing dominant stories) 4) การอ้อมอ้อมกับเรื่องราวที่พอใจ (Embracing preferred stories) 5) การมีชีวิตอยู่กับเรื่องราวที่มีคุณค่า (Living enriched stories) แต่อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนเหล่านี้ยังมีส่วนที่คาบเกี่ยวกัน และควรจะได้รับบริการโดยตรงตามหลักการมากกว่า

ส่วน Beels (2001 cited in Murdock, 2013) ได้เขียนไว้ 3 ขั้นตอน คือ

การฟังเรื่องราวของปัญหา (Listening to the story of the problem) มันคือการได้สร้างเรื่องราวใหม่ในฐานะความเจ็บปวดของผู้รับการปรึกษา การทำเช่นนี้ ผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาจะมุ่งให้ความสนใจไปที่ผลกระทบมากกว่าสาเหตุของปัญหา การทำเช่นนี้จะช่วยให้เกิดกระบวนการนำปัญหาออกสู่ภายนอก (Externalizing the problem)

ขั้นตอนต่อไป คือ การสลับไปที่ปัญหาเพื่อทำการสำรวจ (Alternative to the problem are explored) การสลับกลับมาที่เรื่องราว เพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดการให้ความสำคัญกับผลลัพธ์เฉพาะตน (Unique outcomes) หรือช่วงเวลาที่ปัญหานั้นไม่มีผลกระทบกับชีวิต การใส่ใจดูกลับมาใช้อย่างมากในช่วงเวลานี้ จะได้ผลลัพธ์ของเนื้อหาหลัก (Thick) และเต็มไปด้วยผลลัพธ์เฉพาะตน ผู้รับการปรึกษาจะถูกขอให้ตัดสินใจ ถ้าผลลัพธ์ของเรื่องราวที่มีความสมบูรณ์แบบ (Perfect story) ในกรณีที่มีการกระทำหรือสถานการณ์ของผู้รับการปรึกษามีความสอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงหรือสามารถเป็นที่ยอมรับได้มากกว่าเรื่องราวที่เต็มไปด้วยปัญหา

ทักษะและเทคนิคการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

Martin Payne (2000 อ้างถึงใน กิติพัฒน์ นนทปัทมะคุณ, 2552) กล่าวถึง เทคนิคการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. เทคนิคการช่วยให้บุคคลเล่าปัญหาของตน (Assisting the person describe the problem) การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะเล่าเรื่องราวอันสลับซับซ้อนของตนออกมาให้ผู้อื่นได้ยินได้ฟัง

ไม่ใช่เรื่องง่ายบางคนอาจต้องใช้เวลานานที่จะร้อยเรียงความทรงจำออกมาเป็นคำพูด โดยเฉพาะเรื่องราวของผู้รับการปรึกษามักเป็นเรื่องราวที่ข่มอึมไปด้วยปัญหา (Problem saturated) เมื่อบุคคลมาพบผู้ให้การปรึกษามักมีเรื่องราวมาเล่าหรือมีแผนที่ (Map) ที่กำหนดไว้ในใจหรือในความคิด มาแสดงให้ผู้ให้การปรึกษาได้รับรู้ บุคคลส่วนใหญ่มีความสับสน มีความกังวลใจ รู้สึกด้อยค่า รู้สึกอ่อนแรง บุคคลอาจจะเก็บรายละเอียดได้ไม่หมดอาจมีการหลงลืม หรือเล่าอย่างวกวน แต่นั่นก็เป็นของจริงที่บุคคลแสดงออกมาทำที่จะจำได้ ผู้ให้การปรึกษาจึงต้องให้ความเคารพและเชื่อในเรื่องราวที่ข่มอึมไปด้วยปัญหาที่ผู้รับการปรึกษาเล่าออกมาให้ฟัง

เมื่อบุคคลมาพบผู้ให้การปรึกษาพร้อมก็นำเรื่องราวต่าง ๆ มาเล่าให้ฟัง เนื่องจากบุคคลต้องการที่จะมาแต่ง “เรื่องราวใหม่” ร่วมกับผู้รับการปรึกษาแต่บางครั้ง บุคคลก็ไม่สามารถจะเล่าเรื่องราวออกมาได้ผู้รับการปรึกษาจึงต้องการให้ผู้ให้การปรึกษาเป็น “ผู้ประพันธ์ร่วม” กับตนซึ่งบุคคลจะจัดระบบความหมายเรียงความหมายและบรรจุตัวตนของตนเองเอาไว้ในบทสนทนา ผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องจำเป็นต้องคอย ๆ เข้ามาร่วมเป็นผู้เรียบเรียงเรื่องราวใหม่อย่างช้า ๆ

ผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องมักมีข้อสันนิษฐานว่า ผู้รับการปรึกษาที่มีประสบการณ์ ปัญหาและแสวงหาการบำบัดบ่อยครั้ง จะมีเรื่องเล่าที่เล่าประสบการณ์ปัญหาออกมา และขณะเดียวกันก็มีเรื่องเล่าที่ผู้อื่นเป็นผู้เล่า ซึ่งเรื่องเล่าทั้งสองชุดอาจจะไม่เพียงพอที่จะเป็นตัวแทนประสบการณ์ชีวิต ที่แท้จริงของบุคคลนั้นก็ได้ ดังนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ การที่เรื่องเล่าหลักนั้นเกิดขัดแย้งกับด้านมุมที่สำคัญ ในประสบการณ์จริงของบุคคล ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้ให้การปรึกษาพึงระวัง ขณะเดียวกันผู้ให้การปรึกษาอาจตั้งข้อสันนิษฐานว่าเมื่อบุคคลแสวงหาการบำบัด บุคคลน่าจะได้รับผลลัพธ์ที่ยอมรับได้ แทนที่จะช่วยให้บุคคลได้ผลิตสร้างและคัดกรองเรื่องราวทางเลือก อันจะนำไปสู่ความสามารถของบุคคลในการสร้างความหมายใหม่ ๆ ทำให้บุคคลเห็นความเป็นไปได้ของสิ่งที่พึงประสงค์ การสร้างความหมายใหม่ ๆ ที่บุคคลจะได้พบประสบการณ์ชีวิตที่น่าพึงพอใจ เปิดกว้างและเป็นประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงที่ดี

ในการกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาเล่าเรื่องราวที่ทำให้ต้องมาหาผู้รับการปรึกษา ผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องต้องตระหนักตั้งแต่ในขั้นแรกเริ่ม คือต้องระวังว่า อาจมีบางมุมของเรื่องราวที่ไม่สอดคล้องกับเรื่องราวโดยทั่วไปของบุคคล ซึ่งอาจจะต้องพิสูจน์ให้ชัดเจนเพราะ ในมุมที่ไม่สอดคล้องนั้น แท้จริงอาจจะกลายเป็น “เรื่องราวทางเลือก” ที่สำคัญในช่วงระยะของ การบำบัดในภายหลังก็ได้

2. ทักษะการสร้างความคุ้นเคย

ผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องจำเป็นต้องมีทักษะการสร้างความคุ้นเคย การนึกถึงผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องที่ต้องตอบสนองต่อผู้รับการปรึกษาที่เพิ่งนั่งลงตรงหน้าโดยเป็นการเจอกันเป็นครั้งแรก นึกถึงการที่บุคคลต้องมานั่งตรงหน้ากับคนที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน ในห้องที่แสนจะไม่คุ้นเคยและยังนำเอาความเจ็บปวดความคับข้องใจเข้ามาด้วย บางครั้งผู้รับการปรึกษาอาจจะรู้สึกอึดอัดลำบากใจหรือละอายใจที่จะพูดเรื่องราวออกมา บางครั้งห้องที่ใช้ในการให้การปรึกษาเป็นห้องกระจกด้านเดียว (One way mirror room) ซึ่งผู้รับการปรึกษาก็รู้ได้ว่า หลังฉากกระจกเงาที่ตนมองเข้าไปไม่เห็นนั้น ด้านตรงข้ามจะมีผู้ให้การปรึกษาอีกจำนวนมาก และ/ หรือ นักศึกษานั่งกัน จำนวนหนึ่ง เนื่องจากการให้การปรึกษาแนวเล่าเรื่องส่วนหนึ่งเป็นนักครอบครัวบำบัด (Family therapists) และบางห้องที่ใช้ในการให้การปรึกษานั้นอาจมีกล้องโทรทัศน์ หรือมีการอัดเสียง ฯลฯ อุปกรณ์เหล่านี้ นักบำบัดแนวเรื่องเล่าหลายท่านอาทิ Payne (2000, p. 46) เห็นว่าไม่น่าจะมีความสำคัญอะไรกับการบำบัดไม่จำเป็นต้องมีก็ได้หรือหากจำเป็นต้องมี เพื่อลดความรู้สึกกังวลและไม่คุ้นเคยของผู้ใช้บริการลงคือผู้ให้การปรึกษาต้องขออนุญาตผู้รับการปรึกษาก่อน และอาจต้องตรวจสอบ ความยินยอม ความสบายใจของผู้รับการปรึกษาเป็นระยะ ๆ หากผู้รับการปรึกษารู้สึกไม่สบายใจ ผู้ให้การปรึกษาต้องยกเลิกการใช้อุปกรณ์เหล่านั้นทันที ควรพูดผ่าน

หน้ากระจกด้านเดียว และปิด กล้องทีวี ปิดเทปบันทึกเสียงทันที หรือในบางครั้งผู้ให้การปรึกษา อาจจะต้องเชิญบุคคลผู้ที่ผู้รับ การปรึกษากันเคยและเกี่ยวข้อง เข้ามาอธิบายให้เกิดความเข้าใจ ถึง เหตุผล ความเป็นมาที่ทำให้ผู้รับ การปรึกษามาพบผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่อง หากผู้รับ การปรึกษายังมีความลังเลผู้ให้การปรึกษาต้องไม่รีบร้อน ต้องรอคอยอย่างใจเย็น ให้ความสำคัญกับ การสร้างความคุ้นเคย ใช้ภาษา กาย ภาษาคา เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศของการผ่อนคลาย และความ พร้อมที่จะเป็นฝ่ายรับฟัง

3. เทคนิคการกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาเล่าเรื่องให้ครบถ้วน

เมื่อบุคคลเล่าเรื่อง อาจจะมีการหยุดเว้นเป็นระยะตามธรรมชาติ แต่เมื่อสังเกตว่า บุคคล กำลังจะยุติการเล่าเรื่องราวปัญหา ผู้ให้การปรึกษาต้องกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาพรรณนาต่อหรือ ให้ขยายเนื้อหาออกไป ผู้ให้การปรึกษาอาจใช้คำถามที่ต้องการ เช่น ใช้คำถามง่าย ๆ ที่แสดงความ สนใจ ในเนื้อหาเรื่องราวที่บุคคลกำลังเล่า และแสดงความใส่ใจ ห่วงใยต่อผลกระทบของปัญหา อิทธิพลของปัญหาที่มีต่อชีวิตของคนในครอบครัว ถามถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับประเด็น ด้าน พฤติกรรม อารมณ์ ร่างกาย และทัศนคติ การถามถึงผลกระทบของปัญหาในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ระหว่างปัญหากับคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลาย เป็นต้น

4. เทคนิคการเชิญเชิญให้ผู้รับการปรึกษาดังชื่อให้กับปัญหา (Inviting the person to name the problem)

บุคคลมักจะรู้สึกได้พลังอำนาจเมื่อประสบกับปัญหา และจะพยายามเอาชนะปัญหาให้ได้ ทว่า เขาหรือเธอมักจะรู้สึกล้มเหลว เพราะการที่บุคคลไม่สามารถจำแนกแยกแยะปัญหาได้อย่าง ชัดเจน อาจนำไปสู่ความรู้สึกล้มเหลวได้ และแม้แต่การตัดสินใจไปพบผู้ให้การปรึกษาก็อาจเป็น การตอกย้ำว่าบุคคลนั้นล้มเหลว การตัดสินใจมาพบผู้ให้การปรึกษาจึงเหมือนเป็นทางเลือกสุดท้าย เท่าที่มีอยู่ บุคคลบางคนอาจจะแสวงหาทางออกด้วยการอ่านหนังสือด้านจิตวิทยาแต่ก็ไม่ค่อย ได้ผล เพราะเมื่อ อ่านหนังสือดังกล่าวแล้วต้องตัดสินใจว่าตนควรจะทำอะไรบางอย่าง แต่ก็ทำไม่ได้ และยังทำไม่ได้บุคคลก็ยิ่งรู้สึกแย่ลง

ซึ่งอันที่จริงนั้น จุดมุ่งหมายของการปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องตั้งแต่เริ่มแรก ก็คือการ ช่วยให้บุคคลสามารถกลับมาควบคุมชีวิตของตนได้ หรืออย่างน้อยที่สุด การปรึกษาต้องช่วยให้ บุคคลลดความรู้สึกที่ลงโทษตนเอง ที่มองไม่เห็นความเป็นไปได้ที่จะควบคุมชีวิตของตนได้เลย ดังนั้น การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องจึงต้องมีทักษะในการเชิญให้ผู้รับการปรึกษาได้ตั้งชื่อ ให้กับปัญหาของตน

การที่บุคคลสามารถตั้งชื่อให้กับปัญหาได้จะแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีความสามารถที่ พอจะควบคุมสถานการณ์ชีวิตของตนได้ในระดับหนึ่ง เพียงแค่การกำหนดชื่อปัญหาก็คือเป็นการ

เริ่มต้น ที่จะแสดงการคัดกรองอะไรบางอย่างหรือใครบางคนให้ได้ ตัวอย่างเช่น เราเคยได้ยินเด็กในโรงเรียน ขนานนามอาจารย์ในหมู่เพื่อนสนิทว่า “อาจารย์แดร์กคูล่า” “อาจารย์แฟรงเก้นสไตน์” “ปู้มปู้” หรือ “ครูกระต่ายทราย” เป็นต้น

การที่บุคคลสามารถกำหนดชื่อให้กับปัญหาได้ เหมือนเป็นการปลุกขวัญกำลังใจให้กลับมาสู้กับปัญหา การตั้งชื่อให้กับปัญหาเป็นวิถีทางที่นำไปสู่การสร้างความกระตือรือร้นในปัญหาและเป็นการทำให้ปัญหาเป็นปกติวิสัย (Normalizing) บางคนกำหนดชื่อปัญหาของตนว่า “ความซึมเศร้า” หรือบางคนจะเรียกว่า “เมฆทมิฬ” หรือตั้งชื่อให้กับความแค้นเคืองของตนว่า “อสูรกาย” “ปีศาจแห่งนิลกาฬ” “จิ้งจอกร้าย” และอื่น ๆ ผู้ให้การปรึกษาแนวเรื่องเล่า อาจจะตั้งคำถามกระตุ้นให้บุคคล ตั้งชื่อ ได้ดังนี้

- (ก) ผมอยากูู้จ้่งว่าเราจะขนานนามปัญหานี้ว่าอะไรดี
- (ข) ที่คุณเล่าปัญหาให้ฟังมานี้ คุณมีชื่อเฉพาะเจ๋ง ๆ ให้กับมันไหม
- (ค) มีอะไรเกิดขึ้นกับคุณมากมายเลย เรามาจัดการปักหมุดลงเข็มมันสักหน่อยดีไหม มัน เป็นอะไรดีละ เราจะให้ชื่อกับมันว่าอะไรดี

5. เทคนิคการนำปัญหาออกสู่ภายนอก (Externalizing the problem)

การนำปัญหาออกสู่ภายนอก หมายถึง การพยายามดำรงทัศนคติ ที่สะท้อนปัญหาออกมาในรูปของคำพูด โดยทำให้ปัญหามีคุณลักษณะเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อบุคคล แทนที่จะเป็นคุณลักษณะ ภายในของบุคคล ผู้ให้การปรึกษาดำเนินการตามแนวทางนี้โดยใช้อุปมาอุปมัย (Metaphors) ที่ใช้อธิบายปัญหาที่คุกคามบุคคลและส่งผลร้ายต่อชีวิตบุคคล การนำปัญหาออกสู่ภายนอกสามารถดำเนินการ โดยใช้เครื่องมือทางวาทกรรมสัมพันธ์ (การวิเคราะห์โครงสร้างของคำพูด เหตุการณ์ของเรื่องราว) เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลไม่ได้กลายเป็นปัญหา ทว่ากำลังตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ดังนั้น ปัญหาจึงเป็นสิ่งที่บุคคลจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขในทิศทางที่แยกปัญหาออกจากตัวบุคคล การนำปัญหาออกสู่ภายนอกบุคคลจึงเป็นภาษาที่แฝงความหวังและการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลกลับมามีพลัง อำนาจ

การนำปัญหาของบุคคลออกสู่ภายนอก ไมเคิล ไวท์ เรียกว่า เป็นการสนับสนุนส่งเสริม ให้บุคคลทำปัญหาของตนให้กลายเป็นวัตถุ (Objectify) ซึ่งส่งผลดีต่อผู้รับการศึกษา ดังต่อไปนี้

5.1 ลดความขัดแย้งที่ไม่สร้างสรรค์ระหว่างบุคคล ตลอดจนลดการทะเลาะวิวาทกับบุคคลที่เป็นต้นตอปัญหา

5.2 คลายความรู้สึกลึ้มเหลวที่เกิดกับบุคคล ในขณะที่เขาหรือเธอพยายามแก้ไขปัญหของตนแต่ปัญหายังคงดำรงอยู่

5.3 เสริมสร้างช่องทางที่บุคคลจะร่วมมือกับผู้อื่นในการต่อสู้กับปัญหาและหลบหลีกอิทธิพลของปัญหาไม่ให้มีอิทธิพลต่อชีวิตและสัมพันธภาพของบุคคล

5.4 เปิดโอกาสความเป็นไปได้ใหม่ ๆ สำหรับบุคคลในการนำชีวิตและสัมพันธภาพของตนกลับคืนมาจากปัญหาและอิทธิพลของปัญหา

5.5 ปลดปล่อยให้บุคคลปลดปล่อยจากสถานการณ์ปัญหาที่รุนแรงถึงความเป็นความตายโดยใช้แนวคิดแนวทางที่มีความตึงเครียดคดดันน้อยกว่าและมีประสิทธิผลมากกว่า

5.6 สร้างทางเลือกหลาย ๆ ทางเลือกในการพูดคุยสนทนาแทนที่จะเป็นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้การพูดแต่ฝ่ายเดียว

6. เทคนิคการใช้ภาษาอุปมาอุปมัย

การใช้ภาษาอุปมาอุปมัยเป็นการตั้งใจเลือกภาษาพูดคำหรือวลีที่นำพาปัญหาออกจากตัวบุคคลโดยใช้บทสนทนาธรรมดาและเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ เช่น แทนที่ผู้ให้การศึกษาจะบอกกับผู้รับการปรึกษาว่า “คุณเป็นคนไม่เชื่อมั่นในตนเองมาก ๆ” กลับเปลี่ยนไปใช้ประโยคคำพูดที่ว่า “ความสงสัยในตัวของคุณมันส่งเสียงรบกวนคุณอย่างมาก” ตัวอย่างประโยคคำพูดการใช้ภาษาอุปมาอุปมัย

(ก) สันรำยอย่างนี้ เริ่มเล่นงานคุณ เมื่อไร (แทนที่จะพูดว่า คุณเริ่มสันรำยเมื่อไร)

(ข) ความหงอยเหงาคูเหมือนจะอยู่กับชีวิตคุณเป็นส่วนใหญ่ (แทนที่จะพูดว่า คุณเป็นบุคคล ที่อยู่กับความหงอยเหงาเป็นส่วนใหญ่)

(ค) คุณมักจะใช้กลวิธีต่าง ๆ ช่วยให้รู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง ไซ้ใหม่ (แทนที่จะพูดว่า คุณเป็นคนย่ำคิดย่ำทำ ไซ้ใหม่)

(ง) แอลกอฮอล์ มันประสบความสำเร็จมากเลยในการครอบงำชีวิตของคุณ (แทนที่จะพูดว่า คุณเป็นคนติดแอลกอฮอล์)

(จ) คุณกับแฟนของคุณ พบว่าความหึงหวงมันบุกเข้ามาทำลายสัมพันธภาพของคุณทั้งคู่ (แทนที่จะพูดว่า คุณกับแฟนของคุณต่างหึงหวงกัน)

ภาษาทุกภาษามีคุณลักษณะของอุปมาอุปมัยอยู่แล้ว ไม่ว่าจะ เป็นภาษาเขียน หรือภาษาพูดที่ทำให้ปัญหาปักตรึงอยู่ภายในบุคคลเกิดขึ้นได้เสมอ ผู้ให้การศึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องต้องมีทักษะในการใช้อุปมาอุปมัยทางเลือก (Alternative metaphors) เพื่อช่วยให้ปัญหาได้ออกมาสู่ภายนอกไม่ตกผลึกหรือติดค้างอยู่ภายในตัวบุคคล

7. เทคนิคการตรวจสอบความกดดันด้านวัฒนธรรมที่ทำให้ปัญหาฝังอยู่ภายใน (Examining cultural pressures to see problems as "internal")

White พัฒนาแนวคิดเรื่องการนำปัญหาออกสู่ภายนอกตัวบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหลังโครงสร้างนิยม (Post structuralism) และแนวคิดการกำหนดโครงสร้างทางสังคม (Social constructionism) ปัญหาในทฤษฎีของ White คือ การกำหนดโครงสร้างขึ้นผ่านเรื่องราวของบุคคลที่บอกกับตนเองและผู้อื่น เรื่องราวเหล่านี้บรรจุไปด้วยชุดของความคิดข้อสันนิษฐานและข้อที่ถือกันว่าเป็นความจริง ซึ่งล้วนมีจุดกำเนิดมาจากสังคมและวัฒนธรรม

ผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องมีทักษะในการวิเคราะห์ตรวจสอบโดยมีพื้นฐานความคิดว่าไม่มีเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตบุคคลใดที่ปลอดภัยจากความกำกวมและความขัดแย้ง ตลอดจนความไม่แน่นอนในชีวิต ทั้งความกำกวม ความขัดแย้งและความไม่แน่นอนนั้นมีผลต่อการขยายแหล่ง การสร้างความหมายออกไป ผู้ให้การปรึกษาดำเนินงานหนักมากขึ้นเพื่อที่จะแก้ปัญหาความขัดแย้ง และความกำกวมของเรื่องราวชีวิต และพยายามตีความหมายของประสบการณ์ที่มีนัยสำคัญ

8. เทคนิคการถอดบทสนทนาภายใน ใส่บทสนทนาภายนอก (Externalizing internalizing discourses)

กระบวนการถอดบทสนทนาภายใน ใส่บทสนทนาภายนอกเป็นกระบวนการทบทวนตรวจสอบ บทสนทนาในเชิงการให้การปรึกษาอย่างใกล้ชิดและละเอียด คำว่า “บทสนทนา” ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงบทสนทนาที่เป็นคำพูด แต่เป็นศัพท์ทางปรัชญาที่หมายถึงวิถีคิดวิธีตั้งข้อสันนิษฐานที่มีผลต่อลักษณะนิสัย ที่ปรากฏเป็นปกติในการรวมกลุ่มทางสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง กลุ่มทางสังคมและกลุ่ม ทางวัฒนธรรมที่เป็นเจ้าของบทสนทนาของตนเอง เจ้าของค่านิยมที่ใช้ร่วมกันในกลุ่ม ตลอดจนค่าของกลุ่มนั้น อาจจะเป็นกลุ่มที่มีขนาดเล็กไปจนถึงกลุ่มที่มีขนาดใหญ่

ภาษาที่บุคคลแสดงออกจากการเล่าถึงปัญหาอาจจะบ่งบอกให้เห็นว่าบทสนทนาของกลุ่มคนนั้นมีข้อจำกัด หรือมีผลเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตตน ผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องต้องกระตุ้นให้บุคคลทบทวนตรวจสอบชุดของบทสนทนาเหล่านี้ โดยทั่วไป เรื่องราวที่เล่าในช่วงแรก ๆ ของการให้การปรึกษามักจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของตนเอง การกล่าวหา กล่าวโทษตนเองการตั้งข้อสงสัยกับตัวเอง ตลอดจนการอธิบายสาเหตุของปัญหาที่ลงที่คุณลักษณะบุคลิกภาพ ความผิดพลาด เป็นต้นคำถามที่ผู้ให้การปรึกษาแนวเรื่องเล่าใช้เพื่อกระตุ้นให้บุคคลถอดบทสนทนา ภายในใส่บทสนทนาภายนอกมีดังตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) ความคิดแบบนี้ของคุณ มันเกิดขึ้นมาได้ยังไง คุณมักจะบอกตัวเองเสมอหรือว่าตัวคุณเองเป็นคนที่ไม่มีใครรัก ไม่มีใครชอบพอ

(ข) นี่เป็นความคิดของคุณเอง หรือความคิดของใคร

(ค) ที่คุณพูดกับฉันเช่นนี้ เป็นคำพูดของคุณเอง หรือคำพูดของคนที่คุณเกลียด

(ง) คุณบอกกับตัวเองว่า ที่คุณทำกับลูกเช่นนี้ ก็เพราะว่า พ่อของคุณก็ทำกับแม่คุณเช่นนี้ คุณกำลังเป็นก๊อปปี้ของพ่อคุณ

(จ) นิสัยแบบที่ชอบลงโทษตัวเองของคุณ เป็นสิ่งที่คุณพยายามจะขจัดออกไป ใช่มั้ยไหม ใครนะ ที่เป็นคนบังคับให้คุณต้องมีนิสัยชอบลงโทษตัวเองอย่างนี้ เขามีเทคนิคอะไร ที่ทำให้คุณลงโทษตัวเองตลอดเวลา

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีแบบเล่าเรื่องจะมุ่งความสนใจ ไปที่การช่วยเหลือผู้รับการปรึกษาให้ได้รับเรื่องราวที่ตัวเองชื่นชอบแทนที่เรื่องราวด้านลบ และตอน จบที่ไม่สวยหรู ผู้รับการปรึกษาจะได้รับความช่วยเหลือให้สร้างเรื่องราวที่มีความสำคัญขึ้นมาใหม่ ไม่ใช่เพราะอิทธิพลของการปรึกษาแต่เป็นเพราะอิทธิพลการนำออกจากศูนย์กลาง (Decentered) ที่ช่วยให้พวกเขาสามารถสร้างเรื่องราวให้เป็นที่เกิดจากภายในได้ใหม่ และเปิดโอกาสให้พวกเขา เข้าสู่อนาคตที่มีความเป็นไปได้ในการเล่าเรื่องของตัวเองขึ้นมาใหม่อีกครั้ง

สำหรับผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีแบบเล่าเรื่อง ผู้รับการปรึกษาไม่ใช่ปัญหาแต่ปัญหา คือปัญหา ดังนั้นการสนทนามักจะเริ่มโดยการทำให้ปัญหานั้นเป็นสิ่งที่เกิดจากภายนอก บางกรณีจะมีการตั้งชื่อให้กับปัญหาเพื่อระบุถึงแรงขับจากภายนอก ผู้ให้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีแบบเล่าเรื่องจะนำรูปแบบการตั้งคำถามเพื่อหรือ โครงสร้างช่วยให้บุคคลสามารถดึงชีวิตพวกเขาจากปัญหา และผู้ให้การปรึกษาจะช่วยผู้รับการปรึกษาประสบความสำเร็จในการอธิบายเรื่องราวที่เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง ได้อย่างเข้มข้นในอนาคต

จากแนวคิดทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่องในข้างต้นที่กล่าวมา พบว่า การให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่องมีวัตถุประสงค์เทคนิคและทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการช่วยเหลือบุคคลที่อยู่ในภาวะวิกฤต ล้มเหลวและบุคคลที่ประสบกับการเปลี่ยนแปลงในชีวิตได้เป็นอย่างดี ทำให้บุคคลออกจากเหตุการณ์ที่คิดว่าตนเองเป็นปัญหา เนื่องจากการให้การปรึกษาแบบเล่าเรื่องเน้นในเรื่องการ ทบทวนตนเอง โดยการนำเรื่องราวที่เป็นปัญหาออกมาพิจารณาเพื่อให้เกิดการยอมรับและสร้าง เรื่องราวใหม่ ๆ ที่เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหามาแทนที่เหตุการณ์เดิมได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีเล่าเรื่อง

ชนินาฏ วัฒนา (2558) ศึกษาการปรึกษารายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่องต่อการแสดงออกทาง อารมณ์ของวัยรุ่นชายที่มาจากครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว ได้รับการปรึกษารายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง จำนวน 8 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 45-60 นาที เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ผลการวิจัยปรากฏว่า วัยรุ่นชายที่มาจากครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ได้รับการปรึกษาด้วยทฤษฎีเล่าเรื่อง มีการแสดงออกทางอารมณ์เหมาะสมกว่าวัยรุ่นชายที่มาจากครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ไม่ได้รับการปรึกษาด้วยทฤษฎี

เล่าเรื่อง และภายหลังจากการได้รับการปรึกษาแล้ว (3 สัปดาห์) นั้น พบว่าวัยรุ่นชายยังคงมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง

ข้อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม

กล่าวว่าข้อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมมีความสำคัญในการให้บริการด้านสุขภาพจิตทางอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกับบริการด้านจิตวิทยารูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้ Manhal-Baugus (2001) อ้างใน สุววุฒิ วงศ์ทางสวัสดิ์ (2553) ได้ทำการรวบรวมข้อกำหนดทางจริยธรรม (Ethical Codes) ที่กำหนดขึ้นจาก 3 สมาคมวิชาชีพนักจิตวิทยาการศึกษา ได้แก่ American Counseling Association (ACA), National Board for Certified Counselors (NBCC) และ International Society for Mental Health Online (ISMHO) โดยแต่ละสมาคมได้ให้ข้อกำหนดทางจริยธรรมดังนี้

สมาคมแรก คือ American Counseling Association (ACA) (Manhal-Baugus, 2001 อ้างใน สุววุฒิ วงศ์ทางสวัสดิ์ (2553) ในปี ค.ศ.1999 ได้จัดทำข้อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับการให้บริการสุขภาพจิตทางอินเทอร์เน็ต ดังนี้

1. การเก็บรักษาความลับของผู้มารับบริการ (Confidentiality) ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ คือ

1.1 ข้อมูลส่วนตัวที่บ่งชี้ตัวบุคคล (Privacy Information) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการต้องมั่นใจว่าผู้มารับบริการ ได้รับข้อมูลที่เพียงพอต่อความเข้าใจในข้อจำกัดของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ที่มีต่อกระบวนการปรึกษาโดยภาพรวม และเข้าใจในข้อจำกัด อุปสรรค หรือความยากลำบากในการที่จะรักษาความลับหรือความเป็นส่วนตัวของผู้มารับบริการอย่างสมบูรณ์ในเรื่องการส่งข้อมูลทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้นเพื่อที่จะลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ในประเด็นนี้ ผู้ให้บริการควรใช้เว็บไซต์ที่มีระบบรักษาความปลอดภัยและใช้การเข้ารหัสผ่านอีเมล

1.2 การชี้แจงข้อมูลแก่ผู้มารับบริการ (Information Notices) ประกอบด้วย ความปลอดภัยของเว็บไซต์ของผู้ให้บริการ การแสดงตัวผู้ให้บริการ และการแสดงตัวผู้รับบริการ ประเด็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของเว็บไซต์นั้น รวมไปถึงการที่ผู้ให้บริการต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบ ถึงระดับความปลอดภัยของเว็บไซต์ วิธีการสร้างรหัสลับ และโปรแกรมพิเศษที่ผู้มารับบริการอาจจำเป็นต้องใช้ ประเด็นเกี่ยวกับการแสดงตัวผู้ให้บริการ คือ การแจ้งต่อผู้มารับบริการเกี่ยวกับรูปพรรณ หรือลักษณะของผู้ให้บริการทั้งในด้านข้อมูลต่างๆ หนังสือรับรองและคุณวุฒิของผู้ให้บริการ และวิธีการควบคุมคุณภาพ ส่วนประเด็นการแสดงตัวของผู้รับบริการ หมายถึง ผู้ให้บริการสามารถยืนยันตัวตนผู้รับบริการได้ว่าเป็นตัวจริง

1.3 คำรับรองของผู้รับบริการ (Client Waiver) คือการที่ผู้รับบริการยอมรับถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ของปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรักษาความลับผู้รับบริการ (Confidentiality) ที่มีต่อการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต

1.4 การบันทึกการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ (Records of Electronic Communications) คือการให้ผู้ให้บริการต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบถึงการบันทึกบทสนทนา รวมถึงการเก็บข้อมูลอื่น ๆ และระยะเวลาในการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ผู้ให้บริการยังต้องมีวิธีการในการเก็บรักษาความลับและรักษาความปลอดภัยของข้อมูลที่เหมาะสมด้วย

1.5 การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ของผู้รับบริการ (Electronic Transfer of Client Information) เป็นประเด็นเกี่ยวกับการส่งต่อข้อมูลของผู้รับบริการให้กับบุคคลที่สามที่มีส่วนร่วมกับการบริการ ซึ่งการส่งต่อข้อมูลทั้งผู้ให้บริการและบุคคลที่รับข้อมูลจะต้องกระทำในสภาพแวดล้อมที่มีความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และผู้รับข้อมูลต้องมีระบบการรักษาความลับในข้อมูลของผู้รับบริการด้วย การส่งต่อข้อมูลนี้ต้องได้รับการยินยอมจากตัวผู้รับบริการซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลด้วย

2. การสร้างสัมพันธภาพในการให้บริการทางอินเทอร์เน็ต (Establishing the online relationship) ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ คือ

2.1 ความเหมาะสมของการให้บริการสุขภาพจิตทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งได้แก่การที่ผู้ให้บริการจะต้อง 1) พัฒนารูปแบบที่เหมาะสมกับระดับความต้องการของผู้รับบริการ 2) การเตือนให้ผู้รับบริการเข้าใจว่าการให้บริการปรึกษาทางอินเทอร์เน็ตนั้นอาจไม่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ และ 3) การแจ้งผู้รับบริการเกี่ยวกับข้อจำกัด ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการรับบริการปรึกษาทางอินเทอร์เน็ต

2.2 แผนการบริการที่ชัดเจน กล่าวคือผู้ให้บริการจะต้องทำการพัฒนาแผนการให้บริการทางอินเทอร์เน็ตแบบรายบุคคลที่มีความสอดคล้องกับทั้งสถานการณ์เฉพาะของผู้รับบริการและการส่งต่อผู้รับบริการไปสู่วิธีการปรึกษารูปแบบอื่น ๆ ในกรณีที่การบริการทางอินเทอร์เน็ตอาจไม่มีความเหมาะสมอีกต่อไป

2.3 การชี้แจงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (Continuing coverage) คือการทำให้ผู้รับบริการได้ทราบถึง ตารางเวลา (Schedule) การคิดค่าบริการ (Response rates) และ การติดต่อกับผู้รับบริการด้วยวิธีอื่น (Alternate means of Contacting the Counselor) ในกรณีที่ไม่สามารถติดต่อกับผู้ให้บริการทางอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งได้แก่ ชื่อและข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ให้บริการ

2.4 ขอบเขตการให้บริการ (Boundaries of Competence) คือการที่ผู้ให้บริการจะปฏิบัติหน้าที่ในขอบเขตการฝึกอบรมด้านวิชาการ ความชำนาญ และในระดับทักษะของตนเท่านั้น

2.5 ผู้รับบริการที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือไร้สมรรถภาพ (Minor or Incompetent Clients) คือการที่ผู้มารับบริการต้องได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองโดยชอบตามกฎหมายในกรณีที่ตัวผู้มารับบริการไม่สามารถให้การยินยอมด้วยตนเองได้

3. การให้บริการภายใต้ข้อกฎหมาย (Legal Considerations) คือการที่ผู้ให้บริการมั่นใจว่าขอบเขตของการให้บริการสุขภาพจิตทางอินเทอร์เน็ต และเงื่อนไขในการให้บริการนั้นไม่ถูกขัดแย้งหรือฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติ ข้อบังคับของสมาคมวิชาชีพ คณะกรรมการวิชาชีพ คณะกรรมการของรัฐ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สำหรับ National Board for Certified Counselors (NBCC) (Manhal-Baugus, 2001 อ้างใน สุววุฒิ วงศ์ทางสวัสดิ์, 2553) ในปี ค.ศ.1997 ได้กำหนด 13 ประเด็นหลักเกี่ยวกับผู้ให้บริการปรึกษาทางอินเทอร์เน็ต ดังนี้

1. ทำการทบทวนข้อกฎหมายและข้อกำหนดทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องถึงความเป็นไปได้ในการละเมิดข้อบังคับต่าง ๆ ในการให้บริการ
2. ทำการแจ้งผู้รับบริการเกี่ยวกับการรักษาความลับและปกป้องข้อมูลส่วนตัว เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้รับบริการผู้ให้บริการ ผู้เนืเทศก์
3. แจ้งผู้รับบริการเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลการบริการ รวมไปถึงวิธีการเก็บข้อมูลและระยะเวลาการเก็บรักษาข้อมูลด้วย
4. ในกรณีที่ยากต่อการยืนยันตัวตนของผู้ให้บริการและผู้รับบริการว่าเป็นตัวจริง เพื่อหลีกเลี่ยงกรณีที่มีคนสวมรอย ให้ใช้วิธีการบอกรหัสคำ ตัวเลข หรือรูปภาพ
5. เมื่อมีเหตุต้องให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองให้ความยินยอมต่อผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ให้การพิสูจน์เพื่อยืนยันตัวตนผู้ให้การยินยอมด้วยว่าเป็นตัวจริง
6. ทำการแบ่งปันข้อมูลแก่ผู้รับบริการด้วยฐานข้อมูลอื่น ๆ ตามวิธีการที่เหมาะสม
7. ระมัดระวังถึงขอบเขตของการเปิดเผยตนเองของผู้ให้บริการต่อผู้รับบริการและทาการชี้แจงเหตุผลเกี่ยวกับระดับการเปิดเผยตัวของผู้ให้บริการ
8. จัดหาลิงก์ที่เชื่อมต่อ ไปถึงเว็บไซต์เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการบริการ เพื่อเอื้อให้เกิดการคุ้มครองผู้บริโภค
9. ติดต่อ NBCC หรือ รัฐของผู้รับบริการหรือคณะกรรมการประจำเขต เพื่อที่จะได้รับรายชื่อผู้ให้บริการปรึกษาท่านอื่น ที่สามารถโทรศัพท์ติดต่อได้อย่างน้อยหนึ่งคน อยู่ในเขตพื้นที่ของผู้รับบริการ
10. ทำการตกลงกับผู้รับบริการถึงวิธีการในการติดต่อผู้ให้บริการในกรณีที่ผู้ให้บริการไม่ได้เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตในขณะนั้น

11. มีการกล่าวถึงเว็บไซต์ผู้ให้บริการเชื่อว่าไม่เหมาะสมสำหรับการปรึกษาทางอินเทอร์เน็ต

12. อธิบายถึงความเป็นไปได้ของความผิดพลาดทางเทคโนโลยีที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้รับบริการ

13. อธิบายต่อผู้รับบริการถึงวิธีการแก้ปัญหาความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากข้อจำกัดทางการสื่อสารด้านอวัจนภาษาของผู้ให้บริการหรือของผู้รับบริการ

International Society for Mental Health Online (ISMHO) (Manhal-Baugus, 2001 อ้างใน สุววุฒิ วงศ์ทางสวัสดิ์, 2553) ซึ่งเป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมความเข้าใจ การใช้และการพัฒนาการสื่อสารออนไลน์ สนับสนุนด้านข้อมูลและเทคโนโลยีสำหรับสมาคมสุขภาพจิตระหว่างประเทศ และพัฒนามาตรฐานสำหรับการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตระหว่างผู้ให้บริการทางสุขภาพจิตกับผู้บริโภค ซึ่งในปี ค.ศ.2000 ได้กำหนดมาตรฐานไว้ ดังนี้

1. การยินยอมตามที่ได้บอกกล่าว (Informed Consent) หรือ การขอความยินยอมและให้คำยินยอมโดยสมัครใจ โดยผู้รับบริการต้องรับรู้และทราบเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้

1.1 กระบวนการ (Process) กล่าวถึง ความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นได้จากการสื่อสารทางตัวอักษร วงรอบเวลาในการสื่อสารแบบคนละช่วงเวลา (asynchronous) และการคุ้มครองของผู้ให้บริการในการป้องกันการบันทึกบทสนทนาที่ไม่ต้องการให้บันทึก

1.2 นักจิตวิทยาการศึกษา หรือผู้ให้บริการ (Counselor) กล่าวคือ ผู้รับบริการมีสิทธิในการขอข้อมูลพื้นฐานอ้างอิงตัวตนผู้ให้บริการ ชื่อจริงและข้อมูลอื่น ๆ

1.3 ผลประโยชน์ (Benefit) กล่าวถึง การที่ผู้รับบริการควรที่จะได้รับการแจ้งเกี่ยวกับประโยชน์ของการปรึกษาทางอินเทอร์เน็ต

1.4 ความเสี่ยง (Risk) กล่าวถึง การที่ผู้รับบริการได้รับการแจ้งเกี่ยวกับความเสี่ยงต่าง ๆ เช่น ความเป็นไปได้ของการที่ความลับจะรั่วไหลออกไปอันเนื่องมาจากการส่งอีเมล

1.5 การปกป้องคุ้มครอง (Safeguard) กล่าวถึง ความสำคัญในการแจ้งให้ผู้รับบริการ ทราบถึงการคุ้มครองโดยผู้ให้บริการ และวิธีการปฏิบัติตนที่ผู้รับบริการพึงปฏิบัติกรหลีกเลี่ยง ความเสี่ยงต่าง ๆ

1.6 ทางเลือก (Alternative) คือการที่ผู้รับบริการได้รับการแจ้งถึงช่องทางการรับบริการ ทางสุขภาพจิตรูปแบบอื่น ๆ

1.7 ตัวแทน หรือผู้รับมอบฉันทะ (Proxies) คือ ในกรณีที่ผู้รับบริการไม่อยู่ในสถานะที่สามารถตัดสินใจยินยอมเข้ารับบริการสุขภาพจิตได้ จะต้องมีกรได้รับการยินยอมจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้มีอำนาจอื่น ๆ

2. ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐาน (Standard Operating Procedures) คือ การที่ผู้ให้บริการสุขภาพจิตทางอินเทอร์เน็ตให้บริการด้วยวิธีการแบบเดียวกันกับการให้บริการแบบรายบุคคล ซึ่งข้อปฏิบัติประเด็นนี้ได้แก่

- 2.1 การปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขอบเขตของความสามารถ
- 2.2 ทำตามข้อกำหนดของใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองอื่น ๆ ในการปฏิบัติงาน
- 2.3 มีความสอดคล้องกันในเรื่องของโครงสร้างการบริการ เช่น รูปแบบ ความถี่ และการเก็บค่าบริการ
- 2.4 ทำการประเมินปัญหาของผู้รับบริการในเบื้องต้นอย่างถูกต้อง และดูความเหมาะสมของการให้การปรึกษาทางอินเทอร์เน็ต
- 2.5 รักษาความลับ
- 2.6 ทำการบันทึกข้อมูลอย่างมีความเหมาะสม และมีการแจ้งผู้รับบริการให้ทราบ เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ
- 2.7 ทำตามแนวทางและข้อกำหนดทางจริยธรรมของสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

3. ในกรณีฉุกเฉิน (Emergencies) ในประเด็นนี้ได้กล่าวถึงวิธีการปฏิบัติกรณีฉุกเฉิน ควบคู่ไปกับวิธีการในการติดต่อกับนักวิชาชีพในท้องถิ่น ซึ่งในกรณีนี้ควรมีการทำการตกลงกับ ผู้รับบริการด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ความหมายของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

LGBT เป็นคำที่หมายถึงกลุ่มเพศทางเลือกไม่ว่าจะเป็นเลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล ทรานเจนเดอร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มเพศตามเพศสภาพหรือ Cisgender (เช่น ผู้หญิงที่เป็นผู้หญิงทั้งกายและใจไม่ได้อยากเป็นผู้ชายหรือเพศอื่น ๆ) โดยบางคนก็เรียก LGBT บ้าง บางคนก็เรียก LGBTQ หรือ LGBTQA ก็มีแต่โดยรวมแล้วก็หมายถึงกลุ่มคนเพศทางเลือกนั่นเอง โดยตัวอักษรเหล่านี้ก็ย่อมาจากสมาชิกในกลุ่มคือ Lesbian เลสเบียน หรือว่าผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน Gay เกย์ คือผู้ชายที่ชอบผู้ชาย แต่บางคนก็กล่าวรวมว่าคือคนที่ชอบเพศเดียวกัน (homosexual) Bisexual คนที่ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิง (สังเกตว่า Bi หมายถึง 2 นั่นเอง) Transgender คนข้ามเพศ คือผู้หญิงที่มีจิตใจเป็นผู้ชาย ผู้ชายที่มีจิตใจเป็นผู้หญิง เรียกสั้น ๆ ว่าทรานส์ (hotcourses THAILAND,2561:ออนไลน์)

ศูนย์จิตร์ักษ์รพยาบาลกรุงเทพ กล่าวว่า กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือเพศทางเลือก (LGBT) คือ กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งซึ่งที่มีอัตลักษณ์ทางเพศหรือรสนิยมทางเพศที่ แตกต่างไปจากคนส่วนใหญ่ในสังคม ในปัจจุบันเรามักจะพบเห็นการแสดงออกของกลุ่มบุคคลที่มีความ

หลากหลายทางเพศ (LGBT) ผ่านทางสื่อต่าง ๆ ทำให้ตระหนักถึงการมีอยู่ของคนกลุ่มนี้อย่างกว้างขวาง และทำให้หลายคนอาจมีข้อสงสัยว่าคนโกลด์ตัวจะเป็นบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) หรือไม่ เช่น พ่อแม่ที่กังวลเมื่อเห็นลูกชายชอบเล่นตุ๊กตากับกลุ่มเพื่อผู้หญิงหลายคน รู้สึกรังเกียจ และคิดว่าคนกลุ่มนี้มีความผิดปกติ ซึ่งความเข้าใจของคนส่วนใหญ่มักคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ซึ่งความหลากหลายทางเพศเป็นส่วนผสมที่ซับซ้อนขององค์ประกอบทั้งทาง กาย จิตใจ และสังคม

รัชชานนท์ ลิวสุทร (2556) กล่าวว่า ความหลากหลายทางเพศ หมายถึง บุคคลที่มีรสนิยมทางเพศ หรือมีความพึงพอใจทางเพศและหรือมีลักษณะการแสดงออกทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ รักเพศเดียวกัน รักสองเพศ คนข้ามเพศ คนที่มีลักษณะเพศทางชีววิทยาไม่ชัดเจน และกลุ่มคนที่มีลักษณะทางเพศที่อาจทำให้ได้รับผลกระทบทางสังคม ความหลากหลายทางเพศ มาจากภาษาอังกฤษ Sexual Diversity หมายถึงวิถีทางเพศ ของหญิง ชายรักต่างเพศทั่วไปรวมทั้ง กะเทย ทอม ดี หญิงรักหญิง ชายรักชาย และคนรักสองเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ กฤษฎา อาชวนิจกุล (2554) ได้กล่าวไว้ว่า ความหลากหลายทางเพศ ซึ่งหมายรวมถึงผู้ที่มีเพศวิถีทางเลือกรูปแบบ ทั้ง ชายรักชาย หญิงรักหญิง เกย์คิง เกย์ควีน ทอม ดี กะเทย สาวประเภทสอง คนข้ามเพศ รวมถึงผู้ที่รักต่างเพศด้วย แต่ภายหลังมีแนวโน้มว่าจะเรียกกลุ่ม ว่าคือกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ

ความหมายของนักเรียนมัธยม

มัธยมศึกษา (ย่อว่า ม.; อังกฤษ: secondary education) เป็นลำดับการศึกษาชั้นที่ 3 รองจากระดับ ประถมศึกษา และแบ่งเป็น 2 ช่วงชั้น คือ ช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น (มักเรียกโดยย่อว่า ม.ต้น) เทียบเท่ากับ grade 7-9 และช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย (มักเรียกโดยย่อว่า ม.ปลาย) เทียบเท่ากับ grade 10-12 โดยการศึกษาในขั้นนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านวิชาการและวิชาชีพให้เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม การศึกษาระดับนี้ใช้เวลาเรียนหกปี โดยผู้เรียนจะมีอายุระหว่าง 13 –18 ปี โดยผู้เรียนจบในระดับมัธยมศึกษาสามารถไปประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถ หรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้เรียนเลือกเรียนกลุ่มวิชาการหรือวิชาชีพตามความถนัดของตนเอง ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายผู้เรียนสามารถเรียนกลุ่มวิชาที่ผู้เรียนชื่นชอบเพื่อยึดเป็นอาชีพได้ (วิกิพีเดีย,2563)

ความหมายของนักเรียนกลุ่ม LGBT

การสะท้อนบริบทภายในครอบครัวและ โรงเรียนที่มีผลต่อการปกปิดและเปิดเผยอัตลักษณ์ของกลุ่มนักเรียน LGBT

2.1 กลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่า “กะเทย” ทำให้เข้าใจว่ากะเทย มักจะใช้วิธีการสื่อสารทางตรงเพื่อเปิดเผยตัวเอง โดยเฉพาะการแสดงออกทางกิริยาท่าทางและคำพูด ใช้คำพูดแทนตัวเองเป็นผู้หญิง หรือใช้คำ ว่า “คะ” หรือ “ค่ะ” ในการสนทนากลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็นกะเทย อธิบายว่าตนเองจะเปิดเผยตัวตั้งแต่ เป็นเด็กสภาพแวดล้อมครอบครัวที่ให้อิสระ หรือไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์มากจะเอื้อให้ตนเองเปิดเผยตัวได้ดีกว่า อย่างไรก็ตามครอบครัวส่วนใหญ่จะไม่ค่อยยอมรับในพฤติกรรมของกลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็นกะเทย อีกทั้งครูและผู้บริหารบางคนก็ยังไม่ยอมรับใน

อัตลักษณ์ของตนเอง เพราะเห็นว่าขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางสังคม กลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้ไม่กล้าเปิดเผยกับพ่อแม่ เพราะอาจทำให้พ่อแม่ไม่สบายใจหรือไม่พอใจ กลุ่มนักเรียน LGBT กล้าที่จะเปิดเผยกับเพื่อนมากกว่า เพราะเพื่อนจะไม่ล้อเลียนหรือ คำหยาบ และกลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็นกะเทย จะมีวิธีการชดเชยที่ทำให้ตนเองได้รับการยอมรับในพื้นที่โรงเรียน ได้แก่ การเรียนหนังสือให้เก่ง ทำงานดี ๆ สร้างชื่อเสียง จากการทำงานและประพฤติตัวเป็นคนดีต่อไปในสังคมภายนอก

2.2 กลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่า “เกย์” ทำให้เข้าใจว่ากลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็นเกย์ มักจะใช้วิธีการสื่อสารทางอ้อมโดยไม่เปิดเผยตัวเอง ซึ่งตรงข้ามกับกลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็น กะเทย โดยเฉพาะการแสดงออกทางกิริยาท่าทางและคำพูด ที่ใช้คำพูดแทนตัวเองเป็นผู้หญิงในการสนทนา หรือ แม้กระทั่งการแต่งกาย กลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็นเกย์อธิบายว่ากลุ่มของพวกตนจะไม่ได้รู้ตัวตั้งแต่เด็ก แต่เริ่มที่จะรู้ตัวเองว่าชอบผู้ชายด้วยกันเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยมัธยมศึกษาตอนต้นสภาพแวดล้อมครอบครัวที่ให้อิสระหรือไม่มี ระเบียบกฎเกณฑ์มากจะเอื้อให้บุคคลเปิดเผยตัวได้ดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามในบางครอบครัวก็จะไม่ค่อยยอมรับใน พฤติกรรมชายรักชายถึงแม้ว่ากลุ่มของตนเองไม่ได้แสดงออกแบบผู้หญิงก็ตาม กระบวนการสร้างวัฒนธรรมย่อย และพื้นที่ทางสังคมของกลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็นเกย์ภายในสถานศึกษา กลุ่มนี้ไม่กล้าเปิดเผยกับพ่อแม่ เพราะอาจทำให้พ่อแม่ไม่สบายใจหรือไม่พอใจ กลุ่มนักเรียน LGBT กล้าที่จะเปิดเผยกับเพื่อนมากกว่า เพราะเพื่อนจะไม่ล้อเลียนหรือคำหยาบ จะมีวิธีการชดเชยที่ทำให้เขาได้รับการยอมรับในพื้นที่โรงเรียน ได้แก่ การเรียนหนังสือให้เก่ง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมโรงเรียนให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นกีฬา หรือกิจกรรมคณะกรรมการ โรงเรียน

2.3 กลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่า “ทอม” ทำให้เข้าใจว่าทอม มักจะใช้วิธีการสื่อสารทางตรง เพื่อเปิดเผยตัวเอง โดยเฉพาะการแสดงออกทางกิริยาท่าทางและคำพูด ใช้คำพูดแทนตัวเองเป็นผู้ชายหรือใช้คำ ว่า “ครับ” หรือ “ฮะ” ในการสนทนา กลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็นทอม อธิบายว่าตนเองไม่ได้พึงพอใจความเป็นหญิง ในตัวเองการแต่งตัวก็จะ

แต่งตัวไม่ให้มีความเป็นหญิงมากนัก หรือจะแต่งเป็นชายไปเลยก็ได้ รวมไปถึงสิ่งของเครื่องประดับด้วย สภาพแวดล้อมครอบครัวที่ให้อิสระหรือไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์มากจะเอื้อให้ตนเองเปิดเผยตัวได้ดีกว่า อย่างไรก็ตามครอบครัวส่วนใหญ่จะไม่ค่อยยอมรับในพฤติกรรมของกลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็น ทอม อีกทั้งครูและผู้บริหารบางคนก็ยังไม่ยอมรับในอัตลักษณ์ของตนเอง เพราะเห็นว่าขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางสังคม กลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้ไม่กล้าเปิดเผยกับพ่อแม่ เพราะอาจทำให้พ่อแม่ไม่สบายใจหรือไม่พอใจ กลุ่มนักเรียน LGBT กล้าที่จะเปิดเผยกับเพื่อนมากกว่า เพราะเพื่อนจะไม่ล้อเลียนหรือตำหนิ และกลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็นทอมจะมีวิธีการชดเชยที่ทำให้ตนเองได้รับการยอมรับในพื้นที่โรงเรียนได้แก่การเรียนหนังสือให้เก่ง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมโรงเรียนให้มากที่สุดเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นและทุกคนในโรงเรียน

2.4 กลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่า “ดี” ทำให้เข้าใจว่าดี เป็นผู้หญิงที่รักชอบทอม เป็นเรื่องยากสำหรับทุกคน ที่จะมองว่าผู้หญิงคนไหนเป็นดีหรือไม่เป็น เพราะลักษณะของนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่า ดี เป็นผู้หญิงธรรมดาทั่วไป เพียงแต่จะรู้สึกดีต่อเมื่อเธอแสดงความสนใจในตัวทอม ด้วยความเสน่หาอย่างชัดเจนกลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้จะเปิดเผยตัวเองทางตรงและแสดงออกชัดเจนว่าตนเองไม่ได้ชอบเพศตรงข้ามกลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าดี จะมีลักษณะเป็นผู้หญิงที่มีความมั่นใจในตนเองสูง เลือกที่จะมีความสุขกับคนรักที่เป็นทอมอย่างเต็มที่ โดยไม่สนใจสายตาผู้พบเห็น ที่สำคัญกลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้จะเป็นมีความเป็นหญิงมากกว่าผู้หญิงทั่วไป เป็นผู้หญิงที่มีความพิถีพิถันในด้านต่าง ๆ อย่างเช่นการแต่งตัว สภาพแวดล้อมครอบครัวส่วนใหญ่จะให้อิสระและไม่มี ระเบียบกฎเกณฑ์มากจนเกินไป ทำให้เอื้อต่อนักเรียน LGBT กลุ่มนี้ให้ตนเองเปิดเผยตัวได้ครอบครัวส่วนใหญ่จะยอมรับในพฤติกรรมของกลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้ เพราะเห็นว่าไม่ได้ขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางสังคม กลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้ไม่กล้าเปิดเผยกับพ่อแม่ เพราะอาจทำให้พ่อแม่ไม่สบายใจหรือไม่พอใจ กลุ่มนักเรียน LGBT กล้าที่จะเปิดเผยกับเพื่อนมากกว่า เพราะเพื่อนจะไม่ล้อเลียนหรือตำหนิ และกลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่าเป็นดี จะไม่มีวิธีการชดเชยที่ทำให้ตนเองได้รับการยอมรับในพื้นที่โรงเรียนสักเท่าไร เพราะตนเองก็เหมือนผู้หญิงปกติธรรมดาทั่วไป จึงไม่ได้รู้สึกว่าตนเองถูกกดทับแต่ก็ยังปฏิบัติตนให้เป็นนักเรียนที่ดี โดยการเรียนหนังสือให้เก่ง และมีส่วนร่วม ในกิจกรรมโรงเรียนให้มากที่สุด

2.5 กลุ่มนักเรียน LGBT ที่นิยามตนเองว่า “เลสเบี้ยน” ทำให้เข้าใจว่าเลสเบี้ยนก็คือผู้หญิงธรรมดาทั่วไป ที่มักชอบเสนาหาได้ทั้งหญิงที่เป็นหญิงด้วยกัน และตัวเองก็ยังสามารถรักชอบผู้ชายได้เช่นกัน กลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้จะเปิดเผยตัวเองทางตรงและแสดงออกชัดเจนว่าตนเองว่าชอบทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม สภาพแวดล้อมครอบครัวส่วนใหญ่จะไม่ให้อิสระและมี

ระเบียบกฎเกณฑ์มากจนเกินไป ทำให้ไม่เอื้อต่อกลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้ ครอบครัวส่วนใหญ่จะไม่ยอมรับในพฤติกรรมของกลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้ เพราะเห็นว่าขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางสังคม กลุ่มนักเรียน LGBT กลุ่มนี้ไม่กล้าเปิดเผยกับพ่อแม่ เพราะอาจทำให้พ่อแม่ไม่สบายใจหรือไม่พอใจ กลุ่มนักเรียน LGBT กล้าที่จะเปิดเผยกับเพื่อนมากกว่า เพราะเพื่อนจะไม่ล้อเลียนหรือคำหยาบ และกลุ่มนักเรียน LGBT จะไม่มีวิธีการชดเชยที่ทำให้ตนเองได้รับการยอมรับในพื้นที่โรงเรียนสักเท่าไร เพราะตนเองก็เหมือนผู้หญิงปกติธรรมดาทั่วไป จึงไม่ได้รู้สึกว่าคุณถูกกดทับแต่ก็ยังปฏิบัติตนให้เป็นนักเรียนที่ดี โดยการเรียนหนังสือให้เก่ง และมี ส่วนร่วมในกิจกรรมโรงเรียนให้มากที่สุด(เอกสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษา ระดับชาติและนานาชาติ,2560)

จากการศึกษากลุ่มนักเรียน LGBT พบว่า การยอมรับ มีทั้ง ยอมรับ ได้มาก ปานกลางและไม่ยอมรับ เพื่อให้คนในครอบครัว เข้าใจ แต่คนในครอบครัวอาจมีการกล่าวคำหยาบหรือห้ามปรามบ้าง ในกรณีที่ครอบครัวไม่ยอมรับจะมีการต่อต้านแต่ ไม่มีการคำทอและทำร้ายร่างกาย จนถึงขั้นตัดความสัมพันธ์กัน

สถานการณ์ LGBT ในปัจจุบัน

ในยุคปัจจุบันนี้ โลกมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงของสังคม การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของสื่อ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงของผู้นคนในสังคมด้วย ปัจจุบันเมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป รูปแบบการดำเนินชีวิต ทักษะคิด การเปิดรับสื่อเปลี่ยนไป ทำให้การยอมรับในความแตกต่างของผู้นคนในสังคมนั้นก็ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามไป รวมไปถึงเรื่องเพศอีกด้วย ในปัจจุบัน โควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต รวมถึงกลุ่ม LGBT หรือเพศทางเลือก ซึ่งทำงานที่บ้านมากขึ้น สถานการณ์เช่นนี้มีผลต่อการใช้ชีวิตและส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของคนกลุ่ม LGBT คือเมื่อพวกเขาไม่ได้รับการสนับสนุน ถูกปฏิเสธ หรือเลือกปฏิบัติโดยเฉพาะจากสมาชิกในครอบครัว ทำให้ LGBT จำนวนมากถูกบังคับให้ต้องปิดบังตัวตน และบ้านอาจจะไม่ใช่พื้นที่ปลอดภัย จึงนำมาซึ่งความวิตกกังวล เกิดภาวะซึมเศร้า หรือแม้กระทั่งการฆ่าตัวตาย สถานการณ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก เช่น ในสหรัฐอเมริกา จากการสำรวจของ The Trevor Project องค์กรไม่แสวงกำไรของอเมริกาเพื่อการป้องกันการฆ่าตัวตายในเยาวชนเพศทางเลือก พบว่าในปี 2563 เยาวชน LGBT 42% คิดฆ่าตัวตาย 70% ระบุว่าสุขภาพจิตแย่ ในช่วงโควิดระบาดหนัก 48% ต้องการคำปรึกษา และมีเพียง 1 ใน 3 บอกว่าสมาชิกในบ้านยอมรับ คนในกลุ่ม LGBT ขณะที่ SMYAL (Supporting and Mentoring Youth Advocates and Leaders) องค์กรไม่แสวงกำไรในสหรัฐอเมริกาซึ่งทำงานสนับสนุนเยาวชน LGBT ให้ข้อมูลว่า มีการใช้สารเสพติดเพิ่มมากขึ้น โดยสาเหตุหลักมาจากการไม่ได้รับการยอมรับ ถูกกดขี่

และการเลือกปฏิบัติ ซึ่งพวกเขาอาจพบได้ทั้งในโรงเรียน ที่ทำงาน และสังคมทั่วไป แต่จากการศึกษาพบว่า บ้านซึ่งน่าจะเป็นสถานที่ปลอดภัยที่สุดกลับกลายเป็นที่ซึ่งกระทำความรุนแรงให้กับกลุ่ม LGBT มากที่สุด (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ,2565)

ในปัจจุบันกลุ่ม LGBT เป็นเรื่องที่ยอมรับได้มากขึ้นในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทยด้วยเช่นเดียวกัน แต่ในอดีต LGBT เป็นเพศที่คนในสังคมให้การยอมรับน้อยมาก จากกลุ่มคนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อ LGBT ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงต่อ LGBT ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาอย่างยาวนาน แต่การกระทำบางอย่างถูกมองว่าเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นกับ LGBT และยากที่จะแก้ไขทัศนคติและพฤติกรรมความรุนแรงที่มีต่อ LGBT โดยมักจะเห็นในสังคมทั่วไปว่ายังคงมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกเชิงลบที่มีต่อ LGBT ทำให้ถูกกลั่นแกล้งและทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงหรือการกระทำไม่เหมาะสมต่อ LGBT ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย การชก ต่อย การพูดเหยียดหยาม และการ Bully ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคนในสังคมไทยบางส่วนยังไม่ให้การยอมรับต่อ LGBT (พงศกร กลั้วทุ่ง และพิชญ อภิสมภาร โยธิน,2565)

ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง “สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3” ทำการสำรวจระหว่างวันที่ 8-10 มิถุนายน 2565 จากประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป กระจายทุกภูมิภาค ระดับการศึกษา และอาชีพทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,310 หน่วยตัวอย่างเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อเพศที่ 3 ในประเด็นต่าง ๆ การสำรวจอาศัย การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็นจากบัญชีรายชื่อฐานข้อมูลตัวอย่างหลัก (Master Sample) ของ “นิด้าโพล” สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบง่าย (Simple Random Sampling) เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ที่กำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 97.0 โดยมีผลสำรวจดังนี้ ยอมรับได้ 90.61 % ไม่สามารถยอมรับได้ 9.31 % (นิด้าโพล ,2565:ออนไลน์)

“LGBT” เป็นคำที่ใช้เรียกกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดย LGBT เป็นตัวอักษรย่อของคำที่ใช้เรียกกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะความหลากหลายทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ คือ L มาจาก Lesbian หมายถึง ผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน G มาจาก Gay หมายถึง บุคคลที่ชอบเพศเดียวกัน B มาจาก Bisexual หมายถึง บุคคลที่ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิง และ T มาจาก Transgender หมายถึง บุคคลที่มีจิตใจตรงข้ามกับเพศสภาพ เช่น ผู้หญิงที่มีจิตใจเป็นผู้ชาย หรือผู้ชายที่มีจิตใจเป็นผู้หญิง ปัจจุบันได้มีการเพิ่มเติมตัวอักษร Q มาจาก Queer หมายถึง เพศไร้กรอบ LGBTQ จึงเป็นการอธิบายถึงบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยอิงความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศและเพศวิถี (Mayo, 2014; World Health Organization, 2017)

ปัจจุบันทั้งประเทศไทยและต่างประเทศให้ความสำคัญกับกลุ่ม LGBT โดยการกำหนดเป็นกฎหมายคุ้มครองสิทธิของกลุ่มบุคคลเหล่านี้ เช่น การออกกฎหมายเกี่ยวกับอัตลักษณ์และการแสดงออกทางเพศ ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่น ได้วันและมาเก๊า รวมถึงประเทศไทยมีการอนุญาตให้กลุ่มบุคคล LGBT เข้ารับราชการทหารอย่างเปิดเผย มีกฎหมายต่อต้านการเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศ และมีกฎหมายเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ นอกจากนี้ ประเทศในทวีปอเมริกา สหภาพยุโรป และทวีปโอเชียเนีย มีการออกกฎหมายรับรองการสมรสในเพศเดียวกัน (Wikipedia, 2021)

LGBT เป็นส่วนหนึ่งของทุกเชื้อชาติ ศาสนา และสังคม วัยรุ่นกลุ่มนี้มีภาวะทางเพศบางอย่างแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ใน สังคมซึ่งแบ่งเพศออกเป็นเพียง 2 เพศ (gender binary) ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง ในบางสังคมโดยเฉพาะเมื่อ ในอดีตนั้นได้ยึดถือว่ามีเพียง 2 เพศเท่านั้นที่เป็นปกติ ความแตกต่างทั้งในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ และการแสดงออกทางเพศที่ไม่สอดคล้องกับเพศกำเนิดแบบ gender binary นั้น คือ ความผิดปกติ รวมถึงบางครั้ง ยังมีการตีตราทางสังคม (societal stigma) การเลือกปฏิบัติ (discrimination) และการปฏิเสธสิทธิพลเมือง สิทธิมนุษยชน (denial of civil and human rights) อีกด้วย ในปัจจุบัน ทางการแพทย์จะระบุชัดเจนว่า ความหลากหลายทางเพศทั้งด้านอัตลักษณ์ทางเพศและรสนิยม ทางเพศนั้น ไม่ใช่โรคและไม่ใช่ภาวะผิดปกติ โดยเฉพาะการวินิจฉัยในกลุ่มคนข้ามเพศ (transgender) นั้น DSM-5 ได้เปลี่ยนชื่อการวินิจฉัย gender identity disorder (อัตลักษณ์ทางเพศผิดปกติ) เป็น gender dysphoria (ความไม่สอดคล้องของเพศสภาพที่ตนรับรู้กับเพศกำเนิด) โดยระบุว่าไม่ใช่ความผิดปกติทางจิตใจ แต่เป็นภาวะที่วินิจฉัย เพื่อการดูแลเฉพาะและเพื่อป้องกันความเสี่ยงของภาวะอื่น ๆ ที่พบร่วมกันได้บ่อย โดยแยกการวินิจฉัยในเด็กและ วัยรุ่นเป็นบทเฉพาะซึ่งต่างจากผู้ใหญ่ เนื่องจากมีลักษณะจำเพาะที่แตกต่างกัน และองค์การอนามัยโลกวางแผนที่จะถอดถอนภาวะข้ามเพศออกจากความผิดปกติทางจิตในบัญชีการจำแนกโรคฉบับที่ 11 (International Classification of Disease-11: ICD-11) และใช้คำวินิจฉัยว่า gender incongruence แทน (ฉันท์สุดา พงศ์พันธ์ผู้ภักดี, 2564; 489-511)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

Ryan and Futterman (1997) ที่ศึกษาปัญหาสุขภาพของบุตรวัยรุ่นในกลุ่มที่เป็นชาย รักชาย หญิงรักหญิง คนรักสองเพศ และกะเทย ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การสนับสนุนให้แพทย์มีโอกาสพูดคุยกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง เพื่อให้การตอบสนองเป็นไปในแนวทางที่สนับสนุนให้ กำลังใจเมื่อรับรู้รสนิยมทางเพศของบุตรและเน้นว่าครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นเป็นคนรักเพศเดียวกัน ครอบครัวควรเผชิญกับข้อเท็จจริงและหลีกเลี่ยงการตอกย้ำซ้ำเติมบุตร การยอมรับของครอบครัว แม้เพียงน้อย

นี้จะส่งผลต่อความสุขในอนาคตของบุตรวัยรุ่นที่เป็นชายรักชาย หญิงรักหญิง คนรักสองเพศ และกะเทย

Sabra L. Katz-Wise (2016) การยอมรับเยาวชน และครอบครัว ทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพัน การยอมรับและการปฏิเสธของผู้ปกครองและผลกระทบของแต่ละทฤษฎีต่ออัตลักษณ์และสุขภาพของเยาวชน LGBT จากการวิจัยพบว่าครอบครัวมีความสำคัญต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของเยาวชน LGBT

เปรมปรีดา ปราโมช ณ อุษรยา (2547) ศึกษาการยอมรับของบิดามารดาของผู้ติดเชื้อ เอชไอวีและเอดส์ที่เป็นสาวประเภทสอง พบว่า ร้อยละ 58 ของแม่ที่มีบุตรเป็นสาวประเภทสอง สามารถยอมรับในบุตรชายของตนที่เป็นสาวประเภทสองได้ ซึ่งแม่จะให้ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยของบุตร การสำเร็จการศึกษา การได้ทำงานที่คิดการไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและการเป็นคนดี

ในวันข้างหน้าเนื่องจากถูกปฏิเสธจากการรับเข้าเป็นพวกเดียวกันกับคนส่วนใหญ่ใน สังคม การตัดสินใจทางสังคมเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครอบครัวไม่ยอมรับในบุตรที่มีพฤติกรรมข้ามเพศและยังพบว่าหลายครอบครัวพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงบุตรของตนใหม่พฤติกรรมและบทบาททางเพศให้ตรงกับเพศกำเนิดของตนเอง ซึ่งการกระทำเช่นนี้ก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตโดยตรงกับบุตร คือการไม่กล้าแสดงความเป็นตัวตนที่แท้จริงกับผู้ปกครอง และทำให้บางรายถึงขั้นหนีออกจากบ้าน เป็นต้น

ราภรณ์ คงฉันทมิตรกุล (2554) ได้กล่าวไว้ว่าการยอมรับในพฤติกรรมข้ามเพศของบุตรวัยรุ่นจากบิดามารดาและครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิต และความสุขของบุตรวัยรุ่นในอนาคตความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตรวัยรุ่นนั้น มีอิทธิพลมหาศาล โดยเฉพาะผลกระทบต่อความรู้สึกที่มีต่อกัน บางครั้งบุตรวัยรุ่นไม่สนใจว่าคนอื่นจะมองตนว่าเป็นอย่างไร แต่จะสนใจและให้ความสำคัญกับความรู้สึกของบิดามารดามากกว่าว่าจะยอมรับความต้องการของบุตรได้หรือไม่ และเมื่อใดที่วัยรุ่นไม่สามารถข้ามพ้นสภาวะดังกล่าวได้ผลที่ตามมาอาจรุนแรงได้ การให้ความรักความอบอุ่นทำความเข้าใจในสิ่งที่บุตรเป็นอยู่และยอมรับในตัวคนที่บุตรเป็นของบิดามารดา จึงเป็นสิ่งสำคัญมากสิ่งสำคัญประการแรกที่บิดามารดาควรเข้าใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับรสนิยมทางเพศที่ผิดไปจากบรรทัดฐานดั้งเดิมหรือผิดไปจากความคิดความเชื่อกระแสหลักของสังคมนั้นไม่ใช่ ความผิดปรกติทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ แต่เป็นตัวคนที่แท้จริงที่วัยรุ่นเป็นอยู่ ซึ่งหากบิดามารดาหรือครอบครัวเข้าใจในความหลากหลายนี้ ก็จะทำให้ยอมรับในรสนิยมทางเพศของบุตรและ สามารถช่วยเหลือบุตรได้

บงอร เทพเทียน (2556) ศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางเพศของพวกเรารักเพศเดียวกันใช้การสัมภาษณ์

แบบเจาะลึกกับคนรักเพศเดียวกัน จำนวน 11 ครอบครัว เป็นชนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ใน กรุงเทพมหานคร และไม่เคยเปิดเผยตัวเองต่อสาธารณะวิธีการที่ใช้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ Snow ball technique ผลการศึกษาพบว่า มีคนรักเพศเดียวกันที่สามารถเปิดเผยว่าตนเองกับสมาชิกในครอบครัวเดิมของตนเองเพียง 3 ราย เท่านั้น จากทั้งหมด 22 ราย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าอิทธิพลความคิดเรื่อง “ครอบครัว” ส่งผลกระทบต่อชีวิตของคนรักเพศเดียวกันจึงเกิดความรู้สึกขัดแย้งทางจิตใจ เมื่อพบว่าตนแตกต่างจากบุคคลอื่นทำให้ต้องปกปิดพฤติกรรมของตนไม่ให้ผู้อื่น ทราบในการดำเนินชีวิตคู่ของคนรักเพศเดียวกัน สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่จะดำเนินชีวิต ตามที่ตนต้องการมากกว่าจะอยู่ภายใต้กรอบที่สังคมกำหนดซึ่งผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะต่อการศึกษา คนรักเพศเดียวกันในแง่มุมต่าง ๆ จะทำให้เราเห็นภาพของวัฒนธรรมทางเพศที่หลากหลายยิ่งขึ้น รวมทั้งองค์ประกอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่ที่ทำหน้าที่ให้กำเนิดบุตรและให้กรอบรมเลี้ยงดู เพื่อให้เติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป

จากการศึกษาวิจัยของนักวิจัย จาก Family acceptance project ซึ่งเป็นโครงการการศึกษาที่สำคัญสำหรับวัยรุ่น LGBT และครอบครัว ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการยอมรับและการตอบสนองของครอบครัวต่อตัวตนของเด็กที่เป็น LGBT ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับสุขภาพและ สุขภาพจิตของเยาวชน (Ryan & Diaz, 2005) พบว่า LGBT ได้พัฒนาความมั่นใจในตนเอง และมีความยืดหยุ่น ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการรวบรวม อัตลักษณ์ที่เป็นด้านบวก และการมีสุขภาพดี ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ไม่ค่อยเป็นมิตร ในทางตรงกันข้ามการปฏิเสธของครอบครัวและผู้ดูแล มีผลเสียต่อสุขภาพอย่างร้ายแรง เยาวชน LGBT ที่ครอบครัวและผู้ดูแลปฏิเสธสนิยมทางเพศ ในช่วงวัยรุ่น มีรายงานว่ามีความโน้มที่จะมีภาวะซึมเศร้า มีความผิดหวังและมีปัญหาการเสพ สารเสพติด มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในระดับที่สูงกว่าเพื่อนที่ครอบครัวและผู้ดูแลให้ การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศ การยอมรับและการปฏิเสธจากครอบครัวยังส่งผลกระทบต่อ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การเข้าถึงการสนับสนุนทางสังคมและความพึงพอใจในชีวิตด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วย
การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ผู้วิจัยนำเสนอวิธีดำเนินการในการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร คือ พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่กำลังศึกษาในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง

กลุ่มตัวอย่าง คือ พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่กำลังศึกษาในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง จำนวน 16 ครอบครัว
ซึ่งการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางการประมาณขนาดตัวอย่างของ Krejcie and
Morgan กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ .05 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาโดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบ
เฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 16 ครอบครัว พิจารณาคุณสมบัติดังนี้

1. พ่อหรือแม่ ที่อาศัยอยู่บ้านเดียวกับกับ นักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT
2. พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT มีอายุระหว่าง 13-15 ปี
3. พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ไม่มีประวัติของโรคทางสมอง หรือการ
ทำหน้าที่ การรู้คิดที่ผิดปกติ สามารถ อ่าน ฟัง เขียนภาษาไทยได้ดี สื่อความหมายเข้าใจ
4. พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ยินดีและเต็มใจเข้าร่วมวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบวัดการยอมรับของพ่อแม่

ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง: พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้

ส่วนที่ 1 แบบวัดการยอมรับของพ่อแม่ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .814 แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย โดย วรรัตน์ ประทานวรกิจ โดยนำทฤษฎีที่เกี่ยวกับการยอมรับของพ่อแม่ของ รุชเนอร์ (Rohner, 2005)

ส่วนที่ 2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ได้แก่ รูปแบบการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบของการให้การปรึกษา ให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้รับบริการ
2. กำหนดโครงสร้างของเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของโปรแกรมการปรึกษา
3. สร้างโปรแกรมการปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่อง กำหนดแนวทางและระยะเวลาการดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. เสนอรายละเอียดแผนการปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ
5. เพิ่มความชำนาญของผู้วิจัยโดยการฝึกใช้การปรึกษาตามแนวทฤษฎีเล่าเรื่อง ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วกับกลุ่มและหาข้อปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมก่อนการนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การแปลผลคะแนนรวมของแบบวัด

ผู้วิจัยรวมคะแนนที่ได้ในแต่ละด้าน นำมาเทียบค่ากับเกณฑ์ปกติในแต่ละองค์ประกอบดังนี้ ตารางที่ 1 ผลรวมคะแนนของแบบวัดตามมาตรวัดลิเคิร์ต (Likert Type Scale) หรือ Likert's

Method of Summated Rating

5 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติมาก

3 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติน้อย

1 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

แบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT มีทั้งหมด 32 ข้อ

องค์ประกอบ	ค่าคะแนน		
	คะแนนต่ำกว่าปกติ	คะแนนปกติ	คะแนนสูงกว่าปกติ
ด้านที่ 1 ความอบอุ่นของพ่อแม่ (ข้อ 1-10)	ต่ำกว่า 79	80	มากกว่า 81
ด้านที่ 2 ความเอาใจใส่ (ข้อ 11-18)			
ด้านที่ 3 ความเป็นมิตรของพ่อแม่ (ข้อ 19-25)			
ด้านที่ 4 การยอมรับตัวคนที่แท้จริงของลูก (ข้อ 26-32)			
	รวมทุกด้าน (160 คะแนน)		

ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าปกติหรือน้อยกว่า 80 คะแนน ควรได้รับการเสริมสร้างการยอมรับ

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design) ชนิด 2 กลุ่ม มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทำการวัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลหลังสิ้นสุดโปรแกรม 1 เดือน เพื่อศึกษาการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัว ในนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 16 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบสองตัวประกอบ แบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two-factor experiment with repeated measures on one factor) โดยปรับจาก Winer, Brown & Michaels (1991)

แบบแผนการทดลอง Winer, Brown & Michaels (1991, p.510)

Subject	b_1	b_2	b_3
1	X_{111}	X_{121}	X_{131}
2	X_{112}	X_{122}	X_{132}
3	X_{113}	X_{123}	X_{133}
4	X_{114}	X_{124}	X_{134}
a_1 5	X_{115}	X_{125}	X_{135}
6	X_{116}	X_{126}	X_{136}
7	X_{117}	X_{127}	X_{137}
8	X_{118}	X_{128}	X_{138}
9	X_{119}	X_{129}	X_{139}
10	X_{1110}	X_{1210}	X_{1310}
11	X_{2111}	X_{2211}	X_{2311}
12	X_{2112}	X_{2212}	X_{2312}
13	X_{2113}	X_{2213}	X_{2313}
14	X_{2114}	X_{2214}	X_{2314}
a_2 15	X_{2115}	X_{2215}	X_{2315}
16	X_{2116}	X_{2216}	X_{2316}
17	X_{2117}	X_{2217}	X_{2317}
18	X_{2118}	X_{2218}	X_{2318}
19	X_{2119}	X_{2219}	X_{2319}
20	X_{2120}	X_{2220}	X_{2320}

ภาพที่ 2 แบบแผนการทดลอง

ที่มา : Winer, Brown & Michaels (1991, p. 510)

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้

a_1 แทน กลุ่มทดลอง (Experimental group)

a_2 แทน กลุ่มควบคุม (Control group)

b_1 แทน ระยะก่อนการทดลอง (Pretest)

b_j แทน ระยะหลังการทดลอง (Posttest)

b_q แทน ระยะติดตามผล (Follow up)

x แทน จำนวนคน

การดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. เสนอรายละเอียดโครงการวิจัย เพื่อขอการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ทำหนังสือจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัยเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
3. ผู้วิจัยประชาสัมพันธ์โครงการวิจัย เพื่อรับสมัครกลุ่มตัวอย่าง
4. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการทำหนังสือขออนุญาตใช้แบบวัดการยอมรับของครอบครัวให้ครอบครัวของนักเรียน LGBT ที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยทำ และเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มี คะแนนแบบวัดการยอมรับของครอบครัว จากคะแนนปานกลางต่ำกว่า 80 คะแนนลงมา
5. ดำเนินการศึกษาผลการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง กับพ่อ หรือ แม่ ของนักเรียนมัธยมกลุ่ม LGBT ในกลุ่มทดลอง

ระยะก่อนการทดลอง

1. ผู้วิจัยเชิญชวนบุคคลที่สนใจเข้ามาเป็นผู้ร่วมการวิจัยโดยให้ข้อมูลโครงการผ่านโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ และสื่อสังคมออนไลน์เพื่อให้บุคคลที่สนใจติดต่อกับผู้วิจัยได้โดยตรง
2. ผู้วิจัยให้ผู้สนใจเข้าร่วมการให้การศึกษาแบบวัดการยอมรับจากครอบครัว
3. นำคะแนนที่ได้มาจัดเรียงตั้งแต่ปานกลางลงมาถึงต่ำสุด โดยเรียงจากผู้ที่มีคะแนน ในระดับต่ำสุดขึ้นไป มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ข้างต้นแล้ว ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ได้แก่ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยคะแนนจากการทำแบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT มีทั้งหมด 32 ข้อ ผลคะแนนของระยะก่อนการทดลอง (Pre-test) ที่มีคะแนนต่ำกว่า 80 คะแนนลงมา

ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้แนวทางกระบวนการการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง Vromans and Schweitzer (2010 cited in Murdock, 2013) คู่มือการปรึกษา ทฤษฎีเล่าเรื่อง โดยมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างสัมพันธภาพ (Establishing relationship)
2. การเล่ารายละเอียดของเรื่องราวที่เป็นปัญหา (Eliciting problem stories)
3. การทำลายโครงสร้างหลักของเรื่องราว (Deconstructing dominant stories)
4. การอ้อมเอมกับเรื่องราวที่พอใจ (Embracing preferred stories)
5. การมีชีวิตอยู่กับเรื่องราวที่มีคุณค่า (Living enriched stories)

โดยทั้ง 5 ขั้นตอนนี้ ใช้เป็นพื้นฐานสำคัญของรูปแบบการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัว ในนักเรียนมัธยมกลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ทั้งหมด 8 ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ 1 การเล่าเรื่อง โดยรวมและการสร้างความคุ้นเคย
- ครั้งที่ 2 สำรวจและหาสาเหตุของปัญหา
- ครั้งที่ 3 เรียนรู้และเข้าใจปัญหา
- ครั้งที่ 4 เรียนรู้และนำปัญหาออกสู่ภายนอก
- ครั้งที่ 5 เรียนรู้และเข้าใจผลกระทบของปัญหา
- ครั้งที่ 6 เรียนรู้และถอดบทสนทนาภายใน ใ้ส่บทสนทนาภายนอก
- ครั้งที่ 7 เรียนรู้และถอดบทสนทนาภายใน ใ้ส่บทสนทนาภายนอก
- ครั้งที่ 8 การประเมินผลการปรึกษาและยุติการให้คำปรึกษา

ระยะหลังทดลอง

1. สิ้นสุดการปรึกษาครั้งที่ 8
2. ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัด
3. คะแนนจากการทำแบบวัดครั้งนี้เป็นผลคะแนนของระยะหลังการทดลอง

ระยะติดตามผล

1. สิ้นสุดการปรึกษา 1 เดือน
2. นัดหมายกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดฉบับเดิม เพื่อเก็บคะแนนในระยะติดตามผล
3. นำผลที่ได้จากการตอบแบบวัดในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และ ระยะติดตามผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi- experimental design) ชนิด 2 กลุ่ม มีกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยทำการวัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลหลังสิ้นสุดโปรแกรม เพื่อศึกษาการเสริมสร้างการยอมรับครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

1. ระยะก่อนการทดลอง: ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการยอมรับของพ่อแม่ ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test)
2. ระยะทดลอง: ผู้วิจัยเริ่มการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ระยะหลังทดลอง : ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการยอมรับของพ่อแม่ ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจากจบการทดลอง 1 เดือน เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test)
4. ระยะติดตามผล : ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการยอมรับของครอบครัว ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจากจบการทดลอง 1 เดือน เป็นคะแนนติดตามผล (Follow-up)

ตารางที่ 2 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	1	2-5	9
การดำเนินการทดลอง	การทดสอบระยะก่อนการทดลอง	ระยะการทดลอง 8 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ทำ Post-test ในครั้งสุดท้าย	เว้นระยะ 4 สัปดาห์ ทดสอบในระยะติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ในรูปแบบของค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนแบบวัดการยอมรับของครอบครัว

5.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated Measure Analysis of Variance: One between – subject variable and One within – subjects Variable) (Howell, 2007, PP. 449 - 460) และเมื่อพบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการทดสอบด้วยวิธีการทดสอบรายคู่แบบนิวแมนคูลส์ (Newman-KeulsPrecedure)

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้คำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมงานวิจัยด้วยการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจัดเตรียมเอกสารเพื่อเสนอขอพิจารณาจริยธรรมในงานวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณา จริยธรรมงานวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้แก่ แบบเสนอขอพิจารณา จริยธรรม งานวิจัย ใบแจ้งข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมในงานวิจัย ใบยินยอมเข้าร่วมวิจัย ใบรับรองการได้รับการ ตรวจสอบเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลงานวิจัย
2. การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมงานวิจัย ผู้วิจัยให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เช่น ชื่อเรื่อง และวัตถุประสงค์การทำงาน โดยแจ้งให้ผู้เข้าร่วมวิจัยรับทราบ และยินยอมเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง ของงานวิจัย โดยผู้วิจัยชี้แจงข้อมูลต่าง ๆ ไว้ในส่วนที่หนึ่งของแบบวัดการยอมรับของครอบครัว นักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ก่อนที่ กลุ่มตัวอย่างจะเข้าไปทำแบบวัดได้ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมวิจัยได้อ่านและตัดสินใจ ก่อนให้ข้อมูล ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ปฏิเสธการเป็นผู้เข้าร่วมงานวิจัยได้ ในขั้นตอนนี้โดยไม่ทำ แบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT โดยไม่ได้ รับผลกระทบใด ๆ
3. ก่อนการเริ่มดำเนินการปรึกษา ผู้วิจัยอธิบายชี้แจงสิทธิและข้อตกลงการเข้าร่วมวิจัยแก่ ผู้เข้าร่วม งานวิจัย พร้อมทั้งตอบข้อซักถามจนผู้เข้าร่วมงานวิจัยพึงพอใจ โดยผู้เข้าร่วมงานวิจัยไม่มี ค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่มีความเสี่ยงด้านร่างกาย จิตใจ สังคม กฎหมาย และความเสี่ยงอื่น ๆ ตลอดจนไม่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือเป็นอันตรายใด ๆ ผู้เข้าร่วมงานวิจัยจะได้รับประโยชน์ทั้ง ทางตรงและทางอ้อมเมื่องานวิจัยเสร็จสิ้น
4. ผลงานวิจัยจะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ทางวิชาการเท่านั้น โดยข้อมูลจะถูกเก็บไว้เป็น ความลับใน รูปแบบเอกสารและในระบบคอมพิวเตอร์ จะไม่มีชื่อแสดงหลักฐานลักษณะเฉพาะของ ผู้เข้าร่วมงานวิจัย และจะเปิดเผยข้อมูลเป็นภาพรวมในการสรุปผลงานวิจัยเท่านั้น
5. การเข้าร่วมงานวิจัยนี้เป็นความสมัครใจของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ไม่มี การบังคับด้วยวิธีการใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่มีคำตอบแทนให้ ผู้วิจัยชี้แจงประโยชน์ที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยจะได้รับ และปฏิบัติต่อ ผู้เข้าร่วมงานวิจัย โดยคำนึงถึงความพร้อมทางร่างกายและความสุขทางจิตใจของ ผู้เข้าร่วม งานวิจัยโดยตลอดการดำเนินการวิจัย
6. สำหรับผู้เข้าร่วมวิจัยในกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้เตรียมดำเนินการวางแผนให้กลุ่มควบคุม ได้รับการ ปรึกษาตามแนวทฤษฎีการเผชิญเรื่องเล่าไว้ภายหลังจากสิ้นสุดกระบวนการทดลองแล้ว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

Mean	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
I	แทน	ครั้งที่ของการวัด หรือระยะเวลาของการทดลอง
G	แทน	วิธีการทดลอง หรือกลุ่ม
I x G	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
P	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง แบบวัดประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-measures analysis of variance: One between-subjects variance and one within-subjects variance) ของ Howell (2007) เพื่อศึกษาผลการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ผู้วิจัยเสนอแนะเสนอเป็นตารางและกราฟตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะ ติดตามผล

ตอนที่ 2 การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติของผลหลัก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ระหว่างวิธีการทดลอง และระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 การทดสอบผลย่อยผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการปรึกษา ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการปรึกษารายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง ในระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูล และค่าสถิติพื้นฐานคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ผู้วิจัยได้ทำการแสดงผลของข้อมูลพื้นฐานและลักษณะทั่วไปของการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT และผู้วิจัยได้ทำการจัดระเบียบข้อมูลคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน โดยเรียงคะแนนเป็นรายบุคคล ตามระยะทดสอบ 3 ระยะ คือ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากนั้นทำการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงผลดังตาราง

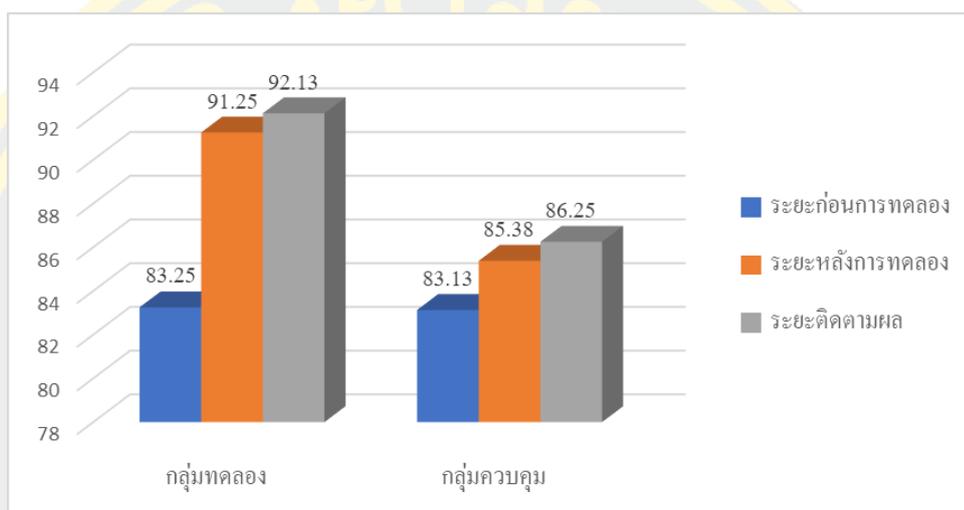
ตารางที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มควบคุม		
	ระยะก่อนทดลอง	ระยะหลังทดลอง	ระยะติดตามผล		ระยะก่อนทดลอง	ระยะหลังทดลอง	ระยะติดตามผล
1	82	90	93	1	84	86	87
2	83	91	92	2	83	85	85
3	86	93	93	3	82	84	86
4	83	92	92	4	85	86	86
5	82	91	91	5	83	84	85
6	84	91	92	6	82	85	86
7	83	90	91	7	85	86	87
8	83	92	93	8	81	87	88
รวม	666	730	737		665	683	690
Mean	83.25	91.25	92.13		83.13	85.38	86.25
SD	1.282	1.035	0.835		1.458	1.061	1.035

จากตารางที่ 1 พบว่า การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตาม

ผลเป็น 83.25, 91.25 และ 92.13 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 83.13, 85.38 และ 86.35 ตามลำดับ

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT มาทำเป็นแผนภูมิเพื่อเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยในระยะก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แสดงผลดังภาพ

ภาพที่ 3 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

จากภาพที่ 1 พบว่า การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลองเป็น 83.25 ระยะหลังการทดลองเป็น 91.25 และระยะติดตามผลเป็น 92.13 ซึ่งพบว่าระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 8.00 ส่วนระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 0.88 และสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 8.88

การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะก่อนการทดลองเป็น 83.13 ระยะหลังการทดลองเป็น 85.38 และระยะติดตามผลเป็น 86.25 ซึ่งพบว่าระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 2.25 ส่วนระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 0.87 และสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 3.12

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่าระยะก่อนทดลองกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 83.25 กลุ่มควบคุมคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 83.13 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 0.12 ส่วนระยะหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 91.25 กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 85.38 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 5.87 และระยะติดตามผลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 92.13 กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 86.25 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 5.88

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน โดยใช้สถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measurement) ทั้งนี้ก่อนทำการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น โดยการทดสอบค่า Mauchly's test of sphericity เพื่อตรวจสอบว่าค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่ศึกษาว่ามีความแปรปรวนเป็นแบบ Compound symmetry หรือไม่ โดยผลการทดสอบเป็นดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบค่า Mauchly's test of sphericity กลุ่มตัวอย่าง

Within Subject Effect	Approx.				Epsilon ^b		
	Mauchly's W	Chi-Square	df	Sig.	Greenhouse-Geisser	Huynh-Feldt	Lower bound
Interval	.592	6.822	2	.033	.710	.824	.500

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบ Mauchly's test of sphericity พบว่า ค่า Mauchly's W เท่ากับ .592 และค่า $p < .05$ ($=.033$)

จากตารางที่ 4 พบว่าค่า Mauchly's Test of Sphericity ซึ่งเป็นการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในเรื่อง Compound symmetry ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ มีค่าเท่ากับ .033 ($p < .05$) แสดงว่าความแปรปรวนตัวแปรดังกล่าวไม่เป็น Compound symmetry ซึ่งหมายถึง ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรตามแต่ละคู่ที่วัดซ้ำ และความแปรปรวนของตัวแปรตามในการวัดซ้ำแต่ละครั้งของวิธีการทดลองแต่ละกลุ่ม แตกต่างกันดังนั้นในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกอ่านผลการวิเคราะห์ที่ใช้วิธีการคำนวณแบบ Huynh-Feldt

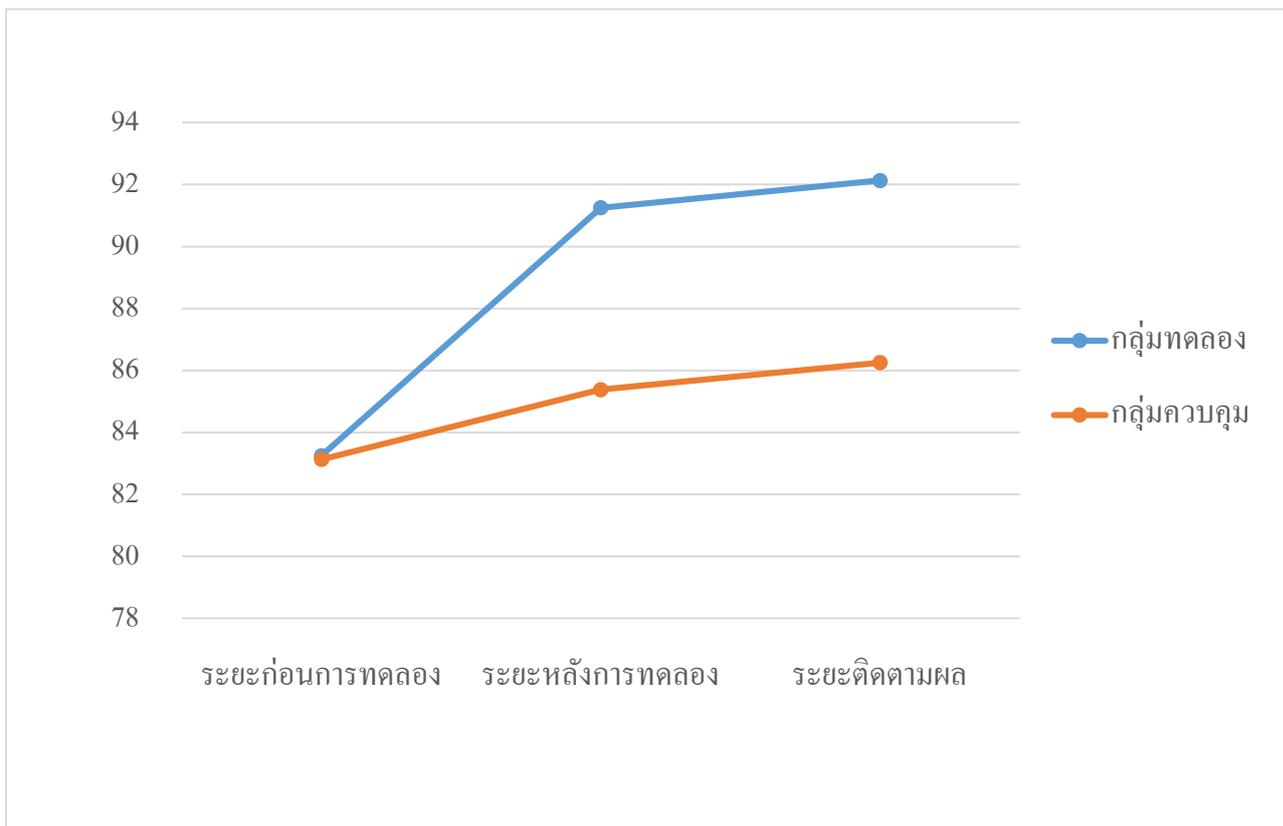
ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา
กลุ่ม LGBT ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F	p
Between subject	15	218.479			
Group(G)	1	188.021	188.021	86.423*	<.001
SS w/ in group	14	30.458	2.176		
Within Subjects	26.356	448.001			
Interval (I)	1.647	336.167	204.075	198.859*	<.001
IxG	1.647	88.167	53.523	52.155*	<.001
IxSS w/ in Group	23.062	23.667	1.026		
Total	41.356	666.48			

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง (IxG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า วิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองส่งผลร่วมกันต่อคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT นอกจากนี้ยังพบว่า วิธีการทดลองที่แตกต่างกัน (G) และระยะเวลาการทดลองที่แตกต่างกัน (I) มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองส่งผลร่วมกันต่อคะแนน ของพ่อหรือแม่นักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่เข้ารับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง ผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ โดยการนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 4

ภาพที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะทดลองต่อคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่เข้ารับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง

จากภาพที่ 3 พบว่า ระยะก่อนการทดลอง พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT กลุ่มทดลองที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ย การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT กล่าวคือในระยะหลังการทดลองพ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT กลุ่มทดลองที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง มีคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการศึกษา และในระยะติดตามผล พ่อหรือแม่ ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT กลุ่มทดลองที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่องมีคะแนนเฉลี่ย พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT กว่ากลุ่มควบคุมเช่นกัน แสดงให้เห็นว่า วิธีการทดลองกับ

ระยะเวลาของการทดลองส่งผลร่วมกันต่อการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ของกลุ่มที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่องและกลุ่มที่ไม่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่องมีคะแนนเฉลี่ยต่างกัน ดังนั้นจึงมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและเวลาการทดลอง

ตอนที่ 3 การทดสอบผลย่อยผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการบริการ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง การทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล และผลทดสอบย่อยของระยะเวลา พ่อหรือแม่ การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT กลุ่มทดลองที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง กับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการบริการ ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F	P
ระยะก่อนการทดลอง					
Between group	1	.063	.063	.033	.858
Within group	14	26.375	1.884		
ระยะหลังการทดลอง					
Between group	1	138.063	138.063	125.715*	<.001
Within group	14	15.375	1.098		
ระยะติดตามผล					
Between group	1	12.375	138.063	156.192*	<.001
Within group	14	12.375	.884		

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า ระยะเวลาก่อนการทดลอง การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือในระยะเวลาก่อนการทดลอง พ่อหรือแม่ นักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT ไม่แตกต่างกัน

ในระยะหลังการทดลอง พบว่า การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในระยะติดตามผล พบว่า การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT ที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่องในระหว่างระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT ของกลุ่มทดลอง ระยะเวลาทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ก่อนทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น โดยการทดสอบค่า Mauchly's test of sphericity เพื่อตรวจสอบว่าค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่ศึกษาว่ามีความแปรปรวนเป็นแบบ Compound symmetry หรือไม่ โดยผลการทดสอบเป็นดังนี้

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบค่า Mauchly's test of sphericity ในกลุ่มทดลอง

Within Subject Effect	Mauchly's W	Approx.			Epsilon ^b		
		Chi-Square	df	Sig.	Greenhouse-Geisser	Huynh-Feldt	Lower bound
Interval	.856	.931	2	.628	.874	1.000	.500

จากตารางที่ 7 ผลการทดสอบ Mauchly's test of sphericity พบว่า ค่า Mauchly's W เท่ากับ .856 p และค่า $p > .05$ ($p = .628$) แสดงว่า ความแปรปรวนตัวแปรดังกล่าวเป็น Compound symmetry

ดังนั้นจึงถือว่าเป็นการไม่ละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ Repeated measure ดังนั้นผู้ทำวิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง ของกลุ่มทดลอง ระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F	P
กลุ่มทดลอง					
Between subjects	14	30.458			
Interval	2	336.167	168.083	198.859	<.001
Error	14	23.667	.845		
Total	44	390.296			

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลอง พบว่าการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT มีคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างในการทดสอบผลย่อยแสดงให้เห็นว่าต้องมีระยะเวลาการทดสอบอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นรายคู่ เพื่อแสดงผลระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะก่อนการทดลอง ระยะติดตามผลกับระยะก่อนการทดลอง และ ระยะติดตามผลกับระยะหลังการทดลอง ซึ่งในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Bonferroni โดยแสดงผลตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา
กลุ่ม LGBT ที่ได้รับการบริการรายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี
แบบ Bonferroni

เปรียบเทียบรายคู่	Mean Difference	Std. Error	Sig
หลังทดลอง – ก่อนทดลอง	8.000*	.327	<.001
ติดตามผล – ก่อนทดลอง	8.875*	.441	<.001
ติดตามผล – หลังทดลอง	.875	.350	.123

* $P < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการบริการ
รายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่อง เพื่อเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 คู่ คือ 1) คะแนนเฉลี่ยในระยะหลังทดลองสูงกว่าระยะก่อน
ทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนเฉลี่ยในระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนทดลอง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ในขณะที่ไม่พบความแตกต่างในระยะติดตามผลหลังการ
ทดลอง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ คือ พ่อหรือแม่ นักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง ที่ผู้ที่ได้คะแนนค่าความเกศท์ปกติหรือน้อยกว่า 90 คะแนน ควรได้รับการเสริมสร้างการยอมรับ โดยเรียงลำดับจากคะแนนต่ำที่สุดจำนวน 16 คน สอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัย หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มด้วยการจับคู่คะแนนเข้ากลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบวัดการยอมรับของพ่อแม่ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .814 แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย โดย วรารัตน์ ประทานวโรปัญญา โดยนำทฤษฎีที่เกี่ยวกับการยอมรับของพ่อแม่ของ รูชเนอร์ (Rohner,2005) และโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล และดำเนินการปรึกษากลุ่มตามโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 ครั้ง โดยดำเนินการปรึกษาครั้งละ 45-60 นาที สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวมระยะเวลาให้การปรึกษาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ ส่วนในกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการปรึกษาเมื่อเสร็จสิ้นการปรึกษาตามทฤษฎีทฤษฎีเล่าเรื่อง ครบ 8 ครั้งตามที่กำหนดไว้กับกลุ่มทดลองแล้ว ผู้วิจัยจึงให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มทำแบบวัดการยอมรับของครอบครัวอีกครั้ง เพื่อเป็นคะแนนในระยะหลังการทดลอง และหลังจากนั้นอีก 4 สัปดาห์นับจากที่จบการปรึกษากับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทำแบบวัดการยอมรับของครอบครัวอีกครั้งเป็นคะแนนในช่วงระยะติดตามผล และนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-Measures Analysis of Variance : One Between - Subjects Variance and One Within-Subjects Variance) โดยสรุปผลการวิจัยดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. มีค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลเป็น 83.25, 91.25 และ 92.13 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังทดลองและระยะติดตามผล เท่ากับ 83.13, 85.38 และ 86.35 ตามลำดับ

2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการศึกษาและระยะการทดลอง มีอิทธิพลต่อการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะหลังการทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะติดตามผล สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะหลังการทดลอง สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

7. พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ในระยะติดตามผล สูงกว่าระยะหลังการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานข้อ 1.กลุ่มทดลองที่ได้รับการศึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีคะแนนหลังการทดลอง และคะแนนระยะติดตามผลการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม จากผลการวิจัยพบว่าในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการศึกษา

ทฤษฎีเล่าเรื่อง มีคะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT สูงกว่าพ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ไม่ได้รับการปรึกษา อภิปรายได้ว่า การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่องมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ของพ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT เนื่องจากหลังจากที่ได้รับการปรึกษาในครั้งสุดท้าย และหลังจากการปรึกษาครั้งสุดท้ายนับไปอีก 1 เดือน คะแนนเฉลี่ยพ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการปรึกษา สูงกว่าพ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ไม่ได้รับการปรึกษาทั้งสองระยะ ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ของพ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ไม่ได้รับการปรึกษา อยู่ในระดับที่ลดลงอย่างต่อเนื่องในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

จะเห็นได้ว่า พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ทำให้การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ดีขึ้น เพื่อเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวอย่างแท้จริง ทั้งทางกายและทางใจ ในขณะที่พ่อหรือแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ไม่ได้รับการปรึกษา ไม่ได้ถูกกระตุ้นหรือช่วยเหลือผ่านกระบวนการการปรึกษา จึงทำให้คะแนนหลังการทดลองและคะแนนระยะติดตามผลไม่แตกต่างจากระยะก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ryan and Futterman (1997) ที่ศึกษาปัญหาสุขภาพของบุตรวัยรุ่นในกลุ่มที่เป็นชาย รักชาย หญิงรักหญิง คนรักสองเพศ และกะเทย ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ควรสนับสนุนให้แพทย์มีโอกาสดูคุยกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง เพื่อให้การตอบสนองเป็นไปในแนวทางที่สนับสนุนให้ กำลังใจเมื่อรับรู้รสนิยมทางเพศของบุตรและเน้นว่าครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นเป็นคนที่รักเพศเดียวกัน ครอบครัวควรเผชิญกับข้อเท็จจริงและหลีกเลี่ยงการตอกย้ำซ้ำเติมบุตร การยอมรับของครอบครัว แม้เพียงน้อยนิดจะส่งผลกระทบต่อความสุขในอนาคตของบุตรวัยรุ่นที่เป็นชายรักชาย หญิงรักหญิง คนรักสองเพศ และกะเทย

สมมติฐานข้อ 2 กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีคะแนนหลังการทดลอง และคะแนนระยะติดตามผลการทดลอง สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง จากผลการวิจัยพบพ่อหรือแม่ นักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ที่ได้รับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง มีการการยอมรับของครอบครัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเท่ากับ 83.25, 91.25 และ 92.13 ตามลำดับ อภิปรายได้ว่าเมื่อพ่อหรือแม่ นักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ได้เข้ารับการปรึกษาอย่างต่อเนื่องติดต่อกันนั้น ส่งผลให้เกิดการส่งเสริม

การยอมรับของครอบครัวที่จะกับลูกกลุ่ม LGBT จากการติดตามผลหลังจากทำการยุติการปรึกษา กลุ่มไปแล้ว 1 เดือน ก็พบว่ายังคงเกิดการยอมรับเพิ่มมากขึ้น อธิบายได้ว่า การให้การปรึกษาทฤษฎี เล่าเรื่อง เพื่อเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT และเกิดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT อย่างต่อเนื่อง เป็นส่วนช่วยในการเสริมสร้าง การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT สามารถเข้าใจสิ่งจริงที่เกิดขึ้น ครอบครัว เกิดการยอมรับลูกกลุ่ม LGBT มากขึ้น พ่อหรือแม่เกิดการเตรียมพร้อมในการแนะนำและดูแลลูก กลุ่ม LGBT เกิดสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัว สามารถมีชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข เกิด ความมั่นใจ และภาคภูมิใจในเพศที่ตนเลือก เป็นประชากรที่มีคุณภาพ

เห็นได้ว่าในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล พ่อหรือแม่ นักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT ได้รับการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ครอบครัวมีการยอมรับสูงขึ้น และมีการยอมรับของ ครอบครัว ถึงระยะติดตามผล ผู้ที่ได้รับการปรึกษาเกิดการเปลี่ยนมุมมองในการมองตนเอง เกิดการ เปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการใช้ชีวิตเป็นเชิงบวก สามารถยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น ให้ผู้รับ การปรึกษารับรู้ ว่า ผู้รับการปรึกษาไม่ใช่ปัญหาแต่ปัญหาคือปัญหา ปัญหานั้นเป็นสิ่งที่เกิดจากภายนอก การปรึกษาตามแนวทฤษฎีแบบเล่าเรื่องจะนำรูปแบบการตั้งคำถามเพื่อหรือ โครงสร้างช่วยให้นัก ลสามารถดึงชีวิตพวกเขาจากปัญหา ซึ่งคุณค่าของคนเป็นสิ่งที่มีความค่า เมื่อระยะเวลาผ่านไป ผู้รับ การปรึกษาก็ยังผลจากการให้การปรึกษาที่มีความยั่งยืนอยู่ โดยผู้รับการปรึกษาสามารถจดจำความรู้สึก แนวคิด และนำไปต่อยอดเพื่อปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ราภรณ์ คงจันทร์มิตรกุล (2554) ได้กล่าวไว้ว่าการ ยอมรับในพฤติกรรมข้ามเพศของบุตรวัยรุ่นจากบิดามารดาและครอบครัวเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อ ชีวิต และความสุขของบุตรวัยรุ่นใน อนาคตความผูกพันของบิดามารดากับบุตรวัยรุ่นนั้น มีอิทธิพล มหาศาล โดยเฉพาะผลกระทบต่อ ความรู้สึกที่มีต่อกัน บางครั้งบุตรวัยรุ่นไม่สนใจว่าคนอื่นจะมอง ตนว่าเป็นอย่างไร แต่จะสนใจและ ให้ความสำคัญกับความรู้สึกของบิดามารดามากกว่าว่าจะยอมรับ ความต้องการของบุตรได้หรือไม่ และเมื่อใดที่วัยรุ่นไม่สามารถข้ามพ้นสภาวะดังกล่าวได้ผลที่ ตามมาอาจรุนแรงได้ การให้ความรัก ความอบอุ่นทำความเข้าใจในสิ่งที่บุตรเป็นอยู่และยอมรับใน ตัวตนที่บุตรเป็นของบิดามารดา จึงเป็นสิ่งสำคัญมากสิ่งสำคัญประการแรกที่บิดามารดาควรเข้าใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับสนิยมทางเพศที่ผิดไปจากบรรทัดฐานดั้งเดิมหรือผิด ไปจากความคิดความ เชื้อกระแสหลักของสังคมนั้น ไม่ใช่ ความผิดปรกติทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ แต่เป็นตัวตนที่แท้จริง

ที่วัยรุ่นเป็นอยู่ ซึ่งหากบิดามารดาหรือครอบครัวเข้าใจในความหลากหลายนี้ ก็จะช่วยให้ยอมรับในรสนิยมทางเพศของบุตรและ สามารถช่วยเหลือบุตรได้

สรุปได้ว่าการปรึกษาโดยใช้ทฤษฎีเล่าเรื่อง เป็นเครื่องมือที่สามารถเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยเหลือผู้รับการปรึกษา พ่อหรือแม่ นักเรียนมัธยมศึกษา LGBT โดยมีเป้าหมายให้ครอบครัวการยอมรับนักเรียนกลุ่ม LGBT ซึ่งหลักการของทฤษฎีเล่าเรื่องนี้เป็นวิธีการเฉพาะ ที่ใช้ทำความเข้าใจปัญหาและผลกระทบของปัญหาที่ต่อกลุ่ม LGBT การเล่าเรื่องจะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาสามารถถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองออกมาเพื่อนำไปสู่การสร้างเรื่องราวใหม่มาแทนที่เรื่องราวเดิม ๆ ที่ยังติดค้างอยู่เป็นการให้การปรึกษาที่มุ่งเน้นประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับบริการมองเห็นแนวทางใหม่ที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ต่อไป มีเทคนิค ได้แก่ การใช้บทสนทนาที่เน้นการนำปัญหาออกสู่ภายนอก การใช้บทสนทนาที่เน้นการแต่งเรื่องขึ้นใหม่ การใช้บทสนทนาที่เน้นการปรับแต่งสมาชิกภาพขึ้นใหม่ การใช้บทสนทนาที่เป็นวิธีการกำหนดนิยามใหม่ที่ให้คุณค่า การใช้บทสนทนาที่เน้นผลลัพธ์เฉพาะตน การใช้บทสนทนาที่เน้นการพัฒนาแนวความคิดต่อชีวิตและการแสดงภาพลักษณ์ขึ้นใหม่ เทคนิคการช่วยให้บุคคลอธิบายปัญหาของตน ทักษะการสร้าง ความคุ้นเคย เทคนิคการกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาเล่าเรื่องให้ครบถ้วน เทคนิคการเชื่อเชิญให้ผู้รับการปรึกษาตั้งชื่อให้กับปัญหา เทคนิคการนำปัญหาออกสู่ภายนอก เทคนิคการใช้ภาษาอุปมาอุปไมย เทคนิคการตรวจสอบความกดดันด้านวัฒนธรรมที่ทำให้ปัญหาฝังอยู่ภายใน เทคนิคการถอดบทสนทนาภายในออกมาสู่บทสนทนา

การยอมรับของพ่อแม่คือสิ่งสำคัญสำหรับลูก ๆ ไม่มีสิ่งใดสำคัญไปกว่าการได้รู้ว่าพวกเขาเป็นที่ยอมรับของพ่อแม่ ไม่เฉพาะกลุ่มนักเรียน LGBT แต่ลูก “ทุกคน” ต้องการให้พ่อแม่ยอมรับตัวตน และความสามารถของพวกเขา เพราะเด็กแต่ละคนเกิดมาแตกต่างกัน พ่อแม่ควรยอมรับในตัวลูก ไม่ว่าจะลูกจะเป็นอย่างไรก็ตาม เพื่อให้ลูกรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง โดยเฉพาะเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ ความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง จะช่วยให้ลูกฝ่าฟันแรงปะทะต่าง ๆ จากสังคมและใช้ชีวิตอย่างมีความสุขได้ การที่ครอบครัวไม่ยอมรับโดยเฉพาะช่วงวัยรุ่นนักเรียนมัธยมตอนต้นในนักเรียนกลุ่ม LGBT จะทำให้ไม่สามารถปรับตัวปรับใจได้ แสดงออกด้วยอาการน้อยใจ มีความรู้สึกไม่มีค่า ชีวิตไม่มีความหมายสำหรับครอบครัว ขาดความเข้มแข็งทางจิตใจ รู้สึกสิ้นหวัง รู้สึกเศร้า หดหู่ เกิดความเครียด บางรายหนีออกจากบ้าน เพื่อให้กลุ่ม LGBT ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและสร้างสรรค์ในสิ่งที่ดี ๆ เพื่อตนเองและสังคม

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. แบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT และ โปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง โรงเรียนในเขตพื้นที่อื่นๆ สามารถนำไปพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ในโรงเรียน ซึ่งเป็นแนวทางในการแนะนำนักเรียน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. จากรูปแบบการปรึกษาได้พูดคุยแบบพบหน้าเรื่องการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT บางคนที่มีการนัดหมายแล้วไม่สะดวกมาเข้ารับบริการ ไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลในครอบครัว จึงควรพัฒนาโปรแกรมในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้ผู้เข้ารับบริการเข้าถึงได้ง่าย และสามารถให้การช่วยเหลือในวงกว้างต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่สนใจเข้าร่วมเป็นแม่ของนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ทั้งหมด ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรหาวิธีคัดเลือกพ่อ เข้าร่วมการปรึกษา ส่งเสริมการสร้าง ความเข้าใจ สร้างสัมพันธภาพ สร้างการสื่อสาร เพื่อเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่ม LGBT ร่วมกันภายในครอบครัว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กนกพร อริยา และคณะ.(2561).การศึกษาความต้องการพื้นฐานของผู้ชายข้ามเพศในประเทศไทย.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

กรรณิการ์ แสนสุภา. (2556). ผลการปริกษาทฤษฎีการปริกษาแบบเล่าเรื่องต่อการเยียวยาตนเองของ

สตรีหย่าร้าง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปริกษา,คณะ

ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กิตติวินท์ เดชชนาภกร.รังสิมา วิวัฒน์วงศ์วนา.2560.เพศวิถีกับการสร้างอัตลักษณ์ในพื้นที่โรงเรียน.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิติพัฒน์ นนทปัทมคุลย์. (2552).ทักษะการบำบัดแนวเรื่องเล่าและทักษะการวิจัยแนวเรื่องเล่า:

ทักษะสองด้านในเนื้อเดียวกัน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กุลภา วจนสาระ และกฤตยา อาษานิกุล. (2555). ประชากรชายขอบและความเป็นธรรมใน

สังคมไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, มหาวิทยาลัย

มหิดล.

กระทรวงศึกษาธิการ.(2559).รายงานผลการวิจัยเพื่อทบทวนการสอนเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษา

ไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.).สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา(สอศ.)

กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

เกรียงศักดิ์ รัฐกุล. (2560). การปริกษากลุ่มแนวทฤษฎีการเผชิญเรื่องเล่าต่อภาวะผิดปกติทางจิตใจ

ภายหลังภัยอันตรายของเยาวชนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่

จังหวัดชายแดนภาคใต้.

ปริญญาณิพนธ์คุณฐิบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการปริกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา

ชนินาฏ วัฒนา, (2558). ผลการปริกษาทฤษฎีเล่าเรื่องต่อการแสดงออกทางอารมณ์ของวัยรุ่นชาย

ที่มาจากครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว. ปริญญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการ

ปริกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ และคณะ.2565.วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ:การดูแลช่วยเหลืออย่าง

เข้าใจ.ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการปริกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รารณณ์ คงฉันทมิตรกุล. (2554). การยอมรับของครอบครัวและสุขภาพจิตของบุตรชายวัยรุ่น

พฤติกรรมข้ามเพศ วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวช
ปฏิบัติครอบครัว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรารัตน์ ประทานวโรปัญญา.(2560).การเสริมสร้างการยอมรับของพ่อแม่ที่มีบุตรข้ามเพศด้วยการ
บูรณาการการปรึกษาครอบครัวโดยทฤษฎีเป็นฐาน.มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประภาศรี จิระยิ่งมงคล.2549.เกิดมาเป็นเกย์.เรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 44 : สาขาศึกษาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ สาขาส่งเสริม
และนิเทศศาสตร์เกษตร สาขามนุษยศาสตร์ สาขาเกษตรกรรมศาสตร์.กรุงเทพฯ. 2549. หน้า
498-505 (624 หน้า)

พัชรารวรรณ แก้วกันทะ และคณะ.2549.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าของชายรักชาย.

พยาบาลสาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีที่ 49 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2565

พลสุ วุฒินันท์.2563.รูปแบบการให้คำปรึกษาครอบครัวและผู้สูงอายุ.มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย

พุดิตา รุ่งเรือง และคณะ.2563.การเปรียบเทียบความเครียดของนักศึกษากลุ่ม LGBT ในมหาวิทยาลัย
ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการยอมรับและกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว.

มหาวิทยาลัยมหิดล เพ็ญญา กุลนภาดล. (2553).เอกสารประกอบการสอนการให้คำปรึกษา
ครอบครัวและชุมชน.ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.

เพียว รื่นรวบ. (2562). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งภายในใจของแม่เลี้ยงเดี่ยว
โดยใช้ทฤษฎีการเล่าเรื่องเป็นฐาน. ปรินญาณิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการปรึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา

เพ็ญญา กุลนภาดล. (2559). การปรึกษาครอบครัว FAMILY counseling, ชลบุรี: เนติกุลการพิมพ์

ภาคภูมิ ชีร์สันติกุล. (2562). ผลของโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคล โดยใช้วิธี

ออนไลน์เพื่อพัฒนาการรู้จักและเข้าใจตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะ

วิศวกรรมศาสตร์.มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มสธ.

วารางคณา โสมะนันท์, คาลอส บุญสุภา และพลอยไพสิน กมลนาวัน. (2564). การให้บริการการ

ปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบออนไลน์ : มิติใหม่ของการให้บริการปรึกษาเชิงจิตวิทยา. วารสาร

- บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 15(1), 247-260
- สิริรัตน์ คุปดิวุฒิ. (2545). *ครอบครัวบำบัดและการให้คำปรึกษา*. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- สุววุฒิ วงศ์ทางสวัสดิ์. (2553). *การบริการด้านรูปภาพจิตทางอินเทอร์เน็ต: ลักษณะปัญหาของผู้มารับบริการและประสบการณ์ของผู้ให้บริการผ่าน โปรแกรมเอ็มเอสเอ็น*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, คณะจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุววุฒิ วงศ์ทางสวัสดิ์ (2559). *ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคลแบบออนไลน์ แนวอัตถิภาวนิยมมนุษยนิยมต่อสุขภาวะของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรีที่มีบุคลิกภาพแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา, คณะจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุเทพ อุทัยพันธ์. 2563. *การศึกษาและการเสริมสร้างการแสดงออกที่เหมาะสมของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมข้ามเพศโดยการฝึกอบรมเชิงจิตวิทยา*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ(สสส).(2565). *เปิดจุดเปลี่ยนการยอมรับ LGBT*. เข้าถึงได้จาก <https://resourcecenter.thaihealth.or.th>.
- อรุณรัตน์ วัฒนผลิน. (2542). *การยอมรับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ในครอบครัวไทย: การศึกษากรณีในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อดิสร จันทรสข. 2563. *รายงานการศึกษารูปแบบการสนับสนุน LGBTI+ และ 4P*. โครงการพัฒนาข้อเสนอแนะการพัฒนารูปแบบและระบบการสนับสนุนสมาชิกครอบครัว เพื่อน คู่ชีวิต และผู้ให้บริการสุขภาพเพื่อส่งเสริมสุขภาวะของประชากรกลุ่มความหลากหลายทางเพศ.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2544). *จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: ชันดีการพิมพ์.
- Ansari, B., & Qureshi, S. S. (2013). *Parental acceptance and rejection in relation with self esteem in adolescents*. *Interdisciplinary Journal of Contemporary Research in business*, 4(11), 552-557.
- Ahmed, R. A., Rohner, R. P., Khaleque, A., & Gielen, U. P. (2010). *Parental acceptance and rejection: Theory, measures, and research in the Arab world*. Kuwait: Kuwait University.

- Cook, L. (2007). *Perceived conflict, sibling position, cut-off, and multigenerational transmission in the family of origin of chemically dependent persons: An application of bowen family system theory*. *Journal of Addictions Nursing*, 18, 131-140.
- Herring, A. L. (2011). *An investigation of the HOME and family questionnaire's concurrent and predictive validity*. USA: University of Southern Mississippi.
- Howell, D. C. (2007). *Statistical methods for psychology (6th ed.)*. Belmont, CA: Thomson Brooks Cole/ Wadsworth.
- Rohner, R. P. (2007). *Introduction to parental acceptance-rejection theory, method, evidence, and implication*. USA: University of Connecticut.
- Ryan, C. (2009). *Helping family support their lesbian, gay, bisexual, and transgender (LGBT) children*. Washington, DC: National Center for Cultural Competence, Georgetown University Center for Child and Human Development.
- Winner, J. B., Brown, R. D., & Michels, M. K. (1991). *Statistic principles in experimental design (3rd ed.)*. USA: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินา สรเศรษฐ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรา คุณฤิเมธา อาจารย์ประจำศูนย์พัฒนาศักยภาพมนุษย์
สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ดร.ประชา อินัง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
5. นพ.เวทิส ประทุมศรี แพทย์แผนกจิตเวช
แพทย์ประจำโรงพยาบาลพุทธโสธร

ภาคผนวก ข

สำเนาเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สำเนา

ที่ IRB4-006/2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU256/2566

โครงการวิจัยเรื่อง : การเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT
ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

หัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวพัชราพร มุสิโก

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์) : รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาศ แทนจอน

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการร่วม (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์) : รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญภา กุลนภาค

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

วิธีพิจารณา : Exemption Determination Expedited Reviews Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ตัวอย่งการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 3 วันที่ 13 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 26 เดือน กันยายน พ.ศ. 2566
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 9 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 9 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form) แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 1 วันที่ 26 เดือน กันยายน พ.ศ. 2566
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)
 - 6.1 โปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ฉบับที่ 1 วันที่ 26 เดือน กันยายน พ.ศ. 2566
 - 6.2 ประกาศประชาสัมพันธ์เชิญชวนเข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 26 เดือน กันยายน พ.ศ. 2566

สำเนา

วันที่รับรอง : วันที่ 3 เดือน มกราคม พ.ศ. 2567

วันที่หมดอายุ : วันที่ 3 เดือน มกราคม พ.ศ. 2568

ลงนาม นางสาวพิมพ์พรรณ เลิศล้ำ

(นางสาวพิมพ์พรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

**** หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง ****

สำเนา

ผู้วิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยใช้เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Participant Information Sheet) (AF 06-02), เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form) (AF 06-03), แบบสัมภาษณ์ และ/หรือแบบสอบถาม รวมถึงเอกสารอื่น ๆ เช่น ใบประชาสัมพันธ์ หรือ ประกาศเชิญชวนเข้าร่วมโครงการ เป็นต้น
ที่ผ่านการรับรองและประทับตราจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วเท่านั้น
2. ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานความก้าวหน้าของการวิจัย (Progress Report Form) (AF 09-01) ต่อคณะกรรมการฯ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการร้องขอ
3. การรับรองโครงการวิจัยของคณะกรรมการฯ มีกำหนด 1 ปี หลังจากวันที่คณะกรรมการฯ มีมติให้การรับรอง หากการวิจัยไม่สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถยื่นขออายุการรับรองโครงการวิจัยอย่างน้อย 30 วัน ก่อนวันหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
4. หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย เช่น เปลี่ยนแปลงหัวข้อโครงการวิจัย/ เพิ่มเติมผู้ร่วมวิจัย การแก้ไข หรือเพิ่มเติมวิธีดำเนินการวิจัย การแก้ไขการสะกดคำ เป็นต้น ผู้วิจัยจะต้องยื่นขอแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย โดยส่งแบบรายงานการแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย (Amendment Form) (AF 08-01) ต่อคณะกรรมการฯ โดยอ้างอิงรหัสโครงการวิจัยที่ได้รับไว้ และต้องระบุรายละเอียดให้ชัดเจนว่าการเปลี่ยนแปลงอะไร อย่างไร และเหตุผลที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ ในกรณีการเปลี่ยนแปลงหัวข้อโครงการวิจัย/ เพิ่มเติมผู้ร่วมวิจัยท่านใหม่ให้แนบประวัติมาด้วย
5. ผู้วิจัยมีหน้าที่รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ภายในระยะเวลาที่กำหนดในวิธีดำเนินการมาตรฐาน (Standard Operating Procedures, SOPs) ให้แก่คณะกรรมการฯ ตามแบบรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรง (Serious Adverse Event (SAE) Report Form) (AF 10-01)
6. ผู้วิจัยมีหน้าที่รายงานให้คณะกรรมการฯ ทราบ เมื่อมีการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด หรือการระงับโครงการวิจัยโดยผู้วิจัยหรือผู้สนับสนุนทุนวิจัย พร้อมทั้งคำอธิบายเป็นลายลักษณ์อักษรโดยละเอียดถึงสาเหตุของการยุติหรือระงับโครงการวิจัย ตามแบบรายงานการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด (Study Termination Memorandum) (AF 12-01)
7. ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด (Non-compliance / Protocol Deviation / Protocol Violation Report) (AF 13-01) ให้คณะกรรมการฯ และผู้สนับสนุนทันทีที่ตรวจพบ หรือได้รับรายงานว่ามีการปฏิบัติที่ไม่ตรงกับขั้นตอนที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย หรือขอ กำหนดของคณะกรรมการฯ
8. เมื่อสิ้นสุดโครงการวิจัย ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานสรุปผลการวิจัย (Final Report) (AF 11-01) ให้คณะกรรมการฯ ทราบ ภายใน 30 วัน หลังจากสิ้นสุดการดำเนินการวิจัย

ภาคผนวก ค

-ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (*IOC*) ของแบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียน
มัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

-ค่าดัชนีความสอดคล้องของโปรแกรม (*IOC*) ของโปรแกรมการยอมรับของครอบครัวนักเรียน
มัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ตารางที่ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ของแบบวัดการยอมรับของครอบครัว

นักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ข้อที่	+/-	คะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุป	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ปรับข้อความ
8	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ปรับข้อความ
9	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
10	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
11	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
12	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ปรับข้อความ
13	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
14	+	0	+1	0	1	0.33	ปรับปรุง	
15	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
16	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
17	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ปรับข้อความ
18	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ปรับข้อความ
19	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
20	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
21	+	0	+1	+1	2	0.67	ปรับปรุง	ปรับข้อความ
22	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
23	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
24	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
25	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
26	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
27	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
28	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
29	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

30	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
31	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
32	+	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

-ค่าดัชนีความสอดคล้องของโปรแกรม (IOC) ของโปรแกรมการยอมรับของครอบครัวนักเรียน
มัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ครั้งที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			สรุป	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	- เพิ่มการทำแบบประเมินในการปรึกษา ในวิธีดำเนินการด้วย
2	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	
3	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	
4	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	-ขั้นเริ่มต้นทำอะไรเพราะที่เขียนดู เหมือนวัตถุประสงค์ -แบบประเมินที่เป็น รูปสี่เหลี่ยม กับ วงกลม ยากต่อการทำความเข้าใจ
5	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	-แก้ไขเริ่มต้น
6	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	-ในขั้นนำคนมีการเชื่อมโยงถึงการบ้านที่ จะมอบหมายไว้ในครั้งที่แล้วด้วย
7	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	-การเชื่อมโยงในเรื่องการบ้านจากครั้งที่ 5 ยังไม่ชัดเจนว่าต้องการให้เกิดอะไรยังไง
8	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	ใช้ได้	

ภาคผนวก ง

แบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

แบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

คำชี้แจงในการตอบแบบวัด

1. แบบวัดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น
2. คำตอบของผู้ตอบแบบวัดจะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัย
3. คำตอบของคำถามไม่มีถูกผิด ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาให้ตอบคำถามตามความเป็นจริงและตรงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของผู้ตอบแบบวัดมากที่สุด
4. ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดจะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่มีการเผยแพร่เป็นรายบุคคลและจะรายงานผลเป็น ภาพรวมเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น โดยจะไม่มีผลเสียต่อตอบแบบวัด หรือบุคคลใดๆ
5. แบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT มีทั้งหมด 32 ข้อ โปรดตอบคำถามให้ครบ ทุกข้อเพื่อนำไปใช้ในการประมวลผลการวิจัย
6. แบบวัดประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 5 ข้อ
 - ส่วนที่ 2 แบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT 32 ข้อ

นางสาวพัชราพร มุสิโก
 นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการปรึกษา
 ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง ให้เติมคำในช่องว่าง

1. เพศ.....
2. อาชีพ.....
3. อายุ.....
4. การศึกษา.....
5. รายได้.....

ส่วนที่ 2 แบบวัดการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

กรุณาอ่านข้อความและเลือกคำตอบที่ตรงกับท่านมากที่สุด ด้วยการทำเครื่องหมาย X ในช่องที่กำหนด

- 5 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความเป็นจริง/ ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ข้อ	ข้อความ	ระดับการยอมรับของครอบครัว				
		5	4	3	2	1
	ด้านที่ 1 ความอบอุ่นของพ่อแม่ หมายถึง การดูแล สนับสนุนหรือการแสดงความรัก ซึ่งลูกสามารถรับรู้ได้จากพ่อหรือแม่ มีสัมพันธภาพใกล้ชิดกับลูกจากการแสดงออกโดยพ่อหรือแม่ การกอด การหยอกต้อและสัมผัส การขกย่อง การชมเชย					
1	ไม่ว่าลูกของฉันจะเป็นอย่างไร ฉันแสดงความรัก ความอบอุ่นกับลูกเสมอ					
2	ฉันให้ความรักความเอาใจใส่กับลูกทุกคนอย่างไม่เลือกปฏิบัติ					
3	ฉันยอมรับในทุกเรื่องราวที่เกี่ยวกับลูกของฉัน					
4	ฉันจะดูแล เอาใจใส่ลูกของฉัน ไม่ว่าเขาจะเป็นอย่างไร หรือเป็นอะไร					
5	ฉันพร้อมสนับสนุนให้ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนตามความต้องการ ถึงแม้ว่าลูกจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึง LGBT					
6	ฉันพร้อมที่จะร่วมเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตของลูก					
7	ฉันพร้อมที่จะโอบกอดลูกเมื่อเจอเรื่องราวต่างๆในชีวิต					
8	ฉันจะใกล้ชิดกับเพื่อนๆของลูกที่เป็น LGBT เพื่อที่จะได้รู้เรื่องลูกในทุกเรื่องราว					
9	ครอบครัวของเราให้ความรักความอบอุ่นกอดกันอยู่เสมอ					
10	ฉันพร้อมจะยกย่องหรือชมเชยลูก เมื่อลูกทำงานสำเร็จตามที่ตนเองคาดหวัง					

ข้อ	ข้อความ	ระดับการยอมรับของครอบครัว				
		5	4	3	2	1
	ด้านที่ 2 ความใส่ใจของพ่อแม่ หมายถึง การเอาใจใส่ การมีความรักต่อกัน สนใจกัน พุดคุยกัน ใส่ใจความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน มีสัมพันธ์ภาพที่ดี ใกล้ชิด ใจเย็นกับลูก และให้การช่วยเหลือที่ดี					
11	ฉันใส่ใจในทุกเรื่องเกี่ยวกับลูกของฉัน					
12	ไม่ว่าลูกจะมีพฤติกรรม LGBT หรือไม่ ฉันใส่ใจลูกเสมอ					
13	ฉันยินดีจะแนะนำเรื่องสุขภาพของลูกแม้ว่าจะมีพฤติกรรม LGBT					
14	ฉันพอใจต่อพฤติกรรมการแสดงความเป็นเพศไม่ตรงตามเพศกำเนิดหากเกิดกับลูกฉัน					
15	ฉันจะแสดงสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อลูกของฉันไม่ว่าจะเลือกเป็นเพศใดก็ตาม					
16	ฉันจะใกล้ชิดและพร้อมให้การช่วยเหลือที่ดีกับลูกของฉัน					
17	ในชีวิตประจำวันฉันให้การช่วยเหลือที่ดีกับลูก					
18	หากพบว่าลูกมีพฤติกรรม LGBT ฉันจะเฝ้าระวังความปลอดภัยเรื่องอาหารเสริมและสารเคมีที่ลูกใช้					
	ด้านที่ 3 ความเป็นมิตรของพ่อแม่ หมายถึง การแสดงออกถึงความนุ่มนวล แสดงออกถึงอารมณ์ที่มั่นคง จะให้เกียรติกับการตัดสินใจของทุกเรื่องของลูก มีอิสระในการเลือกใช้ชีวิต พร้อมจะรับฟังลูกทุกๆเรื่อง และใช้วาจาให้เกียรติลูก					
19	ฉันพร้อมที่จะแสดงออกถึงความ เป็นมิตรและนุ่มนวลกับลูก LGBT ของฉัน					
20	ฉันจะแสดงออกถึงอารมณ์ที่มั่นคง เพื่อเป็นที่ไว้วางใจกับลูกฉัน					
21	ฉันสนใจการแต่งตัวของลูกฉันจะยอมรับการแต่งตัวของลูกเมื่อสวมเสื้อผ้าหรือแสดงตัวในลักษณะที่ไม่ใช่เพศกำเนิด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับการยอมรับของครอบครัว				
		5	4	3	2	1
22	หากลูกมีพฤติกรรม LGBT จะให้เกียรติกับการตัดสินใจของทุกเรื่องของลูก					
23	ฉันจะให้อิสระในการเลือกใช้ชีวิตเพื่อให้ลูกมีความสุขในทุกๆวัน					
24	ฉันและลูกจะพยายามคุยกันด้วยเหตุผล ไม่เว้นแม้แต่ในเรื่องเพศ					
	ด้านที่ 4 การยอมรับตัวตนที่แท้จริงของลูก หมายถึง การให้เกียรติและความสำคัญในการใช้ชีวิตของลูก แสดงถึงความห่วงใย มีภูมิใจในความเป็นตัวตนของลูก และยินดีให้คำปรึกษากับลูกทุกเรื่อง					
25	ฉันพร้อมจะรับฟังลูกทุกๆ เรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรม LGBT					
26	เมื่อพบว่าลูกมีพฤติกรรม LGBT ฉันจะแสดงความห่วงใยเพื่อไม่ให้ลูกกลายเป็นตัวตกในสังคม					
27	หากลูกฉันที่มีพฤติกรรม LGBT ฉันจะให้เกียรติกับลูกในการแสดงตนกับที่สาธารณะ					
28	ฉันพร้อมที่จะให้คำปรึกษาที่ดีกับลูกทุกเรื่อง					
29	ถ้าวันหนึ่งที่ลูกฉันค้นพบตัวตนเป็น LGBT ฉันพร้อมยอมรับตัวตนที่แท้จริงของลูก					
30	ฉันจะบอกลูกว่าฉันรู้สึกภูมิใจในความเป็นตัวตนของลูกเสมอ					
31	ฉันจะพยายามเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับ LGBT ของลูกฉัน					
32	ฉันสร้างความมั่นใจให้กับลูกเมื่อเขาเจอกับการเลือกปฏิบัติเนื่องจาก LGBT ของเขา					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เบอร์โทรศัพท์ในกรณีที่ต้องการให้ติดต่อกลับ.....

ขอบคุณค่ะ

The logo of Burapha University is a circular emblem. It features a central figure, likely a deity or a symbolic figure, surrounded by a decorative border. The text "มหาวิทยาลัยบูรพา" (Mahavithayalai Burapha) is written in Thai script along the top inner edge, and "BURAPHA UNIVERSITY" is written in English along the bottom inner edge. The logo is rendered in a light yellow/gold color with a slight transparency.

ภาคผนวก จ

- ตารางโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง
- รายละเอียดโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ตารางสรุปโปรแกรมการให้การศึกษา

โปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

นางสาวพัชราพร มุสิโก
นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการปรึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วย การปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ผู้วิจัยพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยม LGBT ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง ซึ่งมีหลักการและเทคนิคที่สามารถนำมาใช้กับนักเรียนมัธยม LGBT ได้ การออกแบบโปรแกรมและการสร้างกิจกรรมให้สอดคล้องกับองค์ประกอบ ทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้ โดยวัดจากองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านดังนี้ ด้านที่ 1 ความอบอุ่นของพ่อแม่ ด้านที่ 2 ความใส่ใจของพ่อ ด้านที่ 3 ความเป็นมิตรของพ่อแม่ ด้านที่ 4 การยอมรับตัวตนที่แท้จริงของลูก ผู้วิจัยได้มีการนำหลักการในการให้การปรึกษาและเทคนิคต่าง ๆ ของทฤษฎีเล่าเรื่องเข้ามาใช้ประกอบการปรึกษา ได้แก่ เทคนิคการช่วยให้บุคคลอธิบายปัญหาของตน ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ เทคนิคการกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาเล่าเรื่องให้ครบถ้วน เทคนิคการเชื่อมโยงให้ผู้รับการปรึกษาตั้งชื่อให้กับปัญหา เทคนิคการนำปัญหาออกสู่ภายนอก เทคนิคการใช้ภาษาอุปมาอุปไมย เทคนิคการตรวจสอบความกดดันด้านวัฒนธรรมที่ทำให้ปัญหาฝังอยู่ภายใน เทคนิคการถอดบทสนทนาภายในออกมาสู่ บทสนทนาภายนอก เพื่อการปรึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการจัดผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นรายครอบครัว ได้แก่ พ่อหรือแม่ จำนวน 16 ครอบครัว แล้วแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ ครอบครัวทดลองที่ได้รับ โปรแกรมการปรึกษาโดยใช้ทฤษฎีเล่าเรื่อง และกลุ่มที่ 2 คือ ครอบครัวควบคุมที่ไม่ได้รับ โปรแกรมการ ปรึกษาโดยใช้ทฤษฎีเล่าเรื่อง โดยผู้วิจัยให้การปรึกษารายครอบครัวจำนวน 8 ครั้ง แบ่งเป็นสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 45-60 นาที

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทักษะ/เทคนิค	สื่อ/งาน/อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศและ การสร้าง สัมพันธภาพ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพ ระหว่างผู้วิจัยกับผู้รับ การศึกษา ให้เกิดความไว้วางใจและ สร้าง บรรยากาศที่เอื้อต่อการให้การศึกษา 2. เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการให้บริการการ ปรึกษาครอบครัว การตกลงบริการ	<u>ทักษะ</u> - ทักษะการสร้าง สัมพันธภาพ - ทักษะการสร้าง ความคุ้นเคย <u>เทคนิค</u> - เทคนิคการนำปัญหา ออกสู่ภายนอก	1. ใบยินยอมการเข้า ร่วมการวิจัย 2. กระดาษ A4 3. ดินสอ
2	เล่าเรื่องผ่าน ภาพและบท เพลง	1. เพื่อประเมินการรับรู้ต่ออิทธิพลในการ ยอมรับของครอบครัวที่เกิดการเรียนรู้จาก สังคมและมุมมองของผู้รับการศึกษา ที่มีลูก LGBT 2. เพื่อให้ผู้รับการศึกษา มีมุมมองที่ดีเกี่ยวกับ อิทธิพลการยอมรับของครอบครัว	<u>ทักษะ</u> - ทักษะการสร้าง ความคุ้นเคย - ทักษะการตั้งคำถาม <u>เทคนิค</u> - การช่วยให้บุคคลเล่า ปัญหาของตน	1. รูปถ่ายครอบครัว ของผู้รับการศึกษา 2. เพลงที่สอดคล้อง กับรูปครอบครัว ของผู้รับการศึกษา
3	การรับรู้ของ พ่อหรือแม่	1. เพื่อประเมินการรับรู้สังคมของผู้รับการ ปรึกษา ที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดจากพฤติกรรม ของลูก LGBT 2. เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการพัฒนาการ รับรู้ของผู้รับการศึกษา	<u>ทักษะ</u> - ทักษะการฟังอย่าง ตั้งใจ - ทักษะการตั้งคำถาม <u>เทคนิค</u> - เทคนิคการนำปัญหา ออกสู่ภายนอก	1. แบบบันทึก ความรู้สึก 2. อุปกรณ์ บันทึกเสียง 3. กระดาษชาร์ต 4. ปากกา และ สีเมจิก
4	การรับรู้สู่การ แสดง พฤติกรรม ของพ่อแม่	1. เพื่อให้ผู้รับการศึกษา ได้รับรู้ถึงความคิด, อารมณ์ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกต่อ ลูกในครอบครัวที่มีนักเรียนมัธยม LGBT 2. เพื่อให้ผู้รับการศึกษา ระบุนผลกระทบที่เกิด จากการแสดงพฤติกรรมต่อการแสดงออกต่อ ลูกในครอบครัวที่มีนักเรียนมัธยม LGBT	<u>ทักษะ</u> - ทักษะการฟังอย่าง ตั้งใจ - ทักษะการตั้งคำถาม <u>เทคนิค</u> - เทคนิคการนำปัญหา ออกสู่ภายนอก	1. กระดาษชาร์ต 2. กระดาษคำตอบ

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	ทักษะ/เทคนิค	สื่อ/งาน/อุปกรณ์
5	พิจารณาสาเหตุที่ก่อ เกิดการแสดง พฤติกรรมต่อลูก	1. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา สามารถระบุ สาเหตุของพฤติกรรม 2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา ระบุทางออกของ การแก้ไขปัญหา	<u>ทักษะ</u> -ทักษะการฟังอย่างตั้งใจ -ทักษะการตั้งคำถาม <u>เทคนิค</u> -เทคนิคการใช้ภาษา อุปมา อุปไมย	1. กระดาษ A4 2. ปากกา 3. โบงาน
6	คุณลักษณะของพ่อ หรือแม่นั้นสำคัญ อย่างไร	1. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ การมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการดูแลลูก ของกลุ่มนักเรียนมัธยม LGBT	<u>ทักษะ</u> -ทักษะการฟังอย่างตั้งใจ -ทักษะการตั้งคำถาม <u>เทคนิค</u> -เทคนิคการนำปัญหา ออกสู่ภายนอก	1. บัตรคุณลักษณะ ด้านบวกและ คุณลักษณะด้านลบ 2. ปิงปองสีส้มและสี ขาว
7	การเสริมสร้างการ ยอมรับของ ครอบครัว	1. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา เรียนรู้และทำความเข้าใจต่อ การยอมรับในตัวตนของลูก LGBT 2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา เกิดความเข้าใจลูก LGBT มากขึ้น	<u>ทักษะ</u> -ทักษะการฟังอย่างตั้งใจ -ทักษะการตั้งคำถาม -ทักษะการเงี่ย <u>เทคนิค</u> -เทคนิคกระตุ้นให้ผู้รับ การปรึกษาเล่าเรื่องให้ ครบถ้วน	1. โบงานที่ 3 “แต่ง เรื่อง เล่าใหม่”
8	ยุติการปรึกษา	1. เพื่อยุติการปรึกษา 2. เพื่อให้กำลังใจในการทำหน้าที่ของ พ่อหรือแม่	<u>ทักษะ</u> -ทักษะการฟังอย่างตั้งใจ -ทักษะการเงี่ย -ทักษะการสะท้อน ความรู้สึกลูก <u>เทคนิค</u> -เทคนิคสรุปและมุ่ง ประเด็น	1. กระดาษ A4 2. ดินสอ 3. ยางลบ

รายละเอียดโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศและการสร้างสัมพันธภาพ

ระยะเวลาในการปรึกษา 45-60 นาที

แนวคิดสำคัญ (Key concepts)

การปฐมนิเทศเป็นขั้นตอนการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับผู้รับการปรึกษา การพบกันครั้งแรกมีความสำคัญในการทำความรู้จักและสร้างความคุ้นเคยต่อกัน เพื่อลดความกังวลระหว่างผู้รับการปรึกษากับผู้วิจัย เป็นช่วงของการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการปรึกษาด้วยท่าทีที่เป็นมิตรอบอุ่นและใส่ใจ รวมถึงการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันที่จะทำให้เกิด ความไว้วางใจ และนำไปสู่ความรู้สึกผ่อนคลาย นับว่ามีส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมก่อนการปรึกษา ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกครอบครัวกล้าที่จะเปิดเผยตนเองและเปิดเผยเรื่องราวที่เกิดขึ้นในครอบครัว นอกจากการสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจแล้ว ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการปรึกษา เพื่อเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัว ในพ่อหรือแม่ที่มีลูกกลุ่ม LGBT ด้วยการชี้แจงวัตถุประสงค์ การรักษาความลับ ขั้นตอน กติกาของการให้การปรึกษา บทบาทหน้าที่ของผู้วิจัยและผู้รับการปรึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและสร้างความร่วมมือในการร่วมวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพ ระหว่างผู้วิจัยกับผู้รับการปรึกษา ให้เกิดความไว้วางใจและ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการให้การปรึกษา
2. เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการให้บริการปรึกษาครอบครัว การตกลงบริการ
3. เพื่อชี้แจงวิธีการขั้นตอน กติกาของการให้การปรึกษา ตลอดจนบทบาทหน้าที่ ของผู้วิจัยและผู้รับการปรึกษา
4. เพื่อประเมินความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบยินยอมการเข้าร่วมการวิจัย
2. ตารางกำหนดการให้การปรึกษาครอบครัว
3. กระดาษ A4

4. ดินสอ

5. แบบประเมินการให้การศึกษาคอบครัว ครั้งที่ 1

วิธีดำเนินการ

1.ขั้นเริ่มต้น

1.1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและแนะนำตนเองให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ และลูก รู้จักและให้ผู้รับการปรึกษาแต่ละคนในครอบครัวแนะนำตัวพูดคุยเพื่อสร้างบรรยากาศให้ รู้สึกผ่อนคลายเป็นกันเอง

1.2. ผู้วิจัยแสดงท่าทีอบอุ่น เป็นมิตร และเน้นย้ำให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ และลูก ทราบถึงการรักษาความลับและชี้แจงวัตถุประสงค์ วันเวลา สถานที่ ระยะเวลา ในการให้การปรึกษาแต่ละครั้ง บทบาทหน้าที่ของสมาชิก และการขออนุญาตในการบันทึกเสียง เพื่อประโยชน์ของการให้การปรึกษา

1.3. ผู้วิจัยสนับสนุนให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ และลูก ได้ซักถามข้อสงสัยและแสดงออกถึงความรู้สึกในการเข้ารับการศึกษาเพื่อเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัว

2.ขั้นดำเนินการ

2.1. ผู้วิจัยกับผู้รับการปรึกษา จะพูดประโยคว่า “ยินดีที่ได้รู้จักต่อการแนะนำตัวเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการแสดงออกให้บุคคลอื่น ๆ รู้จักตนเองมากขึ้นและสามารถทำได้ ฯลฯ ” เป็นการใช้เทคนิคการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ด้วยการยอมรับอย่างมีเงื่อนไข เพื่อไม่ให้ผู้รับการปรึกษารู้สึกกังวล หลังจากนั้นนำเข้าสู่การร่วมรับฟังการบอกเล่าความรู้สึกอื่น ๆ ในการเข้ารับการศึกษา

2.2. ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสังเกตและการตั้งคำถามพูดคุยกับผู้รับการปรึกษาในครั้งแรก พ่อหรือแม่ เกี่ยวกับความเป็นอยู่ ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งค่านิยมของครอบครัวต่อพฤติกรรมของลูก จากการพูดคุย และทัศนคติของพ่อหรือแม่ และนำข้อมูลที่ได้อามาวางแผนภูมิครอบครัว

2.3. ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการให้การปรึกษาเรื่องการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมกลุ่ม LGBT และผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษาร่วมทำสัญญาระหว่างกันในขียนิยม การเข้าร่วมการวิจัย เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการเข้าร่วมการศึกษา

2.4. ผู้วิจัยอธิบายการให้บริการการศึกษาและร่วมกันกำหนดเป้าหมายโดยการใช้ การมอบงานในครั้งแรก โดยให้พ่อหรือแม่ “ลองสังเกตตนเองว่ามีอะไรที่มีความเกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมในกลุ่ม LGBT เกิดขึ้นกับตัวท่านบ้าง และนำมาสู่การพูดคุยในครั้งต่อไป” กิจกรรมใน ครั้งต่อไป

3.ขั้นยุติ

3.1. ผู้วิจัยและผู้รับการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ ร่วมกันสรุปประเด็น เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ในการเข้ารับการปรึกษา บทบาทของผู้รับการศึกษา ข้อตกลงเบื้องต้น ระยะเวลา สถานที่

3.2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้รับการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ ถามข้อสงสัย เพิ่มเติม เพื่อสร้างการรับรู้ และความเข้าใจที่ตรงกัน

3.3. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการให้การศึกษาครั้งต่อไป

การประเมินผล

1.สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม การซักถามและการตอบคำถาม

2.การประเมินความเข้าใจวัตถุประสงค์ การรับรู้ข้อตกลง บทบาทและประโยชน์ ที่สมาชิก จะได้รับในการเข้ารับการปรึกษา และร่วมตอบคำถามเพิ่มเติม อย่างถูกต้องชัดเจน

3.การตอบแบบประเมินการรับการศึกษาครอบครัว ครั้งที่ 1

เอกสารแสดงความยินยอม

ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)

รหัสโครงการวิจัย:

โครงการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ด้วยการปรึกษา
ทฤษฎีเล่าเรื่อง

ให้คำยินยอม วันที่ เดือน พ.ศ.

ก่อนที่จะลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายถึง
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย วิธีการวิจัย และรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่ระบุในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วม
โครงการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ไว้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าเข้าใจคำอธิบายดังกล่าวครบถ้วนเป็นอย่างดีแล้ว และผู้วิจัย
รับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยเกี่ยวกับการวิจัยนี้ด้วยความเต็มใจ และไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้า
พอใจ

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้
เมื่อใดก็ได้ การบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อตัวข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ จะเปิดเผยได้เฉพาะในส่วนที่เป็นสรุป
ผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลของข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในเอกสารแสดงความ
ยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

กรณีที่ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในเอกสารแสดงความยินยอม
ให้แก่ข้าพเจ้าฟังจนเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วหัวแม่มือของข้าพเจ้าในเอกสารแสดงความ
ยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม พยาน

(.....)

หมายเหตุ กรณีที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยให้ความยินยอมด้วยการประทับลายนิ้วหัวแม่มือ ขอให้พยานลงลายมือชื่อ
รับรองด้วย

แบบประเมินการให้การปรึกษารอบครัว ครั้งที่ 1

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันรู้สึกไว้วางใจผู้ให้การปรึกษา					
2	ฉันรับรู้ได้ถึงท่าทีที่เป็นมิตร อบอุน ของผู้ให้การปรึกษา					
3	ฉันมั่นใจว่าเรื่องที่สนทนากันจะได้รับความปลอดภัยในการรักษาความลับ					
4	ฉันสบายใจที่จะร่วมแสดงความคิดเห็น					
5	ฉันยอมรับข้อตกลงของการให้การปรึกษา					
6	ฉันเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการปรึกษา					
7	ฉันเชื่อว่าฉันจะได้รับประโยชน์จากการให้การปรึกษา					

ความรู้สึกต่อการเข้ารับบริการ

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

รายละเอียดโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ครั้งที่ 2

เรื่อง เล่าเรื่องผ่านภาพและบทเพลง

ระยะเวลาในการปรึกษา 45-60 นาที

แนวคิดสำคัญ (Key concepts)

อิทธิพลของครอบครัวเกิดจากขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม ความเชื่อที่มีขึ้นในสังคมที่แสดงต่อบุคคลที่มีการแสดงออกของ LGBT เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อหลอมความเชื่อ ความคิด และการรับรู้ของพ่อหรือแม่และนำไปสู่พฤติกรรมที่แสดงออกทั้งด้านคำพูด การกระทำ การทำหน้าที รวมถึงความคาดหวังที่มีต่อบุตรทั้งเรื่องส่วนตัว การแสดงออกทางเพศ การเรียน การประกอบอาชีพ รวมถึงการสร้างครอบครัวในอนาคตที่ต้องการให้เป็นไปตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนด ทั้งนี้มีปัจจัยที่สามารถควบคุมและเปลี่ยนแปลงได้และมีบางอย่างที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้น การที่พ่อหรือแม่เรียนรู้ที่จะปรับตัวเพื่อที่จะให้ตนเองสามารถทำหน้าที่และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข จึงเป็นสิ่งสำคัญ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินการยอมรับของครอบครัวที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและมุมมองของผู้รับการศึกษา ที่มีลูก LGBT
2. เพื่อให้ผู้รับการศึกษา มีมุมมองที่ดีเกี่ยวกับอิทธิพลการยอมรับของครอบครัว

สื่อและอุปกรณ์

1. รูปถ่ายครอบครัวของผู้รับการศึกษา
2. เพลงที่สอดคล้องกับรูปครอบครัว ของผู้รับการศึกษา
3. แบบบันทึกประสบการณ์การศึกษา ครั้งที่ 2

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเริ่มต้น

- 1.1 ผู้วิจัยกล่าวทักทาย ผู้รับการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่พูดคุยและสร้าง

บรรยากาศ

ผ่อนคลาย

- 1.2 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการให้การศึกษาครอบครัว

2. ขั้นตอนการ

2.1 จากครั้งที่แรก ผู้วิจัยให้พ่อหรือแม่ “ลองสังเกตตนเองว่ามีอะไรที่มีความเกี่ยวข้องกับ ลูกที่มีพฤติกรรมในกลุ่ม LGBT เกิดขึ้นกับตัวท่านบ้าง และนำมาสู่การพูดคุยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยให้ ผู้รับการปรึกษา ได้เล่าถึงประสบการณ์ของตนเอง ในปัจจุบัน และที่ผ่านมามาเป็นอย่างไรบ้าง โดยใช้ทักษะการตั้งคำถาม ดังนี้

- ในช่วงชีวิตที่ผ่านมาคุณมีประสบการณ์ที่ดีอย่างไร
- ในช่วงชีวิตที่ผ่านมาคุณมีช่วงชีวิตที่ไม่ดีอย่างไร
- ประสบการณ์ที่ดีและไม่ดีนั้นส่งผลต่อลูกในกลุ่ม LGBT อย่างไรบ้าง
- ในช่วง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมาคุณมีสิ่งที่จะต้องการบอกลูกในกลุ่ม LGBT อย่างไรบ้าง
- อารมณ์ ความคิด และพฤติกรรมอะไร ที่คุณคิดว่าส่งผลให้เกิดผลเสียในชีวิตของคุณ
- อารมณ์ ความคิด หรือพฤติกรรมที่คุณคิดว่ารุนแรงและคุณได้แสดงออกอย่างไรไม่

เหมาะสม

2.2 ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษา ตระหนักถึงการยอมรับลูกในกลุ่ม LGBT รวมทั้งการ แสดงออกอย่างเหมาะสม โดยผ่านการ “เล่าเรื่องผ่านภาพและบทเพลง” เริ่มจากให้ผู้รับการปรึกษา นำรูปครอบครัวขึ้นมาดูพร้อมถึงการได้เล่าถึงภาพดังกล่าว ซึ่งเป็นการอธิบายถึงความคิด ความปรารถนา ความมุ่งหวัง และการยอมรับของครอบครัวที่มีต่อลูก LGBT โดยใช้คำถามกับพ่อหรือแม่ ดังนี้

- เพราะอะไรคุณถึงชอบรูปนี้
- รูปนี้แล้วรู้สึกอย่างไร
- คนในรูปนี้มีใครบ้าง บุคคลเหล่านี้ มีความสัมพันธ์ สำคัญอย่างไรบ้าง

2.3 ผู้วิจัยเปิดเพลงที่พ่อหรือแม่ นำมา เมื่อเพลงจบลงผู้วิจัยก็ถาม พ่อหรือแม่ ดังนี้

- เพราะอะไรคุณจึงชอบเพลงนี้
- เมื่อฟังเพลงนี้แล้วทำให้คุณคิดถึงอะไร
- คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ฟังเพลงนี้
- อารมณ์ของคุณเป็นอย่างไรเมื่อได้ฟังเพลงนี้
- เพลงและภาพที่นำมา มีความสัมพันธ์กันอย่างไร
- เมื่อได้ฟังเพลงไปพร้อมกับการดูภาพที่นำมา มีความรู้สึกอย่างไร

ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาได้เล่าเรื่องราวของตนเองออกมาผ่านรูปครอบครัวและเพลงที่สอดคล้องกับรูปตามความคิดของผู้รับการปรึกษา ที่มีลูกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT โดยบทเพลงและรูปครอบครัวจะเป็นตัวช่วยที่สื่อถึงความรู้สึกที่มีกับครอบครัว ทั้งนี้ย่อมขึ้นกับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละคน ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจประสบการณ์ และความคิดของผู้รับการปรึกษา ที่มีลูกเป็นนักเรียนมัธยม LGBT รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจครอบครัวของตนเอง

2.4 ผู้วิจัยถามผู้รับการปรึกษา ที่มีลูกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ว่าสิ่งที่คิดและรู้สึกนั้น เป็นอย่างไรเพื่อสำรวจว่าความคิด ความรู้สึก และการแสดงออกทางพฤติกรรมนั้น สอดคล้องหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร เป็นการกระตุ้นและเป็นการช่วยให้พ่อหรือแม่ ที่มีลูกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ได้เล่าปัญหาของตน (Assisting the person describe the problem) เพื่อโยนปัญหาออกสู่ภายนอกไม่เก็บไว้

2.5 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ที่มีลูกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT แบ่งปันความรู้สึกเมื่อสิ่งที่ตนคิด สิ่งที่ตนรู้สึกนั้น ไม่สามารถยอมรับได้อย่างที่ควรจะเป็น และการที่ตนสามารถแสดงออกมาได้อย่างที่ต้องการ โดยไม่เก็บไว้นั้น มีความรู้สึกที่เกิดขึ้นแตกต่างกันอย่างไร โดยใช้ทักษะคำถาม ดังนี้

- เมื่อคุณสามารถยอมรับลูก LGBT คุณมีความรู้สึกเช่นไรบ้าง
- เมื่อคุณไม่สามารถยอมรับลูก LGBT ได้ นั้น คุณมีความรู้สึกอย่างไร
- การยอมรับที่คุณไม่สามารถยอมรับได้ ส่งผลกระทบต่อคุณอย่างไรบ้าง

2.6 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ที่มีลูกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ทบทวนถึงการยอมรับและการไม่ยอมรับของตนเองเป็นอย่างไร และหากพ่อหรือแม่ ที่มีลูกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ยอมรับได้อย่างแท้จริง จะส่งผลอย่างไรบ้าง ให้ยกตัวอย่างออกมาเป็นรูปธรรมเพื่อความชัดเจน และเป็นการให้พ่อหรือแม่ที่มีลูกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ได้ตระหนักถึงความสำคัญถึงการยอมรับที่แท้จริงของครอบครัว

3.ขั้นยุติ

1. ผู้วิจัยและผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ารับการปรึกษาครั้งนี้
2. ผู้วิจัย เปิดโอกาสให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ได้ซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติม

3. ผู้วิจัยนัดหมายเตรียมภาพและบทเพลงเพื่อทำกิจกรรมในวัน เวลา และสถานที่ การให้
การปรึกษาครั้งต่อไป

4. แบบประเมินการให้การปรึกษารอบครัว ครั้งที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
2. การซักถามและการตอบคำถาม
3. แบบประเมินการให้การปรึกษารอบครัว ครั้งที่ 2

กิจกรรมในครั้งที่ 2

“เล่าเรื่องผ่านภาพและบทเพลง”

ให้นำรูปครอบครัวและเพลงที่สอดคล้องตามความคิดของ
พ่อหรือแม่ที่มีลูกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT มาเพื่อการศึกษาในครั้งนี้

แบบประเมินการให้การปรึกษารอบครัว ครั้งที่ 2

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันรู้สึกไว้วางใจผู้ให้การปรึกษา					
2	ฉันรับรู้ได้ถึงท่าทีที่เป็นมิตร อ่อนน้อม ของผู้ให้การปรึกษา					
3	ฉันมั่นใจว่าเรื่องที่สนทนากันจะได้รับความปลอดภัยในการรักษาความลับ					
4	ฉันสบายใจที่จะร่วมแสดงความคิดเห็น					
5	ฉันรู้สึกสบายใจที่เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย					
6	ฉันคิดว่า การให้การปรึกษามีประโยชน์กับฉันและครอบครัว					

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ทับคะแนนที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ท่านพึงพอใจต่อผลการรับบริการปรึกษาครั้งนี้ในระดับ				
5	4	3	2	1

หลังกิจกรรม ครั้งที่ 2									
มุมมองท่านเกี่ยวกับอิทธิพลการยอมรับลูกในกลุ่มนักเรียนมัธยม LGBT									
ลดลงอยู่ที่ระดับ					เพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ				
-5	-4	-3	-2	-1	1	2	3	4	5

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

รายละเอียดโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ครั้งที่ 3

เรื่อง การรับรู้ของพ่อหรือแม่

ระยะเวลาในการปรึกษา 45-60 นาที

แนวคิดสำคัญ (Key concepts)

การรับรู้ของพ่อหรือแม่ ที่เกี่ยวกับการยอมรับของครอบครัวในนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT รับฟังและเห็นเรื่องราวของครอบครัวในนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT ผ่านทั้งทางตรง และทางอ้อม ทางสื่อต่าง ๆ เช่น ทีวี โลกออนไลน์ และจากบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น เครือญาติ เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน และบุคคลอื่น ๆ ในสังคม เมื่อพ่อหรือแม่ของครอบครัวในนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT รับข้อมูลข่าวสารและแปลความข้อมูลที่ได้รับในแง่มุมต่าง ๆ ร่วมกับประสบการณ์เดิมของพ่อหรือแม่ที่ได้รับการสั่งสมมาจาก วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ค่านิยม การอบรมบ่มเพาะของสังคมนั้น ๆ กลายเป็นความคิด ความเชื่อแสดงออกเป็นอารมณ์ และพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อลูกในครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

การเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวในนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT เพื่อประเมินการรับรู้ของพ่อหรือแม่และการเข้าถึงข้อมูล อารมณ์ ความรู้สึก ใช้เทคนิค (Externalizing conversation) ของทฤษฎีการปรึกษาแบบเล่าเรื่องเพื่อสนทนาและนำปัญหาออกสู่ภายนอกและนำปัญหามาสู่การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ใกล้ตัวกับค่านิยมความหมายของปัญหา รวมถึงผลกระทบที่จะเกิดตามมาจากปัญหาที่ผู้รับการปรึกษารับรู้เพื่อนำไปสู่หนทางการแก้ปัญหา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินการรับรู้สังคมของผู้รับการปรึกษา ที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดจากพฤติกรรมของลูกในกลุ่ม LGBT
2. เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการพัฒนาการรับรู้ของผู้รับการปรึกษา
3. เพื่อฝึกการรับรู้ตามความเป็นจริง

สื่อและอุปกรณ์

1. แบบบันทึกความรู้สึก
2. อุปกรณ์บันทึกเสียง
3. กระดาษชาร์ต

4. ปากกา และสี่เมจิก
5. แบบประเมินการให้การปรึกษาครอบครัว

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเริ่มต้น

- 1.1 ผู้วิจัยทักทายผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ พุศุคยและสร้างบรรยากาศกับครอบครัวเพื่อให้รู้สึกผ่อนคลาย
- 1.2 ผู้วิจัยสนทนากับผู้รับการปรึกษา เกี่ยวกับการเข้ารับการปรึกษาในครั้งที่ผ่านมา
- 1.3 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้การปรึกษาครอบครัวครั้งนี้

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยนำสู่กิจกรรมมุมผ่อนคลายเพิ่มสัมพันธ์ระหว่างผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วยผู้รับการปรึกษา และผู้วิจัย โดยใช้บรรยากาศ ผ่อนคลายของสถานที่ที่สงบมีเสียงเพลงเบา ๆ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว การติดตามร่องรอย สร้างความคุ้นเคยกันในการร่วมรับรู้บริบทของครอบครัว

2.2 ผู้วิจัยใช้เทปเสียงการสนทนากับผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่เกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลภายนอก พุศุคยบุตรที่มีพฤติกรรมนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT และบันทึกความรู้ลงในใบงานที่พึงจบแต่ละเหตุการณ์ด้วยประโยคสั้น ๆ และรวดเร็ว

- “ปากแดงเซียวนะลูกชาย เป็นผู้ชายแท้ ๆ ไม่ชอบ”
- “กลุ่ม LGBT ก็คือตัวตลกของสังคม”
- ญาติพูดว่า “เลี้ยงลูกไม่เป็นรีโงปล่อยให้กลุ่ม LGBT ได้โง่”
- ญาติเสนอให้ส่งลูกไปเป็นทหารลูกจะได้เป็นชายเต็มตัว ไม่ตั่งตั้ง
- ญาติชอบเปรียบเทียบพฤติกรรมของลูกที่แสดงพฤติกรรมต่างจากเพศกำเนิดกับลูกคนอื่น
- ครอบครัวที่ลูกมีพฤติกรรมในกลุ่ม LGBT มักจะถูกเพื่อนบ้านซุบซิบนินทา
- เพื่อนบ้านบอกว่า “บ้านนี้เวรกรรมมีลูกผิดเพศ”

- ญาติพูดว่า “ชาตินี้คงไม่ได้อุ้มหลานหรอก”

2.3 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อแม่หลักตาและคิดถึงสิ่งต่าง ๆ ที่สังคมรับรู้และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลในกลุ่ม LGBT และให้ลองนึกถึงอนาคตของลูกตนว่าจะเป็นอย่างไร ในการใช้ชีวิตในสังคม และเล่าถึงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ที่ได้ฟังจากทปเสียง โดยใช้เทคนิค (Externalizing conversation) เป็นการสนทนาที่เน้นการนำปัญหาออกสู่ภายนอกด้วยคำถาม “จากประสบการณ์ของท่านที่รับรู้เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมของลูก อะไรคือปัญหาที่เกิดขึ้นกับท่าน และเมื่อเกิดปัญหาแล้วปัญหาส่งผลกระทบต่อตัวท่านอย่างไร มากน้อยแค่ไหนและมีอะไรมาสนับสนุนความคิด ของท่าน”

2.4 ผู้วิจัยให้การปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่เขียนผลที่เกิดจากการคิดและพูดคุย โดยนำความคิด และความรู้สึกแยกเป็นความคิดด้านบวก

2.5 ผู้วิจัยแจกใบประเมินผลกระทบจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ ประเมินผลกระทบจากพฤติกรรม LGBT เกิดจากแหล่งต่าง ๆ

2.6 ผู้วิจัยร่วมอภิปรายและสรุปประเด็นการปรึกษาในด้านความคิด ความรู้สึก และการรับรู้ของพ่อแม่ต่อลูกในกลุ่ม LGBT และนำไปประเด็นไปสู่การพัฒนาการรับรู้ต่อไป

3.ชั้นยุติ

3.1 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ารับการปรึกษาครั้งนี้

3.2 ผู้วิจัยเปิด โอกาสให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ได้ซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติม

3.3 ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการให้การศึกษาครั้งต่อไป

3.4 ให้พ่อหรือแม่บันทึกกิจกรรมการปรึกษา ครั้งที่ 3

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
2. การซักถามและการตอบคำถาม
3. แบบประเมินผลกระทบจากการรับรู้
- 4.แบบประเมินการรับการศึกษา ครั้งที่

แบบประเมินผลกระทบจากการรับรู้

	ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดกับท่าน		
	มาก	ปานกลาง	ไม่ส่งผลกระทบ
1.ญาติ			
2.เพื่อนบ้าน			
3.เพื่อนร่วมงาน			
4.โรงเรียน			
5.สื่อ			

ใบประเมินการรับการศึกษา ครั้งที่ 3

ข้อ	คำถาม	5	4	3	2	1
1.	ฉันสามารถรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ด้วยกระบวนการคิดที่เปลี่ยนไป					
2.	ฉันพอใจกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับชีวิต					
3.	ฉันสามารถมองเห็นทางแก้ปัญหาที่เป็นตามจริงมากขึ้น					
4.	รูปแบบกิจกรรมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีوار					

รายละเอียดโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ครั้งที่ 4

เรื่อง การรับรู้ต่อการแสดงพฤติกรรมของพ่อหรือแม่

ระยะเวลาในการปรึกษา 45-60 นาที

แนวคิดสำคัญ (Key concepts)

พฤติกรรมการแสดงออกของพ่อแม่ที่มีลูกมีพฤติกรรม LGBT เป็นสิ่งที่เกิดจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากประสบการณ์ และจากการบ่มเพาะทางสังคมของพ่อหรือแม่ผนวกกับลักษณะท่าทาง ของลูก เช่น การแสดงออก การแต่งกาย คำพูด ภาษาท่าทางในลักษณะ LGBT ที่ส่งผลทำให้พ่อแม่มีความคิด

ด้านลบ แสดงออกต่อบุตรทั้งเจตนาและไม่เจตนา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้พ่อหรือแม่ได้รับรู้ถึงความคิด อารมณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกต่อลูกในครอบครัวที่มีนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT
2. เพื่อให้พ่อหรือแม่ระบุผลกระทบที่เกิดจากการแสดงพฤติกรรมต่อการแสดงออกต่อลูกในครอบครัวที่มีนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบงานสถานการณ์ “ตัวอย่าง”
2. อุปกรณ์บันทึกเสียง
3. กระดาษชาร์ต
4. กระดาษคำตอบ
5. แบบประเมินการให้การปรึกษาครอบครัวแบบบูรณาการ ครั้งที่ 4

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเริ่มต้น

1.1 ผู้วิจัยทักทายผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ พุดคุยและสร้างบรรยากาศกับครอบครัวเพื่อให้รู้สึกผ่อนคลาย

1.2 ผู้วิจัยสนทนากับผู้รับการปรึกษา เกี่ยวกับการเข้ารับการปรึกษาในครั้งที่ผ่านมา

1.3 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้การปรึกษาคครอบครัวครั้งนี้

2. ขั้นตอนการ

2.1 ผู้วิจัยทบทวนเกี่ยวกับการรับรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ และแหล่งข้อมูลการรับรู้ โดยใช้เทคนิคการคิดตามร่องรอย และถามพ่อหรือแม่ว่าจาก สิ่งที่เกิดขึ้น ส่งผลให้ท่านพอใจต่อชีวิตมากน้อยเพียงใด ความรู้สึกที่พ่อหรือแม่ยังไม่พอใจมีอะไรบ้าง และการใช้ชีวิตในสังคมของพ่อหรือแม่

2.2 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ตอบความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ตามสถานการณ์ตัวอย่างลงในใบงาน “สถานการณ์ตัวอย่าง” หากเหตุการณ์เหล่านี้เกิดกับลูกท่าน โดยผู้วิจัยใช้ทักษะการถาม ด้วยสถานการณ์ที่กำหนด 5 สถานการณ์ และแจกใบงานสถานการณ์ที่เกิดกับบุตร โดยผู้วิจัยเป็นผู้อ่านให้ฟังและให้พ่อหรือแม่ ได้ตอบโดยทันทีที่ผู้วิจัยอ่านจบในแต่ละสถานการณ์จนครบ 5 สถานการณ์

สถานการณ์ที่ 1 ลูกไปโรงเรียนและถูกเพื่อนแกล้งจับแต่งหน้าก่อนกลับบ้าน เมื่อท่าน พบกับลูกครั้งแรกในสภาพที่ลูกชายแต่งหน้า

สถานการณ์ที่ 2 มีคนส่งไลน์ถึงท่านว่าเห็นลูกนุ่งกระโปรง พร้อมกับส่งภาพให้ดู ทันทีที่ท่านทราบและเห็นข้อมูลจากไลน์

สถานการณ์ที่ 3 ลูกสาวเปิดโทรศัพท์แล้วนำภาพของเพื่อนผู้หญิงที่สนิท แสดงความรักให้ท่านดู ภาพที่ถ่ายกับเพื่อนผู้หญิงและมีข้อความแสดงความรักให้ท่านดู

สถานการณ์ที่ 4 ท่านพบว่า ลูกชายแอบกินฮอร์โมนเพศหญิงที่เป็นยาคุมกำเนิด

สถานการณ์ที่ 5 ลูกสาวแต่งตัวเหมือนผู้ชาย ชื่ออุปกรณ์ของใช้ต่าง ๆ แบบผู้ชาย

2.3 ผู้วิจัยสนทนากับพ่อหรือแม่โดยใช้ ทักษะการตั้งคำถามปลายเปิด เหตุการณ์เหล่านั้น เคยเกิดขึ้นกับท่านหรือไม่ ทักษะการสะท้อนความคิด ทักษะการตีความ และทักษะการสรุปความ จาก คำตอบของพ่อหรือแม่เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความคิด อารมณ์และพฤติกรรมของตนเอง

2.4 ผู้วิจัยร่วมสรุปคำตอบที่เกิดขึ้น โดยเชื่อมโยง ความคิด อารมณ์ และการรับรู้สู่พฤติกรรมที่แสดงออก โดยเขียนลงในกระดาษชาร์ตเพื่อให้ทั้งพ่อหรือแม่เห็นคำตอบ จะเป็นการนำปัญหาออกมาสู่ภายนอก (Externalizing)

2.5 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา เลื่อนนำเหตุการณ์จริงที่เคยเกิดขึ้นกับตน จากนั้นใช้เทคนิคการช่วยให้บุคคลอธิบายปัญหาของตน ที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว เพื่อให้ผู้ให้การปรึกษาได้ สังเกตเห็นพฤติกรรม ทำท่าง คำพูดที่เป็นปัญหา และจดบันทึกแยกหมวดหมู่พฤติกรรมที่เป็นปัญหา และใช้คำถามปลายเปิดถามถึงผลที่จะเกิดขึ้นต่อลูก เมื่อพ่อแม่มีความคิด อารมณ์ความรู้สึก พ่อแม่ จะแสดงพฤติกรรมอย่างไรต่อบุตร ใช้การสรุปความ ตีความ สะท้อนคิด และเขียนบันทึกพฤติกรรม ที่ปรากฏ

2.6 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ร่วมกันสรุปและหาแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อไปโดยการนำประสบการณ์ที่ฝึก โดยเทคนิคตรวจสอบความกดดันด้านวัฒนธรรมที่ทำให้ปัญหาฝังอยู่ใน

3. ขั้นตอน

3.1 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ารับการปรึกษาครั้งนี้

3.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ได้ซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติม

3.3 ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการให้การปรึกษาครั้งต่อไป

3.4 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ตอบแบบบันทึกประสบการณ์การปรึกษา ครั้งที่ 4

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
2. การซักถามและการตอบคำถาม
3. แบบประเมินการให้การปรึกษาครอบครัว ครั้งที่ 4

มี 5 สถานการณ์

สถานการณ์ที่ 1 ลูกไปโรงเรียนและถูกเพื่อนแกล้งจับแต่งหน้าก่อนกลับบ้าน

เมื่อท่าน พบกับลูกครั้งแรกในสภาพที่ลูกชายแต่งหน้า

สถานการณ์ที่ 2 มีคนส่งไลน์ถึงท่านว่าเห็นลูกชายนุ่งกระโปรง พร้อมกับส่งภาพให้ดู

ทันทีที่ท่านทราบและเห็นข้อมูลจากไลน์

สถานการณ์ที่ 3 ลูกสาวเปิดโทรศัพท์แล้วนำภาพของเพื่อนที่สนิท

พร้อมแสดงความรักให้ท่านดู ภาพที่ถ่ายกับเพื่อนและมีข้อความแสดงความรักให้ท่านดู

สถานการณ์ที่ 4 ท่านพบว่า ลูกชายแอบกินฮอร์โมนเพศหญิงที่เป็นยาคุมกำเนิด

สถานการณ์ที่ 5 ลูกสาวแต่งตัว และใช้อุปกรณ์ของใช้ต่าง ๆ ตรงข้ามเพศตัวเอง

ใบงาน “สถานการณ์ตัวอย่าง” ครั้งที่ 4

คำชี้แจง: ขอให้ท่านเขียนความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของท่านภายหลังจากที่ได้รับฟังสถานการณ์
จบแล้ว

สถานการณ์ที่ 1 ลูกไปโรงเรียนและถูกเพื่อนแกล้งจับแต่งหน้าก่อนกลับบ้าน เมื่อท่าน พบกับลูก
ครั้งแรกในสภาพที่ลูกชายแต่งหน้า

ท่านคิดว่า

ท่านรู้สึกว่าจะ
.....

สิ่งที่ท่านจะแสดงออกมา

สถานการณ์ที่ 2 มีคนส่งไลน์ถึงท่านว่าเห็นลูกชายนั่งกระโปรง พร้อมกับส่งภาพให้ดู ทันทีที่ท่าน
ทราบและเห็นข้อมูลจากไลน์

ท่านคิดว่า

ท่านรู้สึกว่าจะ
.....

สิ่งที่ท่านจะแสดงออกมา

สถานการณ์ที่ 3 ลูกเปิดโทรศัพท์แล้วนำภาพของเพื่อนที่สนิท พร้อมแสดงความรักให้ท่านดู ภาพที่
ถ่ายกับเพื่อนสนิทและมีข้อความแสดงความรักให้ท่านดู

ท่านคิดว่า

ท่านรู้สึกว่าจะ
.....

สิ่งที่ท่านจะแสดงออกมา

สถานการณ์ที่ 4 ท่านพบว่า ลูกแอบกินฮอร์โมนเกี่ยวกับการปรับฮอร์โมนทางเพศ

ท่านคิดว่า

ท่านรู้สึกว่าจะ
.....

สิ่งที่ท่านจะแสดงออกมา

สถานการณ์ที่ 5 ลูกซื้ออุปกรณ์ของใช้ต่าง ๆ ที่ตรงข้ามกับเพศตัวเอง

ท่านคิดว่า

ท่านรู้สึกว่าจะ
.....

สิ่งที่ท่านจะแสดงออกมา

แบบประเมินการให้การศึกษาครอบครัว ครั้งที่ 4
คำชี้แจง : โปรดระบุคะแนนที่ตรงความคิดเห็นของท่าน

ความคิดของท่านต่อเหตุการณ์

-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5

อารมณ์ของท่านต่อเหตุการณ์

-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5

คำชี้แจง : โปรด ตัวเลข ที่ตรงกับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับท่าน

ผลกระทบที่เกิดจากการแสดงพฤติกรรมที่ส่งผลทางลบ ต่อลูกในช่วงที่ผ่านมาที่ความรุนแรงระดับใด

ผลกระทบในอนาคตที่จะเกิดจากการแสดงพฤติกรรมทางลบต่อลูก

รายละเอียดโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ครั้งที่ 5

เรื่อง พิจารณาสาเหตุที่ก่อเกิดพฤติกรรมต่อลูก

ระยะเวลาในการปรึกษา 45-60 นาที

แนวคิดสำคัญ (Key concepts)

การแสดงออกของพฤติกรรมของลูก ที่เกิดจากการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรม LGBT ซึ่งพ่อแม่รับรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในสังคมและสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ นำมากระทบ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของผู้เป็นพ่อแม่ ส่งผลให้แสดงออกถึงพฤติกรรมที่กระทบทั้งต่อ ตนเองและบุตร ทำให้เกิดความรุนแรงทั้งคำพูดและการกระทำ ดังนั้น การได้พิจารณาสาเหตุ สิ่งที่มากระทบสร้างความตระหนักจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้พ่อแม่สามารถระบุทางออก พร้อมแก้ปัญหาเพื่อการพัฒนาลูกได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา สามารถระบุสาเหตุของพฤติกรรม
2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา เกิดความตระหนักในพฤติกรรมที่แสดงออกต่อลูก LGBT
3. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา ระบุทางออกของการแก้ไขปัญหา

สื่อและอุปกรณ์

1. กระดาษ A4
2. ปากกา
3. ใบงาน
3. แบบบันทึกประสบการณ์ปรึกษา ครั้งที่ 5

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเริ่มต้น

- 1.1 ผู้วิจัยทักทาย ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่พูดคุยและสร้างบรรยากาศ

ผ่อนคลาย

- 1.2 ผู้วิจัยสนทนากับพ่อหรือแม่เกี่ยวกับการปรึกษาค้างที่ผ่านมา
- 1.3 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้การปรึกษาค้างครั้งนี้

2. ขั้นตอนดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยพูดคุยผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่เกี่ยวกับการปรึกษาในครั้งที่ผ่านมา ทบทวนประเด็น การรับรู้ ผลกระทบ และเชื่อมโยงสู่ระดับความรุนแรงของพฤติกรรม เพื่อให้ พ่อหรือแม่เข้าใจตนเองทั้งการรับรู้และพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อนำสู่การพิจารณาเปลี่ยนแปลงแนวทางแก้ไข

2.2 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ ได้ทบทวนตนเองโดยให้เล่าและบันทึกเหตุการณ์ที่ทำให้แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม เพื่อดูว่าสิ่งใดคือตัวกระตุ้น โดยแบ่งเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเหมาะสม และพฤติกรรมไม่เหมาะสม ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้เข้าใจมากขึ้น

2.2 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ พิจารณาลำดับสิ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมไม่เหมาะสมนั้นคืออะไร ด้วยการเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเข้าไปเข้ามา จนกว่าผู้รับการปรึกษาจะเกิดความชัดเจนในตนเอง และสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดพฤติกรรมไม่เหมาะสมคืออะไร สามารถนิยามและให้ความหมายของตัวกระตุ้นนั้นได้ พร้อมทั้งสามารถบอกได้ว่าส่งผลกระทบต่อผู้รับการปรึกษาอย่างไรบ้าง โดยมีทักษะการกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาเล่าให้ครบถ้วน การใช้คำถามที่แสดงความสนใจในเนื้อหาเรื่องราวที่ผู้รับการปรึกษากำลังเล่า แสดงความใส่ใจ ห่วงใย ต่อผลกระทบของปัญหา อิทธิพลของปัญหาที่มีต่อชีวิตของผู้รับการปรึกษา ถามถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์กระตุ้นกับประเด็นด้านพฤติกรรม อารมณ์ ร่างกาย และทัศนคติ และถามถึงผลกระทบของปัญหาในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ระหว่างปัญหากับคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้รับการปรึกษามีความเข้าใจในการแสดงออกทางพฤติกรรม และตรวจสอบถึงความกดดันด้านวัฒนธรรมที่ทำให้ปัญหาฝังอยู่ภายใน พร้อมทั้งการยอมรับของครอบครัวที่แท้จริง

2.4 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ร่วมสรุปและระบุพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

3. ชั้นยุติ

3.1 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อแม่ช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ารับการปรึกษาครั้งนี้

3.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อแม่ได้ซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติม

3.3 ผู้วิจัยนัดหมายการทบทวนลักษณะทางบวก ลักษณะทางลบของพ่อหรือแม่ ในวัน เวลา และสถานที่ในการให้การปรึกษาครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
2. การซักถามและการตอบคำถาม
3. ประเมินจากการปรึกษาเขียนเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม
4. แบบประเมินการให้การปรึกษารอบครัว ครั้งที่ 5

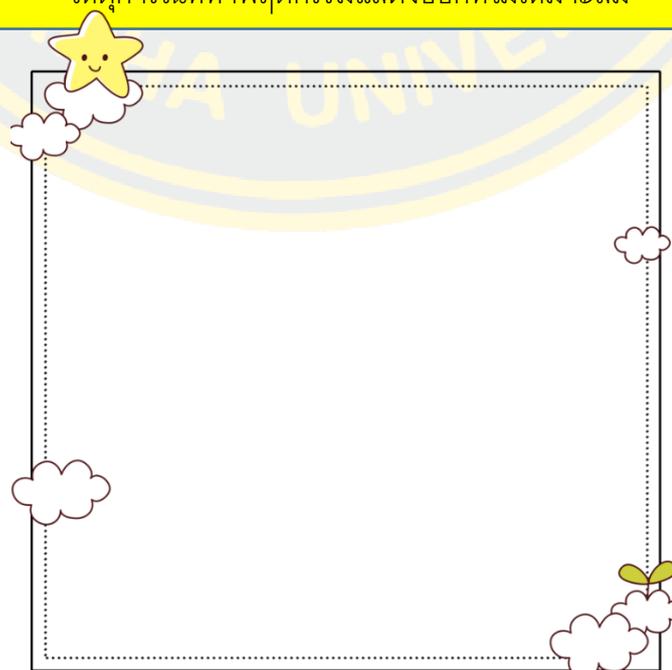
บันทึกเหตุการณ์

คำชี้แจง ให้ผู้รับการปรึกษาเขียนเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่เหมาะสมในการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

เหตุการณ์ที่ทำให้พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม

เหตุการณ์ที่ทำให้พฤติกรรมแสดงออกที่ไม่เหมาะสม

แบบประเมินการให้การปรึกษาครอบครัว ครั้งที่ 5

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ฉันเข้าใจสาเหตุที่ส่งผลให้ฉันแสดงพฤติกรรมต่อลูก LGBT					
2.ฉันสามารถระบุสาเหตุที่ส่งผลให้ฉันแสดงพฤติกรรมต่อลูก LGBT					
3.ฉันมีทักษะในการพิจารณาสาเหตุของปัญหา					
4.ฉันสามารถระบุทางออกของการแก้ไขปัญหา					
5.ฉันจะหยุดคิดก่อนแสดงพฤติกรรม คำว่า ทำร้าย หรือพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมกับลูก LGBT					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

รายละเอียดโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ครั้งที่ 6

เรื่อง คุณลักษณะพ่อแม่ที่สำคัญอย่างไร

ระยะเวลาในการปรึกษา 45-60 นาที

แนวคิดสำคัญ (Key concepts)

ความเป็นพ่อแม่ นับเป็นประสบการณ์ที่ล้ำค่าและอ้อมเอมมากที่สุด ดังนั้นการที่จะเป็น พ่อแม่ที่ดีได้นั้นพ่อแม่ จะต้องรู้ว่าทำอะไรเพื่อให้ลูกสามารถใช้ชีวิตในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้รับการดูแลทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม เรียนรู้ถูกคิดและการแสดงออกอย่างเหมาะสม สามารถเติบโตมีพัฒนาการจนกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีความมั่นใจ อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขและปลอดภัย การพัฒนาความรู้และความเข้าใจของพ่อแม่เพื่อให้พ่อแม่มีคุณลักษณะ ที่มีความพิเศษเพิ่มขึ้น มีทักษะพร้อมในการเผชิญปัญหาอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ และปัญหาของบุตรที่มีพฤติกรรมข้ามเพศ เพื่อนำลูกไปสู่เป้าหมาย การให้การปรึกษาในครั้งนี้ ผู้ให้การปรึกษาได้ใช้เทคนิค ทฤษฎีการเล่าเรื่อง ได้แก่ เทคนิคการสนทนาที่เน้นการนำปัญหาออกสู่ภายนอก (Externalizing conversation)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการดูแลลูกของกลุ่มนักเรียนมัธยม LGBT

สื่อและอุปกรณ์

1. บัตรคุณลักษณะด้านบวกและคุณลักษณะด้านลบ
2. ปิงปองสีส้มและสีขาว
3. แบบบันทึกประสบการณ์การปรึกษา ครั้งที่ 6

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเริ่มต้น

- 1.1 ผู้วิจัยทักทายผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ พูดคุยและสร้างบรรยากาศให้เกิดความผ่อนคลาย

1.2 ผู้วิจัยสนทนากับผู้รับการปรึกษา เกี่ยวกับเรื่องราวการปรึกษาเขียนเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม ในครั้งที่ผ่านมา

1.3 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้การปรึกษารอบคร่าวในครั้งนี้

2. ขั้นตอนการ

2.1 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ ร่วมสรุปลักษณะของบุคคลกลุ่มที่มีลักษณะ LGBT มีความแตกต่างจากลูกคนอื่น ๆ ผู้วิจัยใช้คำถามปลายเปิดเพื่อถามเกี่ยวกับ การดูแลลูกที่อยู่ LGBT

2.2 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ ใช้คำถามเปิดประเด็นว่า “จากความรู้ที่กล่าวมาพ่อแม่ควรลักษณะอย่างไร” “ปฏิบัติเหมือนหรือแตกต่างจากบุตรคนอื่นอย่างไร” และนำคำตอบมาสรุปประเด็นพร้อมกับใช้เทคนิคการสะท้อนคิดถึงลักษณะพ่อแม่ที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน จากนั้นชวนผู้รับการปรึกษาพูดคุยเกี่ยวกับลักษณะ พ่อหรือแม่เพื่อเติมเต็มการทำหน้าที่ในการดูแลลูก LGBT

2.3 ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่นั่งหลับตาและนึกถึงสิ่งที่ปฏิบัติต่อ ลูกในกลุ่ม LGBT ในช่วงที่ผ่านมา โดยกำหนดให้หีบป้องกัน ถ้าผู้รับการปรึกษาหีบป้องกันดี สัมให้ พูดถึงพฤติกรรมดี ๆ ที่ทำต่อลูก LGBT ในช่วงที่ผ่านมา และถ้าหีบได้ป้องกันที่เป็นสีขาวให้ พูดถึงสิ่งที่ไม่สบายใจเกี่ยวกับเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อลูก LGBT และให้บอกถึงสาเหตุที่ทำให้ ต้องแสดงพฤติกรรมเหล่านั้นออกมา หากต้องการหยุดพฤติกรรมเหล่านั้นอะไรคือ อุปสรรคสำคัญ โดย ใช้เทคนิคการนำปัญหาออกสู่ภายนอก (Externalization the problem) เพื่อลดการเกิดภาวะ ความกดดัน และลดความขัดแย้งที่ไม่สร้างสรรค์

2.4 ผู้วิจัยให้พ่อหรือแม่เลือกคุณลักษณะพ่อหรือแม่ ก่อนจะนำมาคิดที่ตัวพ่อแม่ และใช้คำถาม ปลายเปิดว่า “มีอะไรที่ท่านต้องการเพิ่มเติมอีกหรือไม่” ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสรุปความและการตีความ ความคิดของพ่อแม่ ชวนพ่อแม่เปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อให้พ่อแม่มองเห็นถึง ความแตกต่างที่เกิดขึ้นในการดูแลบุตรเพื่อช่วยกันพัฒนาให้เกิดความต้องการที่สมดุลระหว่าง สมาชิกทุกคนที่สามารถรับและอยู่ร่วมกันได้

2.5 ผู้วิจัยร่วมสรุปคุณลักษณะผู้รับการปรึกษา ที่ควรมีต่อลูก LGBT

3. ขั้นตอน

1. ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้ารับการปรึกษาครั้งนี้
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้รับการปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย พ่อหรือแม่ได้ซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติม
3. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการให้การศึกษาครั้งต่อไป
4. ให้พ่อหรือแม่ตอบแบบบันทึกประสบการณ์การปรึกษา ครั้งที่ 6

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
2. การซักถามและการตอบคำถาม
3. การตอบแบบประเมินการรับการศึกษา ครั้งที่ 6

บัตรคำ

คุณลักษณะด้านบวก

คุณลักษณะด้านลบ

A handwriting practice sheet with a green border. At the top left, there is an illustration of three teddy bears sitting together. The sheet contains ten horizontal lines for writing. Small watermelon slices are placed at the top center, bottom left, and bottom right corners. A small teddy bear is at the bottom right corner. A copyright notice '© GraphicGarden.com' is at the bottom center.

A handwriting practice sheet with a green border. At the top left, there is an illustration of three teddy bears sitting together. The sheet contains ten horizontal lines for writing. Small watermelon slices are placed at the top center, bottom left, and bottom right corners. A small teddy bear is at the bottom right corner. A copyright notice '© GraphicGarden.com' is at the bottom center.

จงกาบทบาทที่หมายเลขที่ตรงกับท่านมากที่สุด

ระดับค่าตามตัวเลขดังนี้

5 = มากที่สุด , 4 = น้อยที่สุด , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย , 1 = น้อยที่สุด

ท่านเข้าใจในเรื่องคุณลักษณะพ่อแม่				
5	4	3	2	1

ท่านสามารถระบุคุณลักษณะที่เหมาะสมสำหรับพ่อ				
5	4	3	2	1

ท่านสามารถระบุคุณลักษณะที่เหมาะสมสำหรับแม่				
5	4	3	2	1

คุณลักษณะพ่อหรือแม่ที่ท่านต้องการพัฒนา

.....

รายละเอียดโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT
ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ครั้งที่ 7

เรื่อง การเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัว

ระยะเวลาในการปรึกษา 45-60 นาที

แนวคิดสำคัญ (Key concepts)

การยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT มีความสำคัญและส่งผลต่อการแสดงออกทางทางสังคมที่เหมาะสมของบุคคล เนื่องจากถ้าคนในครอบครัวมีความเข้าใจในลูก LGBT ก็จะส่งผลให้มีความเข้มแข็งต่อการถูกกระทบทางสังคม ซึ่งลูก LGBT จะสามารถแสดงออกทางพฤติกรรมออกมาได้เหมาะสมได้หรืออย่างไร ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับ การยอมรับของครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในการดำเนินชีวิตที่มีอิทธิพลในการปรับตัว และยอมรับของสังคมด้วยเช่นกัน ถ้าเกิดการยอมรับส่งผลให้แต่ละบุคคลนั้นมีมีความมั่นใจ ในการดำเนินชีวิตของตัวเอง และพร้อมทั้งที่จะการสร้าง ความชัดเจนให้ตนเอง ที่สำคัญคือครอบครัวถ้าพ่อหรือแม่ สามารถยอมรับในตัวตนของลูกได้อย่างแท้จริงจะส่งผลถึงการใช้ชีวิตในอนาคตของลูกด้วย ดังนั้นการปรึกษาโดยผ่านการเล่าเรื่องก็จะช่วยพ่อหรือแม่ที่มีลูก LGBT ได้สร้างเรื่องราวขึ้นมาใหม่ด้วยตัวเอง โดยนำปัญหาที่มีมาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างเรื่องใหม่ เพราะคนที่เข้าใจและรู้เรื่องราวของตัวผู้รับการปรึกษาคือที่สุดก็คือผู้รับการปรึกษานั้นเองการเล่าเรื่องจะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาคิด ได้พิจารณา และมองเห็นปัญหาอย่างชัดเจน จากนั้นก็ใช้การเขียนมาช่วยให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

การอ่านในสิ่งที่ตนเองได้เขียนบันทึกไว้นั้นจะเป็นการทบทวนและได้แก้ไขเรื่องราวที่ได้บันทึกไว้ตั้งแต่แรกว่าควรมีจุดไหนอีกบ้างที่ผู้รับการปรึกษานั้นคิดว่าควรเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข เพื่อให้ผู้รับการปรึกษานั้นง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ เพื่อจะได้เกิดความเข้าใจ และชัดเจนในการยอมรับได้มากขึ้น

สื่อและอุปกรณ์

1. ดินสอ 1 ค้าม
2. ยางลบ 1 ค้าม
3. ใบงานที่ 3 “แต่งเรื่องเล่าใหม่”
4. ใบงานที่ 4 “จุดไฟส่องทาง”

วิธีดำเนินการ

ขั้นเริ่มต้นการปรึกษา

ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพด้วยการกล่าวทักทายอย่างเป็นกันเองกับผู้รับการปรึกษา และอธิบายวัตถุประสงค์ของการปรึกษาในครั้งที่ 7 พร้อมทั้งทบทวนถึงการให้การปรึกษาในครั้งที่ 5

ขั้นดำเนินการปรึกษา

1. ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษาได้ทบทวนถึงการบันทึกของตนเอง โดยการอ่านบันทึกของตนเองที่ผู้รับการปรึกษาได้เขียนไว้ใน การรับการปรึกษาครั้งที่ 5 จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษาได้แสดงความคิดเห็นต่อบันทึกของตนเอง ว่ามีการแสดงออกทางพฤติกรรมเหมาะสมหรือไม่อย่างไร และถ้าไม่เหมาะสมผู้รับการปรึกษาคิดว่าควรแก้ไขได้อย่างไรผ่านการแต่งเรื่องขึ้นมาใหม่พร้อมก็นำเรื่องราวเหล่านั้นมาเล่าใหม่อีกครั้ง

2. ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษาแต่งเรื่องขึ้นมาใหม่ พร้อมทั้งบันทึกเรื่องราวที่แต่งใหม่ลงในใบงาน เป็นการนำประเด็นหรือเค้าโครงจากเรื่องที่ผู้รับการปรึกษาเล่า นำความฟุ้งเฟ้อ ความล้มเหลว ความไม่สบายใจ ความสิ้นหวัง ความไร้คุณค่า และความเปล่าประโยชน์ นำสิ่งที่ผู้รับการปรึกษานั้นรู้สึกมาเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการแต่งเรื่องขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานที่เชื่อมโยงไปสู่ประเด็นหรือเค้าโครงอันงดงาม และมีคุณค่าในชีวิตของผู้รับการปรึกษา ผู้วิจัยจะใช้ทักษะการถอดบทสนทนาภายใน ใส่บทสนทนาภายนอกพร้อมทั้งเทคนิคการใช้ภาษาอุปมาอุปไมย และทักษะการตั้งคำถามในการถามถึงเหตุการณ์ สภาพการณ์ ลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ระยะเวลา และเค้าโครงเรื่องของผู้รับการปรึกษา

ตัวอย่างของคำถาม

- ความรู้สึกแบบนี้ของคุณ มันเกิดขึ้นมาได้อย่างไร
- คุณมักจะบอกตัวเองเสมอหรือว่าตัวคุณเองเป็นคนที่มีความคิด อารมณ์ พฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมความคิดของคุณเอง หรือความคิดของใคร

3. ผู้วิจัยร่วมกับผู้รับการศึกษาในการอภิปรายกระบวนการวางแผนการการยอมรับ พร้อมทั้งการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมที่มีต่อลูก LGBT ของผู้รับการศึกษาในปัจจุบันว่าเป็นอย่างไรบ้าง และขั้นตอนการวางแผนจากเรื่องเล่าที่สร้างขึ้นใหม่เหล่านั้นเพียงพอที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ลงในกระดาษใบงานที่แจกให้ เพื่อให้ผู้รับการศึกษาได้ฝึกความเข้มแข็งต่อความคิด พฤติกรรมที่จะแสดงต่อลูกในกลุ่ม LGBT เพื่อให้ผู้รับการศึกษาระบุแผนการพัฒนาตนเองไปตามเรื่องเล่าที่ได้สร้างขึ้นใหม่อย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยให้ผู้รับการศึกษาระลึกถึงเป้าหมายของตน และวางแผนการพัฒนาตนเองในการยอมรับลูกในกลุ่ม LGBT อย่างเหมาะสมตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างเป็นลำดับที่ชัดเจนเหมือนกับการจุดไฟในอุโมงค์มืดเพื่อเป็นการนำทางไปพบสู่ทางออก

4. ผู้วิจัยถามผู้รับการศึกษาว่า “การประเมินตนเองในการยอมรับลูก LGBT ที่เหมาะสมของคุณจะสามารถนำคุณไปสู่เป้าหมายที่คุณต้องการหรือไม่” กระตุ้นให้ผู้รับการศึกษาได้ประเมินตนเองอีกครั้ง เพื่อนำไปสู่การสร้างพันธสัญญา (Commitment) ว่าผู้รับการศึกษาจะปฏิบัติตามแผนการที่ตนวางไว้อย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังให้ผู้รับการศึกษาได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามแผนการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเตือนให้ผู้รับการศึกษาระลึกว่า “ปัญหาก็คือปัญหา บุคคล ไม่ใช่ปัญหา”

ขั้นตอนการศึกษา

1. ผู้วิจัยให้ผู้รับการศึกษาสรุข้อคิดและสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้รับการศึกษาได้ซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับรายละเอียดในการให้การปรึกษาเพื่อให้เกิดการรับรู้ แบ่งปันความรู้สึกและมีความเข้าใจในการปรึกษา จากนั้นผู้วิจัยยุติการปรึกษา และนัดหมายครั้งต่อไป

การประเมินผล

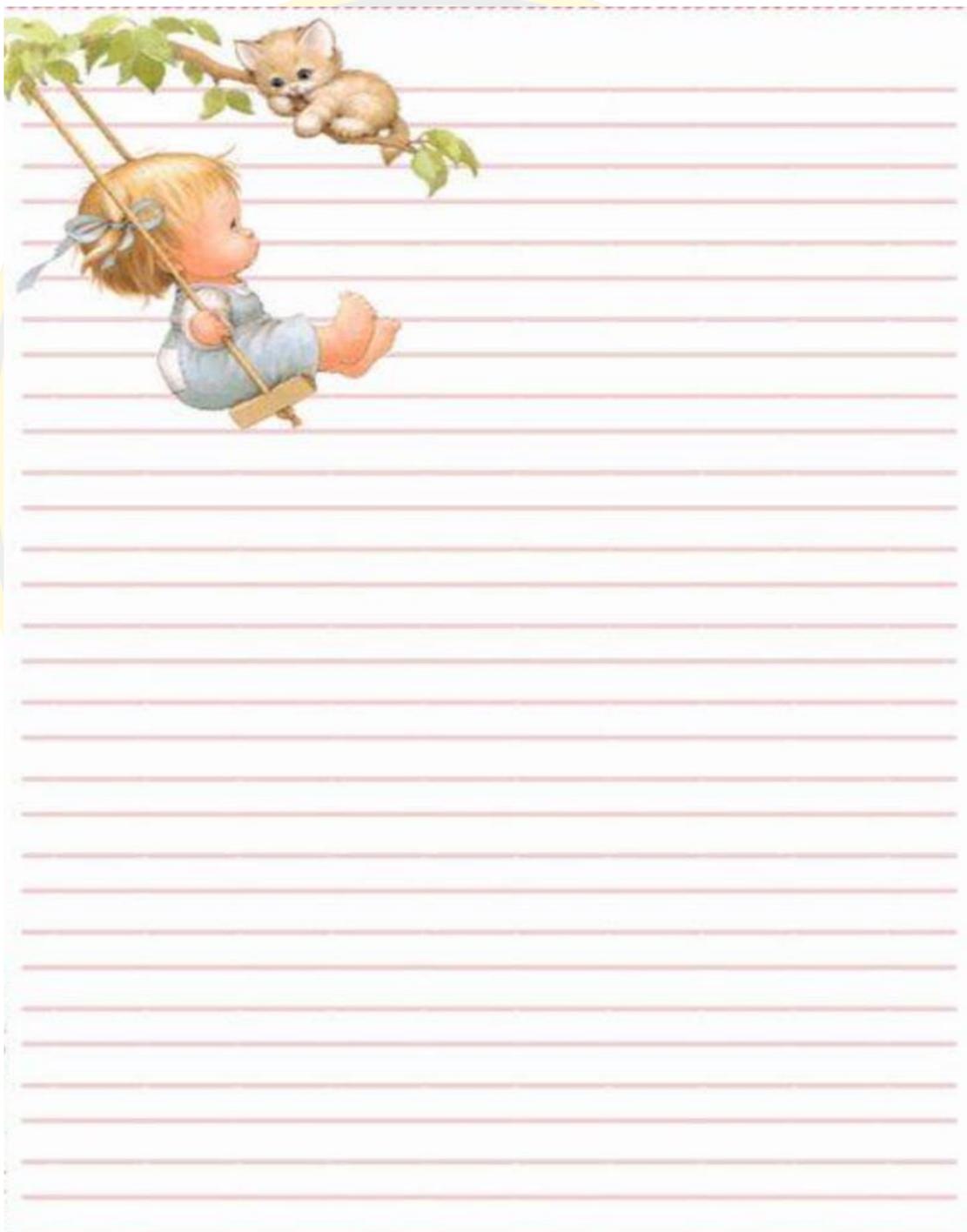
1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
2. การซักถามและการตอบคำถาม

3. การตอบแบบประเมินการปรึกษา

คำชี้แจง ให้ผู้รับการปรึกษาเขียนบันทึกเรื่องราวที่แต่งขึ้นใหม่ ลงในกรอบภาพ

ชื่อเรื่อง.....

บันทึกโดย.....

แบบประเมินการให้การปรึกษาครอบครัว

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ทับคะแนนตรงตามความคิดเห็นท่านมากที่สุด

ฉันภูมิใจในความเป็นพ่อหรือแม่

น้อยที่สุด 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

มากที่สุด

ฉันพร้อมที่จะทำหน้าที่พ่อหรือแม่

น้อยที่สุด 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

มากที่สุด

ฉันพร้อมเรียนรู้และดูแลลูก

น้อยที่สุด 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

มากที่สุด

ฉันยอมรับในความเป็นตัวลูก

น้อยที่สุด 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

มากที่สุด

รายละเอียดโปรแกรมการเสริมสร้างการยอมรับของครอบครัวนักเรียนมัธยมศึกษากลุ่ม LGBT

ด้วยการปรึกษาทฤษฎีเล่าเรื่อง

ครั้งที่ 8

เรื่อง ยุติการให้การปรึกษา

ระยะเวลาในการปรึกษา 40-60 นาที

แนวคิดสำคัญ (Key concepts)

การยุติการปรึกษาเป็นการพบกันครั้งสุดท้ายของการปรึกษา เมื่อผู้รับการปรึกษาได้รับการปรึกษารอบด้านทุกกระบวนการตามข้อตกลงที่วางไว้ ผู้วิจัยจะให้ผู้รับการปรึกษาได้แสดงความรู้สึก และเล่าถึงประสบการณ์ที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษารายบุคคลทฤษฎีเล่าเรื่องต่อการแสดงออกทางอารมณ์ของวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว รวมทั้งร่วมกันสรุปและประเมินผลสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจนให้กำลังใจและสนับสนุนให้ผู้รับการปรึกษานำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อพัฒนาการยอมรับลูกในกลุ่ม LGBT ที่เหมาะสม ทั้งยังนำไปสู่การใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข และเป็นที่ยอมรับของสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยุติการปรึกษา
2. เพื่อให้กำลังใจในการทำหน้าที่ของพ่อหรือแม่
3. เพื่อเสริมสร้างความสุขของครอบครัว

สื่อและอุปกรณ์

1. กระดาษ A4	1	แผ่น
2. ดินสอ	1	แผ่น
3. ขางลบ	1	แผ่น

วิธีดำเนินการ

ขั้นเริ่มต้นการปรึกษา

ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพโดยการกล่าวทักทายอย่างเป็นกันเองกับผู้รับการปรึกษา ทบทวนถึงการปรึกษา ครั้งที่ 7 และชี้แจงวัตถุประสงค์การปรึกษาในครั้งนี้

ขั้นตอนการปรึกษา

1. ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษาได้แสดงความรู้สึกและเล่าถึงประสบการณ์ที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษารายบุคคล ทฤษฎีเล่าเรื่องต่อการยอมรับลูกในกลุ่ม LGBT ผ่านมา
2. ผู้วิจัยให้กำลังใจแก่ผู้รับการปรึกษาและสนับสนุนให้ผู้รับการปรึกษาได้ทำความเข้าใจว่า “การเริ่มต้นในการทำอะไรซักอย่างนั้นมันไม่ว่าจะยาก หากแต่ว่าบุคคลนั้นมีความตั้งใจจริง และกล้าที่จะก้าวผ่านอุปสรรคต่าง ๆ กล้าที่จะยอมรับลูกของตนเองในสิ่งที่เป็นตัวเขาอย่างแท้จริง” ให้ผู้รับการปรึกษามองเห็นอนาคตที่ดีเมื่อมีการแสดงออกทางของพ่อหรือแม่ที่เหมาะสม และสนับสนุนให้ผู้รับการปรึกษานำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์
3. ผู้วิจัยแจกคืนสอ ยางลบ และกระดาษ A4 ให้แก่ผู้รับการปรึกษา โดยให้ผู้รับการปรึกษาวาดภาพถึงความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการเข้ารับการปรึกษา โดยผู้รับการปรึกษาสามารถวาดภาพได้อย่างอิสระลงในกระดาษที่ผู้วิจัยได้แจกให้ พร้อมทั้งเขียนชื่อลงในกระดาษที่แจกให้เมื่อผู้รับการปรึกษาวาดภาพเสร็จแล้ว ก็ให้ผู้รับการปรึกษาได้บรรยายถึงภาพที่ตนได้วาด ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปรียบเทียบและประเมินผลก่อนการให้การศึกษาและหลังการให้การศึกษา จากนั้นผู้วิจัยก็ยุติการปรึกษา
4. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้รับการปรึกษาซักถามถึงข้อสงสัยของตนเอง
5. ผู้วิจัยให้ผู้รับการปรึกษาทำแบบประเมินการปรึกษา และแบบวัดการยอมรับนักเรียนมัธยมกลุ่ม LGBT นัดหมายการทำแบบวัดอีกครั้งในอีก 3 สัปดาห์เพื่อเป็นการติดตามผล

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
2. การซักถามและตอบคำถาม
3. แบบประเมินการให้การศึกษา ครั้งที่ 8

แบบประเมินการให้การศึกษา

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านมีความมั่นใจในการทำหน้าที่พ่อแม่					
2	ท่านสามารถยอมรับความแตกต่างในการแสดงออกทางเพศ					
3	ท่านพร้อมในการดูแลลูก					
4	ท่านสามารถร่วมแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นลูกในความเป็น LGBT					
5	ท่านรู้สึกสบายใจเมื่อได้รับการปรึกษา					
6	ท่านได้รับประโยชน์จากการรับการศึกษา					

ขอบคุณท่านในความร่วมมือค่ะ

ภาคผนวก จ

หนังสือขออนุญาตเข้าฝึกปฏิบัติการทางจิตวิทยา

ที่ อว ๘๑๑๘/๒๕๖๖

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตให้นิสิตปริญญาโทฝึกปฏิบัติการจิตวิทยาการปรึกษา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร

ด้วยภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ นี้ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ ได้เปิดสอนวิชา ๔๑๖๖๒๒๖๔ : Counseling Psychology Practicum ให้แก่นิสิตปริญญาโท ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญนภา กุลนภาค เป็นผู้รับผิดชอบการเรียนการสอน ซึ่งในการเรียนการสอนนิสิตต้องออกฝึกงานด้านการปรึกษาในหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พิจารณาแล้วเห็นว่าหน่วยงานของท่านเป็นหน่วยงานที่มีประสบการณ์ตรงด้านนี้ จึงมีความประสงค์ขอส่งนิสิตปริญญาโท นางสาวพัชราพร มุสิโก เข้าฝึกปฏิบัติการจิตวิทยาการปรึกษา หวังให้คำปรึกษา กลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน งานแนะแนว โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ทุกวันศุกร์ เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. โดยมี นางสุกัญญา ไวสันเทียะ เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตปริญญาโทฝึกปฏิบัติการปรึกษาในวันดังกล่าว คณะศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวดี ชีระวนิชตระกูล)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๐๗๖

โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๑๐๔๓

ชื่อนิสิต นางสาวพัชราพร มุสิโก โทร. ๐๙๔ ๕๐๑ ๘๖๕๖

ที่ อว ๘๑๑๘/๒๑๑๕

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตให้นิสิตปริญญาโทฝึกปฏิบัติการจิตวิทยาการปรึกษา

เรียน ผู้อำนวยการมูลนิธิคามิลเลียน โซเชียล เซนเตอร์ ระยอง (ศูนย์ช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์)

ด้วยภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ นี้ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ ได้เปิดสอนวิชา ๔๑๖๖๒๒๖๔ : Counseling Psychology Practicum ให้แก่นิสิตปริญญาโท ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญภา กุลนภาตล เป็นผู้รับผิดชอบการเรียนการสอน ซึ่งในการเรียนการสอนนิสิตต้องออกฝึกงานด้านการปรึกษาในหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พิจารณาแล้วเห็นว่าหน่วยงานของท่านเป็นหน่วยงานที่มีประสบการณ์ตรงด้านนี้ จึงมีความประสงค์ขอส่งนิสิตปริญญาโท นางสาวพัชราพร มุสิโก เข้าฝึกปฏิบัติการจิตวิทยาการปรึกษา ณ มูลนิธิคามิลเลียน โซเชียล เซนเตอร์ ระยอง (ศูนย์ช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์) ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ทุกวันเสาร์ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. โดยมีบาทหลวงศุภกร ชันธรักษา เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตปริญญาโทฝึกปฏิบัติการปรึกษาในวันดังกล่าว คณะศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภายู อีระวนิชตระกูล)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๐๗๖

โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๑๐๔๓

ชื่อนิสิต นางสาวพัชราพร มุสิโก โทร. ๐๙๔ ๕๐๑ ๘๖๕๖

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวพัชราพร มุสิโก
วัน เดือน ปี เกิด	18 มิถุนายน 2524
สถานที่เกิด	จังหวัด สกลนคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	379/5 หมู่บ้านไอยรา หมู่ที่ 8 ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี 20110
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	2565-2567 ข้าราชการครู โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร 2568-ปัจจุบัน ข้าราชการครู โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ชลบุรี
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี : สาขาจิตวิทยา(องค์กร) คณะศิลปศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปริญญาโท : สาขาวิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประกาศนียบัตร : หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
รางวัลหรือทุนการศึกษา	- โล่เชิดชูเกียรติ ครูดีในดวงใจศิษย์ ครั้งที่ 21 เนื่องในวันครูแห่งชาติ โดย พลอากาศเอก ชลิต พุกผาสุข องคมนตรี วันที่ 10 มกราคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ - ครุต้นแบบในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มอบเกียรติบัตร โดย ดร.ชาวิษ ถนอมจิตต์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2565 ณ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ชลบุรี